

Den Europæiske Unions Tidende

ISSN 1725-2520

L 63

47. årgang

28. februar 2004

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk

Kommissionens forordning (EF) nr. 352/2004 af 27. februar 2004 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager ...	1
Kommissionens forordning (EF) nr. 353/2004 af 27. februar 2004 om fastsættelse af mindstesalgspriserne for smør med henblik på den 136. særlige licitation, der afholdes i forbindelse med den løbende licitation, der er fastsat i forordning (EF) nr. 2571/97	3
Kommissionens forordning (EF) nr. 354/2004 af 27. februar 2004 om fastsættelse af maksimumsstøttebeløbene for fløde, smør og koncentreret smør med henblik på den 136. særlige licitation, der afholdes i forbindelse med den løbende licitation, der er fastsat i forordning (EF) nr. 2571/97	5
Kommissionens forordning (EF) nr. 355/2004 af 27. februar 2004 om fastsættelse af maksimumsopkøbspriser for smør i forbindelse med den 89. licitation, der gennemføres i henhold til den i forordning (EF) nr. 2771/1999 omhandlede løbende licitation	7
Kommissionens forordning (EF) nr. 356/2004 af 27. februar 2004 om fastsættelse af maksimumsstøtten for koncentreret smør for den 308. særlige licitation, der foretages i forbindelse med den i forordning (EØF) nr. 429/90 fastsatte løbende licitation	8
Kommissionens forordning (EF) nr. 357/2004 af 27. februar 2004 om suspension af opkøb af smør i visse medlemsstater	9
Kommissionens forordning (EF) nr. 358/2004 af 27. februar 2004 om fastsættelse af produktionsrestitutionen for hvidt sukker, der anvendes i den kemiske industri	10
★ Kommissionens forordning (EF) nr. 359/2004 af 27. februar 2004 om overgangsforanstaltninger til forordning (EF) nr. 2125/95 som følge af Tjekkiets, Estlands, Cyperns, Letlands, Litauens, Ungarns, Maltas, Polens, Sloveniens og Slovakiets tiltrædelse	11

Pris: 18 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

★ Kommissionens forordning (EF) nr. 360/2004 af 27. februar 2004 om ændring af forordning (EF) nr. 1445/95 om gennemførelsesbestemmelser for ordningen med import- og eksportlicenser for oksekød	13
★ Kommissionens forordning (EF) nr. 361/2004 af 27. februar 2004 om ændring af forordning (EF) nr. 2497/96 om gennemførelsesbestemmelser til den ordning, der er fastsat i associeringsaftalen og interimsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Staten Israel, for så vidt angår fjerkrækød	15
Kommissionens forordning (EF) nr. 362/2004 af 27. februar 2004 om åbning af et præferencetoldkontingent for import af råørsukker med oprindelse i AVS-landene til forsyning af raffinaderierne i perioden fra den 1. marts til den 30. juni 2004	18
★ Kommissionens forordning (EF) nr. 363/2004 af 25. februar 2004 om ændring af forordning (EF) nr. 68/2001 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på uddannelsesstøtte	20
★ Kommissionens forordning (EF) nr. 364/2004 af 25. februar 2004 om ændring af forordning (EF) nr. 70/2001 for så vidt angår udvidelse af dens anvendelsesområde til også at omfatte støtte til forskning og udvikling	22
★ Kommissionens forordning (EF) nr. 365/2004 af 27. februar 2004 om ændring af forordning (EF) nr. 2233/2003 om åbning af EF-toldkontingenter for 2004 for får, geder, fårekød og gedekød	30
Kommissionens forordning (EF) nr. 366/2004 af 27. februar 2004 om ændring af forordning (EF) nr. 2259/2003 for så vidt angår den disponible mængde, som der kan indgives ansøgninger om importlicenser for visse svinekødsprodukter fori perioden fra den 1. april til den 30. april 2004	31
Kommissionens forordning (EF) nr. 367/2004 af 27. februar 2004 om ændring af forordning (EF) nr. 2261/2003 for så vidt angår den disponible mængde, som der kan indgives ansøgninger om importlicenser for visse svinekødsprodukter for i perioden fra den 1. april til den 30. april 2004	33
Kommissionens forordning (EF) nr. 368/2004 af 27. februar 2004 om ændring af forordning (EF) nr. 2262/2003 for så vidt angår den disponible mængde, som der kan indgives ansøgninger om importlicenser for visse svinekødsprodukterfor i perioden fra den 1. april til den 30. april 2004	35
Kommissionens forordning (EF) nr. 369/2004 af 27. februar 2004 om fastsættelse af restitutioner for de produkter fra korn- og rissektoren, der leveres i forbindelse med Fællesskabets og medlemsstaternes nationale fødevarerhjælpsforanstaltninger	37
Kommissionens forordning (EF) nr. 370/2004 af 27. februar 2004 om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af skodet sleben langkornet ris B til visse tredjelande inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 1877/2003 omhandlede licitation	39
Kommissionens forordning (EF) nr. 371/2004 af 27. februar 2004 om fastsættelse af et maksimumstilskud ved forsendelse af afskallet langkornet ris B til Réunion i henhold til den i forordning (EF) nr. 1878/2003 omhandlede licitation	40
Kommissionens forordning (EF) nr. 372/2004 af 27. februar 2004 om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben rundkornet ris til visse tredjelande inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 1875/2003 omhandlede licitation ...	41
Kommissionens forordning (EF) nr. 373/2004 af 27. februar 2004 om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben middeldkornet ris og sleben langkornet ris A til visse tredjelande inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 1876/2003 omhandlede licitation	42

Kommissionens forordning (EF) nr. 374/2004 af 27. februar 2004 om fastsættelse af verdensmarkedsprisen for ikke-egreneret bomuld	43
Kommissionens forordning (EF) nr. 375/2004 af 27. februar 2004 om fastsættelse af importtold for korn	44
Kommissionens forordning (EF) nr. 376/2004 af 27. februar 2004 om fastsættelse af produktionsrestitutionen for de olivenolier, der benyttes til fremstilling af visse former for konserver	47

II Retsakter, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk

Rådet

2004/194/EF:

- ★ Rådets afgørelse af 10. februar 2004 om ændring af afgørelse 2001/264/EF om vedtagelse af Rådets sikkerhedsforskrifter 48

Kommissionen

2004/195/EF:

- ★ Kommissionens beslutning af 29. september 2000 om en fusions forenelighed med fællesmarkedet og EØS-aftalen (Sag COMP/M.1879 — Boeing/Hughes) ⁽¹⁾ (meddelt under nummer K(2000) 2740) 53

2004/196/EF:

- ★ Afgørelse nr. 3/2004 af 10. februar 2004 truffet af det udvalg, der er nedsat ved aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om gensidig anerkendelse af overensstemmelsesvurdering, om optagelse af et overensstemmelsesvurderingsorgan på listen i sektorkapitlet om materiel og sikkerhedssystemer til anvendelse i eksplosionsfarlig atmosfære 67

Retsakter vedtaget i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union

- ★ Rådets afgørelse 2004/197/FUSP af 23. februar 2004 om oprettelse af en mekanisme til administration af finansieringen af de fælles udgifter til EU-operationer, der har indvirkning på militær- eller forsvarsområdet 68

Berigtigelser

- ★ Berigtigelse til Kommissionens henstilling 2004/2/Euratom af 18. december 2003 om standardiserede oplysninger vedrørende radioaktive luftbårne og flydende udslip til miljøet fra nukleare kraftværker og oparbejdningsanlæg ved normal drift (EUT L 2 af 6.1.2004) 83

I

(Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 352/2004**af 27. februar 2004****om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager⁽¹⁾, særlig artikel 4, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag.

- (2) Ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 28. februar 2004.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. februar 2004.

På Kommissionens vegne
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektør for landbrug

⁽¹⁾ EFT L 337 af 24.12.1994, s. 66. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1947/2002 (EFT L 299 af 1.11.2002, s. 17).

BILAG

til Kommissionens forordning af 27. februar 2004 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	052	95,6
	204	44,4
	212	108,5
	999	82,8
0707 00 05	052	158,2
	068	87,4
	204	46,1
	999	97,2
0709 10 00	220	68,9
	999	68,9
0709 90 70	052	99,1
	204	55,7
	999	77,4
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	69,6
	204	47,8
	212	52,3
	220	49,1
	600	41,8
	624	61,8
	999	53,7
0805 20 10	204	93,7
	999	93,7
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	84,1
	204	103,4
	220	88,5
	400	55,6
	464	76,4
	528	107,6
	600	80,7
	624	77,6
	999	84,2
0805 50 10	052	72,0
	400	36,4
	999	54,2
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	060	35,9
	388	133,3
	400	109,9
	404	96,5
	508	95,0
	512	122,0
	524	79,2
	528	93,0
	720	79,4
	999	93,8
0808 20 50	060	65,7
	388	79,8
	508	69,3
	512	81,9
	528	85,6
	720	42,5
	999	70,8

⁽¹⁾ Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2081/2003 (EFT L 313 af 28.11.2003, s. 11). Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 353/2004**af 27. februar 2004****om fastsættelse af mindstesalgspriserne for smør med henblik på den 136. særlige licitation, der afholdes i forbindelse med den løbende licitation, der er fastsat i forordning (EF) nr. 2571/97**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1255/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter ⁽¹⁾, særlig artikel 10, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ifølge Kommissionens forordning (EF) nr. 2571/97 af 15. december 1997 om salg af smør til nedsat pris og ydelse af støtte for fløde, smør og koncentreret smør til fremstilling af konditorvarer, konsumis og andre levnedsmidler ⁽²⁾, sælger interventionsorganerne ved licitation visse mængder interventionssmør, de ligger inde med, og yder støtte til fløde, smør og koncentreret smør. I artikel 18 i nævnte forordning er det fastsat, at der på grundlag af de ved hver særlig licitation indkomne bud fastsættes en mindstesalgspris for smør samt et maksimumsstøttebeløb for fløde, smør og koncentreret smør, der kan differentieres efter anvendelsesformålet, smørrets fedtind-

hold og den valgte fremgangsmåde, eller det besluttes, at licitationen skal være uden virkning. Størrelsen af forarbejdningssikkerheden skal følgelig fastlægges.

- (2) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Mælk og Mejeriprodukter —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For den 136. særlige licitation i forbindelse med den løbende licitation, der er fastsat i forordning (EF) nr. 2571/97, fastsættes mindstesalgspriserne for interventionssmør samt forarbejdningssikkerhederne som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 28. februar 2004.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. februar 2004.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 48. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 186/2004 (EFT L 29 af 3.2.2004, s. 6).

⁽²⁾ EFT L 350 af 20.12.1997, s. 3. Ændret ved forordning (EF) nr. 186/2004 (EFT L 29 af 3.2.2004, s. 6).

BILAG

til Kommissionens forordning af 27. februar 2004 om fastsættelse af mindstesalgspriserne for smør med henblik på den 136. særlige licitation, der afholdes i forbindelse med den løbende licitation, der er fastsat i forordning (EF) nr. 2571/97

(EUR/100 kg)

Formel			A		B	
Valgt fremgangsmåde			Med røbestoffer	Uden røbestoffer	Med røbestoffer	Uden røbestoffer
Mindste salgspris	Smør ≥ 82 %	Til det ubehandlede smør	—	215	—	—
		Koncentreret	—	—	—	—
Forarbejdningssikkerhed		Til det ubehandlede smør	—	129	—	—
		Koncentreret	—	—	—	—

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 354/2004**af 27. februar 2004****om fastsættelse af maksimumsstøttebeløbene for fløde, smør og koncentreret smør med henblik på den 136. særlige licitation, der afholdes i forbindelse med den løbende licitation, der er fastsat i forordning (EF) nr. 2571/97**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1255/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter ⁽¹⁾, særlig artikel 10, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ifølge Kommissionens forordning (EF) nr. 2571/97 af 15. december 1997 om salg af smør til nedsat pris og ydelse af støtte for fløde, smør og koncentreret smør til fremstilling af konditorvarer, konsumis og andre levnedsmidler ⁽²⁾, sælger interventionsorganerne ved licitation visse mængder interventionssmør, de ligger inde med, og yder støtte til fløde, smør og koncentreret smør. I artikel 18 i nævnte forordning er det fastsat, at der på grundlag af de ved hver særlig licitation indkomne bud fastsættes en mindstesalgpris for smør samt et maksimumsstøttebeløb for fløde, smør og koncentreret smør, der kan differentieres efter anvendelsesformålet, smørrets fedtind-

hold og den valgte fremgangsmåde, eller det besluttes, at licitationen skal være uden virkning. Størrelsen af forarbejdningssikkerheden skal følgelig fastlægges.

- (2) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Mælk og Mejeriprodukter —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For den 136. særlige licitation i forbindelse med den løbende licitation, der er fastsat i forordning (EF) nr. 2571/97, fastsættes maksimumsstøttebeløbene samt forarbejdningssikkerhederne som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 28. februar 2004.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. februar 2004.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 48. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 186/2004 (EFT L 29 af 3.2.2004, s. 6).

⁽²⁾ EFT L 350 af 20.12.1997, s. 3. Ændret ved forordning (EF) nr. 186/2004 (EFT L 29 af 3.2.2004, s. 6).

BILAG

til Kommissionens forordning af 27. februar 2004 om fastsættelse af maksimumsstøttebeløbene for fløde, smør og koncentreret smør med henblik på den 136. særlige licitation, der afholdes i forbindelse med den løbende licitation, der er fastsat i forordning (EF) nr. 2571/97

(EUR/100 kg)

Formel		A		B	
Valgt fremgangsmåde		Med røbestoffer	Uden røbestoffer	Med røbestoffer	Uden røbestoffer
Maksimums- støttebeløb	Smør $\geq$ 82 %	79	75	79	71
	Smør < 82 %	77	72	—	—
	Koncentreret smør	98	91	97	89
	Fløde	—	—	34	31
Forarbejd- ningssik- kerhed	Smør	87	—	87	—
	Koncentreret smør	108	—	107	—
	Fløde	—	—	37	—

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 355/2004**af 27. februar 2004****om fastsættelse af maksimumsopkøbspriser for smør i forbindelse med den 89. licitation, der gennemføres i henhold til den i forordning (EF) nr. 2771/1999 omhandlede løbende licitation**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1255/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter ⁽¹⁾, særlig artikel 10, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ifølge artikel 13 i Kommissionens forordning (EF) nr. 2771/1999 af 16. december 1999 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1255/1999 for så vidt angår interventionsforanstaltninger på markedet for fløde og smør ⁽²⁾, fastsættes der i betragtning af de bud, der modtages for hver licitation, en maksimumsopkøbspris ud fra den gældende interventionspris, eller det besluttes ikke at tage licitationen til følge.

- (2) På grundlag af de bud, der modtages, bør maksimumsopkøbsprisen fastsættes til det ovenfor nævnte niveau.

- (3) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Mælk og Mejeriprodukter —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forbindelse med den 89. licitation, der gennemføres i henhold til forordning (EF) nr. 2771/1999, og for hvilken fristen for indgivelse af bud udløber den 24. februar 2004 fastsættes maksimumsopkøbsprisen til 295,38 EUR/100 kg.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 28. februar 2004.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. februar 2004.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 48. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 186/2004 (EFT L 29 af 3.2.2004, p. 6).

⁽²⁾ EUT L 333 af 24.12.1999, s. 11. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 359/2003 (EFT L 53 af 28.2.2003, p. 17).

**KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 356/2004
af 27. februar 2004**

om fastsættelse af maksimumsstøtten for koncentreret smør for den 308. særlige licitation, der foretages i forbindelse med den i forordning (EØF) nr. 429/90 fastsatte løbende licitation

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1255/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter ⁽¹⁾, særlig 10, og

ud fra følgende betragtninger

- (1) I henhold til Kommissionens forordning (EØF) nr. 429/90 af 20. februar 1990 om støtte ved licitation til koncentreret smør bestemt til direkte forbrug i Fællesskabet ⁽²⁾, afholder interventionsorganerne en løbende licitation for ydelse af støtte til koncentreret smør. I artikel 6 i nævnte forordning er det fastsat, at der under hensyntagen til de ved hver særlig licitation indkomne bud fastsættes en maksimumsstøtte for koncentreret smør med et indhold af fedtstof på mindst 96 %, eller det besluttes ikke at tage licitationen til følge. Størrelsen af destinationssikkerheden bør fastsættes i overensstemmelse hermed.

- (2) Med henblik på de bud, der er afgivet, bør maksimumsstøtten fastsættes på nedennævnte niveau, og destinationssikkerheden bør fastsættes i overensstemmelse hermed.

- (3) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Mælk og Mejeriprodukter —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For den 308. særlige licitation i forbindelse med den i forordning (EØF) nr. 429/90 fastsatte løbende licitation fastsættes maksimumsstøtten samt destinationssikkerheden således:

— maksimumsstøtten:	97 EUR/100 kg
— destinationssikkerheden:	107 EUR/100 kg.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 28. februar 2004.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. februar 2004.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 48. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 186/2004 (EFT L 29 af 3.2.2004, s. 6).

⁽²⁾ EFT L 45 af 21.2.1990, s. 8. Ændret ved forordning (EF) nr. 124/1999 (EFT L 16 af 21.1.1999, s. 19).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 357/2004
af 27. februar 2004
om suspension af opkøb af smør i visse medlemsstater

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1255/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter ⁽¹⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 2771/1999 af 16. december 1999 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1255/1999 for så vidt angår interventionsforanstaltninger på markedet for smør og fløde ⁽²⁾, særlig artikel 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I artikel 2 i forordning (EF) nr. 2771/1999 fastsættes det, at opkøb ved licitation i en medlemsstat indledes og suspenderes af Kommissionen, når det er konstateret, at markedsprisen i den pågældende medlemsstat i to på hinanden følgende uger enten har været mindre end eller lig med eller over 92 % af interventionsprisen.

- (2) Den seneste liste over medlemsstater, hvor interventionen er suspenderet, er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 212/2004 ⁽³⁾. Denne liste bør tilpasses efter de nye markedspriser, som Belgien og Luxembourg har indberettet i medfør af artikel 8 i forordning (EF) nr. 2771/1999. Af klarhedshensyn bør denne liste erstattes af en ny, og forordning (EF) nr. 212/2004 bør ophæves —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De opkøb af smør ved licitation, der er fastsat i artikel 6, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1255/1999, suspenderes i Danmark, Grækenland, Nederlandene, Østrig, Finland og Det Forenede Kongerige.

Artikel 2

Forordning (EF) nr. 212/2004 ophæves.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft den 28. februar 2004.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. februar 2004.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 48. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 186/2004 (EUT L 29 af 3.2.2004, s. 6).

⁽²⁾ EFT L 333 af 24.12.1999, s. 11. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 359/2003 (EUT L 53 af 28.2.2003, s. 17).

⁽³⁾ EUT L 36 af 7.2.2004, s. 3.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 358/2004**af 27. februar 2004****om fastsættelse af produktionsrestitutionen for hvidt sukker, der anvendes i den kemiske industri**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1260/2001 af 19. juni 2001 om den fælles markedsordning for sukker ⁽¹⁾, særlig artikel 7, stk. 5, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ifølge artikel 7, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1260/2001 kan der, hvis traktatens artikel 23, stk. 2, er opfyldt, ydes produktionsrestitutioner for de i samme forordnings artikel 1, stk. 1, litra a) og f), omhandlede produkter, for de i samme stykke, litra d), omhandlede former for sirup og sukkeropløsninger, samt for kemisk ren fruktose henhørende under KN-kode 1702 50 00 som mellemprodukt, som anvendes til fremstilling af visse produkter inden for den kemiske industri.
- (2) Kommissionens forordning (EF) nr. 1265/2001 af 27. juni 2001 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1260/2001 for så vidt angår produktionsrestitutioner for visse produkter fra sukkersektoren, der anvendes i den kemiske industri ⁽²⁾, indeholder regler for produktionsrestitutionernes fastsættelse og en liste over de kemiske produkter, hvis fremstilling giver mulighed for at yde produktionsrestitution for de basisprodukter, som er anvendt til den pågældende fremstilling. Ifølge artikel 5, 6 og 7 i forordning (EF) nr. 1265/2001 beregnes produktionsrestitutionen for henholdsvis råsukker, saccharosesirup og isoglucose i uforarbejdet stand på særlige betingelser, der er fastsat for hvert enkelt af disse basisprodukter, på grundlag af den restitution, som er fastsat for hvidt sukker.

- (3) I artikel 9 i forordning (EF) nr. 1265/2001 fastsættes produktionsrestitutionen for hvidt sukker månedligt for perioder, der begynder den 1. i hver måned. Restitutionen kan ændres inden for disse perioder, hvis EF-prisen for sukker og/eller verdensmarkedsprisen for sukker ændrer sig væsentligt. Som følge af nævnte bestemmelser skal produktionsrestitutionen fastsættes som anført i artikel 1 for den dér angivne periode.
- (4) Som følge af ændringen af definitionen på hvidt sukker og råsukker i artikel 1, stk. 2, litra a) og b), i forordning (EF) nr. 1260/2001 anses sukker tilsat smagsstoffer, farvestoffer eller andre stoffer ikke længere for at falde ind under disse definitioner, og det skal derfor betragtes som »andet sukker«. Ifølge artikel 1 i forordning (EF) nr. 1265/2001 kan der dog for dette sukker som basisprodukt ydes produktionsrestitutioner. Der bør derfor med henblik på beregningen af produktionsrestitutionen for disse produkter fastsættes en beregningsmetode med henvisning til deres saccharoseindhold.
- (5) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Sukker —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Den produktionsrestitution for hvidt sukker, der omhandles i artikel 4 i forordning (EF) nr. 1265/2001, fastsættes til 46,511 EUR/100 kg netto.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. marts 2004.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. februar 2004.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 178 af 30.6.2001, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 39/2004 (EFT L 6 af 10.1.2004, s. 16).

⁽²⁾ EFT L 178 af 30.6.2001, s. 63.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 359/2004**af 27. februar 2004****om overgangsforanstaltninger til forordning (EF) nr. 2125/95 som følge af Tjekkiets, Estlands, Cyperns, Letlands, Litauens, Ungarns, Maltas, Polens, Sloveniens og Slovakiets tiltrædelse**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

Artikel 1

under henvisning til traktaten om Tjekkiets, Estlands, Cyperns, Letlands, Litauens, Ungarns, Maltas, Polens, Sloveniens og Slovakiets tiltrædelse, særlig artikel 2, stk. 3,

Med henblik på anvendelsen af denne forordning forstås ved:

- 1) »nuværende medlemsstater«: Fællesskabets medlemsstater pr. 30. april 2004
- 2) »nye medlemsstater«: Tjekkiet, Estland, Cypern, Letland, Litauen, Ungarn, Malta, Polen, Slovenien og Slovakiet.

under henvisning til akten vedrørende Tjekkiets, Estlands, Cyperns, Letlands, Litauens, Ungarns, Maltas, Polens, Sloveniens og Slovakiets tiltrædelse, særlig artikel 41, stk. 1, og

Artikel 2

ud fra følgende betragtninger:

Uanset artikel 4, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 2125/95 forstås der for 2004 ved »traditionelle importører« og kun for de nye medlemsstater de importører, der kan fremlægge bevis for:

- (1) Der bør fastsættes overgangsforanstaltninger for at gøre det muligt for importører fra Tjekkiet, Estland, Cypern, Letland, Litauen, Ungarn, Malta, Polen, Slovenien og Slovakiet (herefter benævnt »de nye medlemsstater«) at nyde godt af bestemmelserne i Kommissionens forordning (EF) nr. 2125/95 af 6. september 1995 om åbning og forvaltning af toldkontingenter for svampekonserveres ⁽¹⁾.
- (2) Der bør fastsættes ordninger for 2004 for at sikre, at der fra datoen for tiltrædelsen sondres mellem på den ene side traditionelle importører og nye importører som defineret i artikel 4, stk. 1, i forordning (EF) nr. 2125/95 og på den anden side traditionelle importører og nye importører fra de nye medlemsstater.

- a) at de fra andre oprindelser end de nye eller de nuværende medlemsstater har importeret de produkter, der omhandles i artikel 1, stk. 1, i forordning (EF) nr. 2125/95, i mindst to af de tre kalenderår forud for 2004
- b) at de i 2003 også har importeret og/eller eksporteret mindst 100 tons produkter, der er forarbejdet på basis af frugter og grøntsager omhandlet i artikel 1, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 2201/96 ⁽²⁾.

Importen skal finde sted i den nye medlemsstat, hvori den pågældende importør er etableret eller har sit hovedsæde, og eksporten skal finde sted til andre destinationer end de nye eller de nuværende medlemsstater.

Artikel 3

- (3) For at sikre en korrekt anvendelse af kontingenterne og gøre det muligt for de traditionelle importører fra de nye medlemsstater at ansøge om tilstrækkelige mængder i 2004 bør der fastsættes bestemmelser for 2004 om justering af den mængde, for hvilken traditionelle importører fra de nye medlemsstater kan indgive licensansøgninger.
- (4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Forarbejdede Frugter og Grøntsager —

Uanset artikel 4, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 2125/95 forstås der for 2004 ved »nye importører« og kun i de nye medlemsstater andre erhvervsdrivende end de traditionelle importører, der er defineret i artikel 2 i nærværende forordning, nemlig økonomiske beslutningstagere, fysiske eller juridiske personer, enkeltpersoner eller sammenslutninger, der kan fremlægge bevis for, at de fra andre oprindelser end de nye eller de nuværende medlemsstater i hvert enkelt af de to kalenderår forud for 2004 har importeret og/eller eksporteret mindst 50 tons produkter, der er forarbejdet på basis af frugter og grøntsager omhandlet i artikel 1, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2201/96.

⁽¹⁾ EFT L 212 af 7.9.1995, s. 16. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1142/2003 (EUT L 160 af 28.6.2003, s. 39).

⁽²⁾ EFT L 297 af 21.11.1996, s. 29. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1239/2001 (EFT L 171 af 26.6.2001, s. 1).

Importen skal finde sted i den nye medlemsstat, hvori den pågældende importør er etableret eller har sit hovedsæde, og eksporten skal finde sted til andre destinationer end de nye eller de nuværende medlemsstater.

Artikel 4

1. Uanset artikel 5, stk. 1, i forordning (EF) nr. 2125/95 må de licensansøgninger, der i maj 2004 indgives af de traditionelle importører i de nye medlemsstater, ikke omfatte mere end 65 % af det årlige gennemsnit af importen i den pågældende medlemsstat med oprindelse i andre lande end de nuværende medlemsstater, Polen, Bulgarien og Rumænien i løbet af de tre foregående kalenderår.

2. Uanset artikel 5, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2125/95 må de licensansøgninger, der i maj 2004 indgives af de nye importører i de nye medlemsstater, ikke omfatte mere end 8 % af den mængde, der er tildelt i henhold til artikel 3 i nævnte forordning.

Artikel 5

Denne forordning træder i kraft den 1. maj 2004 med forbehold af ikrafttrædelsen af traktaten om Tjekkiets, Estlands, Cyperns, Letlands, Litauens, Ungarns, Maltas, Polens, Sloveniens og Slovakiets tiltrædelse.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. februar 2004.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 360/2004

af 27. februar 2004

om ændring af forordning (EF) nr. 1445/95 om gennemførelsesbestemmelser for ordningen med import- og eksportlicenser for oksekød

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1254/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for oksekød⁽¹⁾, særlig artikel 33, stk. 12, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) De økonomiske betingelser på eksportmarkederne for oksekød er meget forskelligartede, og en regelmæssig indgåelse af bilaterale aftaler fører til en større differentiering af de betingelser, hvorunder der ydes eksportrestitutioner for produkter i denne sektor. For bedre at kunne nå de i artikel 33, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1254/1999 omhandlede målsætninger vedrørende en tilpasning af den fremgangsmåde, hvormed de mængder, der kan udføres med restitution, tildeles, og en effektiv anvendelse af de disponible midler, bør der foretages en udvidelse af de vilkår, der er fastsat i artikel 10, stk. 2, i Kommissionens forordning (EF) nr. 1445/95⁽²⁾, og hvorunder Kommissionen kan træffe foranstaltninger med henblik på at begrænse udstedelsen af eksportlicenser eller indgivelsen af ansøgninger for eksportlicenser i den betænkningstid, der er fastsat efter ansøgningernes indgivelse. Det bør ligeledes fastsættes, at disse foranstaltninger kan træffes pr. destination eller destinationsgruppe.
- (2) I betragtning af udnyttelsesgraden for den særlige ordning for udførsel til De Forenede Stater, der er fastsat i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2973/79 af 21. december 1979 om gennemførelsesbestemmelser til ordningen med bistand til udførsel af oksekødprodukter, der nyder særbehandling ved indførsel til et tredjeland⁽³⁾, og for at undgå en unødvendig administrativ byrde, bør den kvartalsvise overførsel af de uudnyttede mængder inden for rammerne af denne ordning, der er fastsat i artikel 12, stk. 8, i forordning (EF) nr. 1445/95, ophæves.
- (3) Forordning (EF) nr. 1445/95 bør derfor ændres tilsvarende.
- (4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Oksekød —

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 1445/95 foretages følgende ændringer:

1) I artikel 10 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2 affattes således:

»2. Når udstedelsen af eksportlicenser fører til eller risikerer at føre til en overskridelse af de disponible budgetbeløb eller af de maksimale mængder, der kan udføres med restitution i den pågældende periode under hensyn til de begrænsninger, der omhandles i artikel 33, stk. 11, i forordning (EF) nr. 1254/1999, eller ikke gør det muligt at sikre kontinuiteten i eksporten i resten af den pågældende periode, kan Kommissionen:

- a) fastsætte en fast procentsats for godkendelse af de mængder, der ansøges om
- b) afvise de ansøgninger, for hvilke der endnu ikke er tildelt eksportlicenser
- c) suspendere indgivelsen af eksportlicensansøgninger i en periode på højst fem arbejdsdage med forbehold af, at der efter fremgangsmåden i artikel 43 i forordning (EF) nr. 1254/1999 kan vedtages en suspension for en længere periode.

I det tilfælde, der omhandles i stk. 1, litra c), kan de ansøgninger om eksportlicenser, der er indgivet i suspensionsperioden, ikke komme i betragtning.

De i stk. 1 fastsatte foranstaltninger kan træffes eller afpasses efter produktkategori og efter destination eller destinationsgruppe.»

b) Følgende indsættes som stk. 2a:

»2a. De i stk. 2 fastsatte foranstaltninger kan ligeledes vedtages, når ansøgningerne om eksportlicens vedrører mængder, der overstiger eller risikerer at overstige mængderne for normal afsætning for en destination eller en destinationsgruppe, og når udstedelsen af de licenser, der er ansøgt om, indebærer en risiko for spekulation, konkurrencefordrejning mellem erhvervsdrivende eller forstyrrelse af den pågældende samhandel eller af fællesskabsmarkedet.«

2) Artikel 12, stk. 8, affattes således:

»8. Hvis de mængder, for hvilke der er ansøgt om licenser, overstiger de disponible mængder, fastsætter Kommissionen en fast procentsats for godkendelse af de ansøgte mængder.«

⁽¹⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 21. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1782/2003 (EUT L 270 af 21.10.2003, s. 1).

⁽²⁾ EFT L 143 af 27.6.1995, s. 35. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 852/2003 (EUT L 123 af 17.5.2003, s. 9).

⁽³⁾ EFT L 336 af 29.12.1979, s. 44. Senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3434/87 (EFT L 327 af 18.11.1987, s. 7).

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. februar 2004.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 361/2004

af 27. februar 2004

om ændring af forordning (EF) nr. 2497/96 om gennemførelsesbestemmelser til den ordning, der er fastsat i associeringsaftalen og interimsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Staten Israel, for så vidt angår fjerkrækød

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets afgørelse 2003/917/EF af 22. december 2003 om indgåelse af en aftale i form af brevveksling mellem Det Europæiske Fællesskab og Staten Israel om gensidige liberaliseringsforanstaltninger og erstatning af protokol nr. 1 og 2 til associeringsaftalen EF-Israel⁽¹⁾, særlig artikel 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved afgørelse 2003/917/EF gennemføres der en større liberalisering af samhandelen med landbrugsprodukter inden for rammerne af associeringsaftalen mellem EF og Israel, protokol nr. 1 og 2 til associeringsaftalen erstattes, og indrømmelserne for handelen med fjerkrækød udvides.
- (2) Kommissionens forordning (EF) nr. 2497/96⁽²⁾ bør ændres for at tage hensyn til de udvidede indrømmelser for handelen med fjerkrækød inden for rammerne af associeringsaftalen mellem EF og Israel, som blev godkendt ved afgørelse 2003/917/EF.
- (3) Afgørelse 2003/917/EF blev først offentliggjort den 31. december 2003, hvilket ikke gav de erhvervsdrivende tid nok til at indgive ansøgninger i henhold til de nye importindrømmelser gældende fra 1. januar 2004 inden for den normale ansøgningsfrist, der er fastsat i forordning (EF) nr. 2497/96, og fristen for ansøgning om importlicens i henhold til de nye importindrømmelser bør derfor fastsættes til marts 2004.
- (4) Ved Tjekkiets, Estlands, Cyperns, Letlands, Litauens, Ungarns, Maltas, Polens, Sloveniens og Slovakiets tiltrædelse af EU den 1. maj 2004 skal disse lande have adgang til de toldkontingenter for fjerkrækød, der er henvist til i forordning (EF) nr. 2497/96, på samme betingelser som dem, der gælder for de nuværende medlemsstater. De erhvervsdrivende i disse lande bør derfor have mulighed for fuldt ud at drage nytte af disse kontingenter efter tiltrædelsen.
- (5) For at undgå konkurrenceforvridning før og efter den 1. maj 2004 bør handelsperioderne for 2004 ændres, uden at de samlede mængder, der er fastsat i afgørelse 2003/

917/EF, dog ændres. Gennemførelsesbestemmelserne bør ligeledes ændres for så vidt angår fristen for indgivelse af ansøgninger.

- (6) Fristen for indgivelse af importlicensansøgninger i henhold til de nye importindrømmelser for perioderne 1. januar-31. marts 2004 og 1. april-30. april 2004, er den samme, og for at forenkle proceduren bør mængderne for hver periode lægges sammen.
- (7) Forordning (EF) nr. 2497/96 bør ændres i overensstemmelse hermed.
- (8) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Fjerkrækød og Æg —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 2497/96 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 1, stk. 1, affattes således:

»Ved import til Fællesskabet under den ordning, der er fastsat i protokol nr. 1 til associeringsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Staten Israel, af produkter i gruppe IL1 og IL2 i bilag I til nærværende forordning, skal der fremlægges importlicens.«

2) I artikel 2 indsættes som stk. 2:

»I 2004 fordeles de i artikel 1 nævnte kontingenter dog således:

- 33 % i perioden 1. januar til 30. april
- 17 % i perioden 1. maj til 30. juni
- 25 % i perioden 1. juli til 30. september
- 25 % i perioden 1. oktober til 31. december.«

3) I artikel 4, stk. 1, indsættes følgende afsnit:

»For perioden 1. januar til 30. april 2004 og 1. maj til 30. juni 2004 skal licensansøgningerne indgives i løbet af de første syv dage af henholdsvis marts og maj 2004.«

4) Bilag I affattes som angivet i bilaget til nærværende forordning.

⁽¹⁾ EUT L 346 af 31.12.2003, s. 65.

⁽²⁾ EFT L 338 af 28.12.1996, s. 48. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1043/2001 (EFT L 145 af 31.5.2001, s. 24).

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. marts 2004.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. februar 2004.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

BILAG

»BILAG I

Gruppe	Løbe-nummer	KN-kode	Varebeskrivelse ⁽¹⁾	Nedsættelse i MFN-toldsatsen ⁽²⁾ %	Toldkontingentmængder (tons)				
					1.1.-31.12. 2004	1.1.-31.12. 2005	1.1.-31.12. 2006	1.1.-31.12. 2007	De følgende år
IL1	09.4092	0207 25	Kød af kalkun, ikke udskåret, frosset	100	1 442,0	1 484,0	1 526,0	1 568,0	1 568,0
		0207 27 10	Kød af kalkun, udskårne stykker, udbenet, frosset						
		0207 27 30/40/50/60/70	Kød af kalkun, udskårne stykker, ikke udbenet, frosset						
IL2	09.4091	ex 0207 32	Kød af ænder og gæs, ikke udskåret, fersk eller kølet	100	515,0	530,0	545,0	560,0	560,0
		ex 0207 33	Kød af ænder og gæs, ikke udskåret, frosset						
		ex 0207 35	Andet kød og spiselige slagtebiprodukter af ænder og gæs, fersk eller kølet						
		ex 0207 36	Andet kød og spiselige slagtebiprodukter af ænder og gæs, frosset						

⁽¹⁾ Uanset de almindelige tarifieringsbestemmelser vedrørende den kombinerede nomenklatur skal varebeskrivelsen betragtes som værende alene af vejledende værdi, idet præferenceordningen inden for rammerne af dette bilag bestemmes af KN-koder. Hvor der anvendes »ex«-KN-koder, bestemmes præferenceordningen ved hjælp af KN-koderne og den tilsvarende varebeskrivelse taget under ét.

⁽²⁾ Toldnedsættelsen finder kun anvendelse på værditoldsatserne, for varer henhørende under KN-kode 0207 finder den dog også anvendelse på den specifikke toldsats.*

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 362/2004**af 27. februar 2004****om åbning af et præferencetoldkontingent for import af rårørsukker med oprindelse i AVS-landene til forsyning af raffinaderierne i perioden fra den 1. marts til den 30. juni 2004**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

Kommissionens forordning (EF) nr. 1115/2003 ⁽⁴⁾ blev der åbnet kontingenter for perioden fra den 1. juli 2003 til den 29. februar 2004.

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1260/2001 af 19. juni 2001 om den fælles markedsordning for sukker ⁽¹⁾, særlig artikel 39, stk. 6, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Det fastsættes i artikel 39, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1260/2001, at der i produktionsårene 2001/02 til 2005/06 og med henblik på hensigtsmæssig forsyning af EF-raffinaderierne opkræves en nedsat særafgift ved import af rårørsukker med oprindelse i stater, med hvilke Fællesskabet har indgået leveringsaftaler på præferencebetingelser. Der er i øjeblikket indgået sådanne aftaler med de lande i Afrika, Vestindien og Stillehavet (AVS-lande), der er nævnt i protokol nr. 3 om AVS-sukker, der er vedlagt bilag V til AVS/EF-partnerskabsaftalen ⁽²⁾, og med republikken Indien, jf. Rådets afgørelse 2001/870/EF ⁽³⁾.
- (2) Ifølge de aftaler i form af brevveksling, der er indgået ved afgørelse 2001/870/EF, skal de pågældende raffinaderier betale minimumskøbsprisen, som er lig med den garanterede pris for råsukker, nedsat med den justeringsstøtte, der fastsættes for den pågældende produktion. Denne minimumspris bør således fastsættes under hensyn til de elementer, der gælder for produktionsåret 2003/04.
- (3) De mængder særligt præferencesukker, der skal importeres, fastsættes i henhold til artikel 39 i forordning (EF) nr. 1260/2001 på grundlag af en årlig EF-forsyningsprognose.
- (4) Ifølge prognosen skal der indføres råsukker og på dette tidspunkt i produktionsåret 2003/04 åbnes toldkontingenter til nedsat særafgift, således som fastsat i ovennævnte aftaler, med henblik på at dække EF-raffinaderiernes behov i en del af produktionsåret. Ved

- (5) Da prognoserne for produktionen af rårørsukker for produktionsåret 2003/04 foreligger, bør der åbnes et kontingent for anden del af produktionsåret.
- (6) På grundlag af raffinaderiernes forventede maksimale forsyningsbehov, som fastsættes af medlemsstaterne, og de mængder, der mangler ifølge forsyningsprognosen, bør de medlemsstater, der har raffinaderier, udstede importlicenser for perioden fra den 1. marts til den 30. juni 2004.
- (7) Slovenien er ved tiltrædelsesakten fra 2003 blevet medtaget i artikel 39 i forordning (EF) nr. 1260/2001 blandt de lande, hvis maksimale forsyningsbehov fastsættes pr. produktionsår. Sloveniens behov er for de to første måneder efter tiltrædelsen, nemlig maj og juni 2004, der hører under produktionsåret 2003/04, fastsat til 3 264 tons, jf. artikel 3 i Kommissionens forordning (EF) nr. 60/2004 ⁽⁵⁾. Da denne mængde er forholdsvis lille og anvendelsesperioden forholdsvis kort, bør der vedtages særlige bestemmelser for importlicensernes udstedelse og gyldighed samt for raffineringsperioden.
- (8) Det bør præciseres, at Kommissionens forordning (EF) nr. 1159/2003 af 30. juni 2003 om gennemførelsesbestemmelser for produktionsårene 2003/04, 2004/05 og 2005/06 for indførsel af rørsukker i forbindelse med visse toldkontingenter og præferenceaftaler og om ændring af forordning (EF) nr. 1464/95 og (EF) nr. 779/96 ⁽⁶⁾ bør gælde for det nye kontingent.
- (9) For at undgå en afbrydelse af forsyningerne bør det fastsættes, at medlemsstaterne for de mængder, der skal importeres i henhold til forordning (EF) nr. 1115/2003, og som der ikke var ansøgt om pr. 1. marts 2004, kan udstede de pågældende licenser efter nævnte dato, men inden udgangen af produktionsåret 2003/04.
- (10) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Sukker —

⁽¹⁾ EFT L 178 af 30.6.2001, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 39/2004 (EUT L 6 af 10.1.2004, s. 16).

⁽²⁾ EFT L 317 af 15.12.2000, s. 3.

⁽³⁾ EFT L 325 af 8.12.2001, s. 21.

⁽⁴⁾ EUT L 158 af 27.6.2003, s. 30.

⁽⁵⁾ EUT L 9 af 15.1.2004, s. 8.

⁽⁶⁾ EUT L 162 af 1.7.2003, s. 25.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For perioden fra den 1. marts til den 30. juni 2004 åbnes der, jf. afgørelse 2001/870/EF, med henblik på import af råørsukker til raffinering henhørende under KN-kode 1701 11 10, et toldkontingent på 30 459 tons udtrykt i hvidt sukker med oprindelse i de AVS-lande, der har undertegnet den aftale i form af brevveksling, der er godkendt ved nævnte afgørelse.

Kontingentet har løbenummer 09.4097.

Artikel 2

1. Den særlige nedsatte afgift pr. 100 kg rårsukker af standardkvalitet ved import af de i artikel 1 nævnte mængder fastsættes til 0 EUR.

2. Den minimumsopkøbspris, som EF-raffinaderierne skal betale, fastsættes for den i artikel 1 nævnte periode til 49,68 EUR pr. 100 kg rårsukker af standardkvalitet.

Artikel 3

1. Der kan udstedes importlicenser

a) af de medlemsstater, der er nævnt i artikel 39 i forordning (EF) nr. 1260/2001, undtagen Slovenien, i forbindelse med det i artikel 1 fastsatte kontingent og på de i artikel 2 omhandlede betingelser, for en samlet mængde på 27 195 tons

b) af Slovenien for en mængde på 3 264 tons.

2. De af Slovenien udstedte licenser er som undtagelse fra artikel 4, stk. 4, andet afsnit, i Kommissionens forordning (EF) nr. 1159/2003 gyldige til udgangen af den tredje måned efter det pågældende produktionsår. Raffineringen af dette sukker kan som undtagelse fra artikel 18, stk. 1, i nævnte forordning finde sted indtil udgangen af den fjerde måned efter det pågældende produktionsår.

Artikel 4

Forordning (EF) nr. 1159/2003 gælder for det toldkontingent, der åbnes ved nærværende forordning.

Artikel 5

De i artikel 3 i forordning (EF) nr. 1115/2003 nævnte medlemsstater kan for de i samme artikel nævnte mængder, for hvilke der ikke indgives ansøgninger om importlicenser inden den 1. marts 2004, udstede sådanne licenser med henblik på import og raffinering af mængderne indtil den 30. juni 2004.

Artikel 6

Denne forordning træder i kraft den 1. marts 2004.

Artikel 3, stk. 1, litra b), og stk. 2, finder anvendelse på tidspunktet for og med forbehold af ikrafttrædelsen af traktaten om Tjekkiets, Estlands, Cyperns, Letlands, Litauens, Ungarns, Maltas, Polens, Sloveniens og Slovakiets tiltrædelse.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. februar 2004.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 363/2004**af 25. februar 2004****om ændring af forordning (EF) nr. 68/2001 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på uddannelsesstøtte**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 994/98 af 7. maj 1998 om anvendelse af artikel 92 og 93 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab på visse former for horisontal statsstøtte⁽¹⁾, særlig artikel 1, stk. 1, litra a), nr. iv),

under henvisning til det offentliggjorte udkast til denne forordning⁽²⁾,

efter høring af Det Rådgivende Udvalg for Statsstøtte, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Kommissionens forordning (EF) nr. 68/2001⁽³⁾ fastsætter særlige vilkår for ydelse af statsstøtte til små og mellemstore virksomheder. Små og mellemstore virksomheder defineres i forordning (EF) nr. 68/2001 som i Kommissionens henstilling 96/280/EF af 3. april 1996 vedrørende definitionen af små og mellemstore virksomheder⁽⁴⁾. Denne henstilling erstattes med virkning fra 1. januar 2005 af henstilling 2003/361/EF af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder⁽⁵⁾. Af retssikkerhedshensyn bør definitionen i forordning (EF) nr. 68/2001 være den samme som den, der benyttes i Kommissionens forordning (EF) nr. 70/2001 af 12. januar 2001 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på statsstøtte til små og mellemstore virksomheder⁽⁶⁾.
- (2) Erfaringerne har vist, at det er ønskeligt at have et ensartet og forenklet årsrapporteringsystem vedtaget i henhold til artikel 27 i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22. marts 1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93⁽⁷⁾. De særlige rapporteringsbestemmelser, der er fastsat i bilag III til forordning (EF) nr. 68/2001, bør derfor kun gælde, indtil der er vedtaget et generelt rapporteringssystem.
- (3) Det er nødvendigt at fastsætte bestemmelser om vurderingen af, hvorvidt uddannelsesstøtte, der er ydet uden Kommissionens forudgående godkendelse før ikrafttrædelsen af forordning (EF) nr. 68/2001, er forenelig med fællesmarkedet.
- (4) Forordning (EF) nr. 68/2001 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 68/2001 foretages følgende ændringer:

- 1) Artikel 1 affattes således:

»Artikel 1

Anvendelsesområde

Denne forordning gælder for uddannelsesstøtte inden for alle sektorer, herunder aktiviteter vedrørende produktion, forarbejdning og markedsføring af de produkter, der er anført i bilag I til traktaten, undtagen støtte omfattet af anvendelsesområdet for Rådets forordning (EF) nr. 1407/2002^(*).

(*) EFT L 205 af 2.8.2002, s. 1.«

- 2) I artikel 2 affattes litra b) og c) således:

»b) små og mellemstore virksomheder: virksomheder som defineret i bilag I til Kommissionens forordning (EF) nr. 70/2001^(*)

c) store virksomheder: virksomheder, der ikke kan henføres under definitionen af små og mellemstore virksomheder.

(*) EFT L 10 af 13.1.2002, s. 33.«

- 3) Artikel 7, stk. 3, affattes således:

»3. Medlemsstaterne udarbejder en årlig rapport om anvendelsen af denne forordning i overensstemmelse med gennemførelsesbestemmelserne angående årlige rapporters form og indhold, der fastsættes i henhold til artikel 27 i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999^(*).

Indtil sådanne bestemmelser er trådt i kraft, udarbejder medlemsstaterne en årlig rapport om anvendelsen af denne forordning for hvert hele kalenderår eller den del af et kalenderår, hvor forordningen har fundet anvendelse, i den form, der er fastlagt i bilag III, også elektronisk. Medlemsstaterne forelægger Kommissionen denne rapport senest tre måneder efter udløbet af den periode, som rapporten vedrører.

(*) EFT L 83 af 27.3.1999, s. 1.«

⁽¹⁾ EFT L 142 af 14.5.1998, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 190 af 12.8.2003, s. 2.

⁽³⁾ EFT L 10 af 13.1.2001, s. 20.

⁽⁴⁾ EFT L 107 af 30.4.1996, s. 4.

⁽⁵⁾ EUT L 124 af 20.5.2003, s. 36.

⁽⁶⁾ EFT L 10 af 13.1.2001, s. 33.

⁽⁷⁾ EFT L 83 af 27.3.1999, s. 1. Ændret ved tiltrædelsesakten af 2003.

4) Som artikel 7a indsættes:

»Artikel 7a

Overgangsbestemmelser

Støtteordninger, der uden Kommissionens godkendelse og under overtrædelse af forpligtelsen til anmeldelse i traktatens artikel 88, stk. 3, er iværksat før denne forordnings ikrafttrædelse, og støtte tildelt under sådanne ordninger, anses for forenelige med fællesmarkedet i henhold til traktatens artikel 87, stk. 3, og fritages, såfremt betingelserne i denne forordnings artikel 3, stk. 2, litra a), og artikel 3, stk. 3, er opfyldt.

Individuel støtte, der ikke er ydet inden for rammerne af en støtteordning, og som uden Kommissionens godkendelse og under overtrædelse af forpligtelsen til anmeldelse i traktatens artikel 88, stk. 3, er ydet før denne forordnings ikrafttræ-

delse anses for forenelig med fællesmarkedet i henhold til traktatens artikel 87, stk. 3, og fritages, såfremt alle betingelserne i denne forordning er opfyldt, med undtagelse af kravet i artikel 3, stk. 1, om udtrykkelig henvisning til forordningen.

Støtte, der ikke opfylder nævnte betingelser, vurderes af Kommissionen i overensstemmelse med de gældende rammebestemmelser, retningslinjer og meddelelser.«

5) Bilag I ophæves.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. februar 2004.

På Kommissionens vegne

Mario MONTI

Medlem af Kommissionen

**KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 364/2004
af 25. februar 2004**

**om ændring af forordning (EF) nr. 70/2001 for så vidt angår udvidelse af dens anvendelsesområde
til også at omfatte støtte til forskning og udvikling**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 994/98 af 7. maj 1998 om anvendelse af artikel 92 og 93 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab på visse former for horisontal statsstøtte⁽¹⁾, særlig artikel 1, stk. 1, litra a), nr. i), og litra b),

under henvisning til det offentliggjorte udkast til denne forordning⁽²⁾,

efter høring af Det Rådgivende Udvalg for Statsstøtte, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Små og mellemstore virksomheder (»SMV'er«) defineres i Kommissionens forordning (EF) nr. 70/2001 af 12. januar 2001 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på statsstøtte til små og mellemstore virksomheder⁽³⁾ som i Kommissionens henstilling 96/280/EF af 3. april 1996 vedrørende definitionen af små og mellemstore virksomheder⁽⁴⁾. Denne henstilling erstattes med virkning fra 1. januar 2005 af henstilling 2003/361/EF af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder⁽⁵⁾.
- (2) Der er behov for en afklaring af reglerne i de tilfælde, hvor en investering gennemføres i et regionalstøtteberettiget område, men i en sektor, hvor der ikke må ydes regionalstøtte. Regionalstøttelofterne bør kun gælde, når der kan ydes støtte både til det område, hvor investeringen gennemføres, og til den sektor, støttemodtageren tilhører. Reglerne for anmeldelse af større individuelle støtteprojekter, der overstiger bestemte tærskler, bør derfor afklares nærmere.
- (3) Erfaringerne har vist, at det er ønskeligt at have et ensartet og forenklet årsrapporteringssystem vedtaget i henhold til artikel 27 i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22. marts 1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93⁽⁶⁾. De særlige rapporteringsbestemmelser, der er fastsat i bilag III til forordning (EF) nr. 70/2001, bør derfor kun gælde, indtil der er vedtaget et generelt rapporteringssystem.

- (4) Det er nødvendigt at fastsætte bestemmelser om vurderingen af, hvorvidt støtte til små og mellemstore virksomheder, der er ydet uden Kommissionens forudgående godkendelse før ikrafttrædelsen af forordning (EF) nr. 70/2001, er forenelig med fællesmarkedet.

- (5) Støtte til forskning og udvikling kan bidrage til økonomisk vækst ved at fremme konkurrenceevnen og øge beskæftigelsen. Forsknings- og udviklingsstøtte til SMV'er er af overordentlig stor betydning, fordi et af de små og mellemstore virksomheders strukturbetingede handicap beror på de vanskeligheder, de kan have med at få adgang til ny teknologi og teknologioverførsel. Samtidig har Kommissionen i EF-rammebestemmelserne for statsstøtte til forskning og udvikling⁽⁷⁾ anlagt det synspunkt, at støtte til forskning og udvikling kan antages at udgøre et incitament for SMV'er til at yde en større forsknings- og udviklingsindsats, eftersom SMV'er generelt kun bruger en lille procentdel af deres omsætning på forskning og udvikling. På grundlag af sine erfaringer med anvendelsen af EF-rammebestemmelserne for statsstøtte til forskning og udvikling i SMV'er har Kommissionen derfor besluttet, at det er berettiget at fritage en sådan støtte fra anmeldelsespligten, ikke mindst i betragtning af, at støtte hertil kun i meget begrænset omfang vil kunne få negativ indvirkning på konkurrencen. Det gælder også støtte til gennemførlighedsundersøgelser og støtte til dækning af patentomkostninger såvel som individuel støtte, der ikke overstiger bestemte lofter.

- (6) Anvendelsesområdet for forordning (EF) nr. 70/2001 bør derfor udvides, således at forordningen også kommer til at omfatte forsknings- og udviklingsstøtte til SMV'er i så mange forskellige sektorer som muligt.

- (7) Nogle af definitionerne i forordning (EF) nr. 70/2001 bør ændres for at tage hensyn til de særlige forhold ved statsstøtte til forskning og udvikling, og der bør desuden tilføjes nye definitioner. I særdeleshed bør der indføres definitioner på de forsknings- og udviklingsstadier, der er anført i bilag I til EF-rammebestemmelserne for statsstøtte til forskning og udvikling. Listen over støtteberettigede udgifter bør svare til listen i bilag II til rammebestemmelserne, idet der dog bør foretages visse nødvendige afklaringer for at afspejle, at en forordning er direkte gældende i medlemsstaterne. Støttemodtagende virksomheder bør ikke kunne opnå dobbelt subsidiering af identiske forskningsresultater.

⁽¹⁾ EFT L 142 af 14.5.1998, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 190 af 12.8.2003, s. 3.

⁽³⁾ EFT L 10 af 13.1.2001, s. 33.

⁽⁴⁾ EFT L 107 af 30.4.1996, s. 4.

⁽⁵⁾ EUT L 124 af 20.5.2003, s. 36.

⁽⁶⁾ EFT L 83 af 27.3.1999, s. 1, som ændret ved tiltrædelsesakten af 2003.

⁽⁷⁾ EFT C 45 af 17.2.1996, s. 5.

- (8) De retningslinjer, der i Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til forskning og udvikling opstilles for, om visse foranstaltninger udgør statsstøtte i henhold til traktatens artikel 87, stk. 1, er også relevante for denne forordning.
- (9) Med henblik på at tilskynde til spredning af forskningsresultater bør SMV'er kunne modtage støtte til dækning af omkostningerne ved udtagning og validering af patenter og andre industrielle ejendomsrettigheder baseret på forsknings- og udviklingsaktiviteter. Det bør ikke være nogen forudsætning for fritagelse af sådan støtte, at der også blev ydet støtte til det arbejde, der førte til den pågældende ejendomsrettighed. Det er tilstrækkeligt, at dette arbejde opfyldte betingelserne for ydelse af forsknings- og udviklingsstøtte.
- (10) Ikke alle former for forsknings- og udviklingsstøtte til SMV'er kan fritages efter forordning (EF) nr. 70/2001. Det loft, der i henhold til EF-rammebestemmelserne for statsstøtte til forskning og udvikling gælder for individuelle anmeldelser, bør også gælde for individuel støtte, der kan fritages efter denne forordning. Der bør også fortsat gælde særlige regler for Eureka-projekter, der falder ind under erklæringen fra ministerkonferencen i Hannover den 6. november 1985 og anses for at være af fælleseuropæisk interesse.
- (11) Forordning (EF) nr. 70/2001 bør ikke indrømme fritagelse for støtte ydet i form af et forskud, der målt i procent af de støtteberettigede omkostninger overstiger den i forordningen fastsatte støtteintensitet og kun skal tilbagebetales, hvis forskningsaktiviteterne bliver en succes, således som det fastsættes i rammebestemmelserne for statsstøtte til forskning og udvikling, eftersom Kommissionen vurderer støtte, som kan kræves tilbagebetalt, fra sag til sag under hensyn til de planlagte tilbagebetalingsvilkår.
- (12) Forordning (EF) nr. 70/2001 som ændret ved denne forordning finder kun anvendelse på statsstøtte til forskning og udvikling, der ydes til små og mellemstore virksomheder. EF-rammebestemmelserne for statsstøtte til forskning og udvikling skal fortsat følges ved vurderingen af enhver støtte til forskning og udvikling, der anmeldes til Kommissionen.
- (13) Forordning (EF) nr. 70/2001 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 70/2001 foretages følgende ændringer:

1) I artikel 1, stk. 2, foretages følgende ændringer:

a) Litra a) affattes således:

- »a) aktiviteter vedrørende produktion, forarbejdning eller markedsføring af de produkter, der er anført i bilag I til traktaten, hvad angår artikel 4 og 5.«

b) Som litra d) indsættes:

- »d) støtte omfattet af anvendelsesområdet for Rådets forordning (EF) nr. 1407/2002 (*)

(*) EFT L 205 af 2.8.2002, s. 1.«

2) I artikel 2 foretages følgende ændringer:

a) I litra e), indsættes følgende afsnit:

»For støtte til forskning og udvikling (»FoU«) beregnes bruttostøtteintensiteten for et FoU-projekt, der gennemføres i samarbejde mellem offentlige forskningsinstitutter og virksomheder, på grundlag af den kumulerede støtte i form af direkte statstilskud til et konkret forskningsprojekt og bidrag ydet til projektet fra offentlige, almennyttige højere uddannelsesinstitutioner eller forskningsinstitutter, såfremt disse bidrag udgør støtte.«

b) Som litra h), i) og j) indsættes:

»h) »grundforskning«: enhver aktivitet, der tager sigte på at udvide den videnskabelige og tekniske viden, og som ikke er knyttet til noget erhvervsmæssigt eller kommercielt formål

i) »industriel forskning«: planlagt forskning eller kritiske undersøgelser med henblik på erhvervelse af ny viden, hvor formålet er, at denne viden kan udnyttes til udvikling af nye produkter, produktionsmetoder eller tjenesteydelser eller medføre en mærkbar forbedring af de eksisterende produkter, produktionsmetoder, eller tjenesteydelser

j) »udviklingsaktiviteter på prækonkurrencestadiet«: konkretisering af resultaterne af industriel forskning i en plan eller et projekt for eller et design af nye, ændrede eller forbedrede produkter, produktionsmetoder eller tjenesteydelser, uanset om de er bestemt til salg eller brug, herunder skabelse af en første prototype, der ikke kan udnyttes kommercielt. Dette kan endvidere omfatte konceptmæssig formulering og udformning af andre produkter, produktionsmetoder eller tjenesteydelser samt de første demonstrationsprojekter og pilotprojekter, dog kun når disse projekter ikke kan omdannes eller udnyttes til industriel anvendelse eller kommerciel udnyttelse. Det omfatter ikke rutinemæssige eller regelmæssige ændringer af produkter, produktionslinjer, produktionsprocesser, eksisterende tjenesteydelser eller andre igangværende transaktioner, selv om disse ændringer kan indebære forbedringer.«

3) I artikel 4 affattes stk. 2 og 3 således:

»2. Når investeringen finder sted i områder eller sektorer, der i henhold til traktatens artikel 87, stk. 3, litra a) og c), opfylder betingelserne for at modtage regionalstøtte på tidspunktet for støttetildelingen, må bruttostøtteintensiteten ikke overstige:

a) 15 % for små virksomheder

b) 7,5 % for mellemstore virksomheder.

3. Når investeringen finder sted i områder og sektorer, der på tidspunktet for støttetildelingen opfylder betingelserne for at modtage regionalstøtte, må støtteintensiteten ikke overstige det loft for regional investeringsstøtte, der fremgår af det kort, som Kommissionen har godkendt for hver medlemsstat, med mere end:

- a) 10 procentpoint brutto i områder, der er omfattet af artikel 87, stk. 3, litra c), forudsat at den samlede netto-støtteintensitet ikke overstiger 30 %, eller
- b) 15 procentpoint brutto i områder, der er omfattet af artikel 87, stk. 3, litra a), forudsat at den samlede netto-støtteintensitet ikke overstiger 75 %.

De højere regionalstøtteloftet finder kun anvendelse, hvis støtten ydes på den betingelse, at investeringen løber i mindst fem år i den støttemodtagende region, og at støttemodtageren bidrager til finansieringen deraf med mindst 25 %.

4) Som artikel 5a, 5b og 5c indsættes:

»Artikel 5a

Støtte til forskning og udvikling

1. Støtte til forskning og udvikling er forenelig med fællesmarkedet i henhold til traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), og undtaget fra anmeldelsespligten i traktatens artikel 88, stk. 3, hvis støtten opfylder betingelserne i stk. 2-5.

2. Hele det projekt, hvortil støtten ydes, skal angå de stadier af forskning og udvikling, der er defineret i artikel 2, litra h), i) og j).

3. Bruttostøtteintensiteten beregnet på grundlag af de støtteberettigede projektomkostninger må ikke overstige:

- a) 100 % for grundforskning
- b) 60 % for industriel forskning
- c) 35 % for udviklingsaktiviteter på prækonkurrencestadiet.

Omfatter et projekt flere forsknings- og udviklingsstadier, fastslås den tilladte støtteintensitet på grundlag af det vægtede gennemsnit af de respektive tilladte støtteintensiteter beregnet på grundlag af de støtteberettigede omkostninger.

For samarbejdsprojekters vedkommende må den maksimale støtte til hver støttemodtager ikke overstige den tilladte støtteintensitet beregnet på grundlag af den pågældende støttemodtagers støtteberettigede omkostninger.

4. Loftene i stk. 3 kan forhøjes som følger op til en maksimal bruttostøtteintensitet på 75 % for industriel forskning og 50 % for udviklingsaktiviteter på prækonkurrencestadiet:

- a) når projektet gennemføres i et område, der på tidspunktet for støttetildelingen opfylder betingelserne for at modtage regionalstøtte, kan den maksimale støttein-

tensitet forhøjes med 10 procentpoint brutto i områder, der falder ind under traktatens artikel 87, stk. 3, litra a), og med fem procentpoint brutto i områder, der falder ind under traktatens artikel 87, stk. 3, litra c)

- b) når projektets formål er forskning, der potentielt kan udnyttes i flere sektorer, og gennemføres på en tværfaglig basis i overensstemmelse med målsætningen, opgaverne og de tekniske mål i et konkret projekt eller program, der gennemføres som led i det sjette ramme-program for forskning og udvikling, der blev indført ved Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1513/2002/EF (*), eller et andet senere rammeprogram for forskning og udvikling eller Eureka, kan den maksimale støtteintensitet forhøjes med 15 procentpoint brutto
- c) den maksimale støtteintensitet kan forhøjes med 10 procentpoint, når en af følgende betingelser er opfyldt:

- i) projektet omfatter et reelt grænseoverskridende samarbejde, hvori mindst to uafhængige partnere fra to medlemsstater deltager, især som led i samordningen af de nationale politikker for forskning og teknologisk udvikling; højst 70 % af de støtteberettigede omkostninger må afholdes af en enkelt virksomhed i den støttestøttende medlemsstat
- ii) projektet omfatter reelt samarbejde mellem en virksomhed og et offentligt forskningsinstitut, især som led i samordningen af de nationale politikker for forskning og teknologisk udvikling, hvor det offentlige forskningsinstitut afholder mindst 10 % af de støtteberettigede projektomkostninger og har ret til at offentliggøre resultaterne for så vidt de hidrører fra forskning gennemført af dette institut, eller
- iii) projektets resultater er genstand for vid udbredelse på tekniske og videnskabelige konferencer eller offentliggøres i videnskabelige og tekniske tidsskrifter redigeret af eksperter.

Ved anvendelsen af nr. i) og ii) anses overdragelse af gennemførelsen en del af projektet til tredjemand mod betaling ikke for at være et reelt samarbejde.

5. Med henblik på denne artikel anses følgende omkostninger for at være støtteberettigede:

- a) personaleudgifter (forskere, teknikere og andet hjælpepersonale, i det omfang de er beskæftiget med forskningsprojektet)
- b) udgifter til instrumenter og udstyr, i det omfang og for den periode de anvendes til forskningsprojektet. Anvendes sådanne instrumenter og sådant udstyr ikke til forskningsprojektet i hele deres levetid, anses kun de afskrivningsomkostninger, der vedrører forskningsprojektets varighed, som beregnet i overensstemmelse med god regnskabspraksis, for støtteberettigede

- c) udgifter til jord og bygninger, i det omfang og for den periode de anvendes til forskningsprojektet. For bygningers vedkommende anses kun de afskrivningsomkostninger, som vedrører forskningsprojektets varighed, som beregnet i overensstemmelse med god regnskabspraksis, for støtteberettigede. For udgifter til jord er omkostningerne ved kommerciel erhvervelse eller de faktiske kapitalomkostninger støtteberettigede
- d) udgifter til konsulentbistand og tilsvarende tjenesteydelser, der udelukkende anvendes i forbindelse med forskningsaktiviteten, herunder forskning, teknisk viden, patenter købt hos udenforstående kilder til markedspris, når transaktionen er gennemført på normale markedsvilkår og uden noget element af underhåndsaftale. Disse udgifter er kun støtteberettigede op til 70 % af de samlede støtteberettigede projektomkostninger
- e) yderligere faste omkostninger, der er direkte knyttet til forskningsaktiviteten
- f) andre driftsudgifter, herunder udgifter til materialer, forsyninger og lignende produkter, der er direkte knyttet til forskningsaktiviteten.

Artikel 5b

Støtte til tekniske gennemførlighedsundersøgelser

Støtte til tekniske gennemførlighedsundersøgelser forud for industriel forskning eller udviklingsaktiviteter på prækonkurrencestadiet er forenelig med fællesmarkedet i henhold til traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), og undtaget fra anmeldelsespligten i traktatens artikel 88, stk. 3, forudsat at bruttostøtteintensiteten beregnet på grundlag af undersøgelsesomkostningerne ikke overstiger 75 %.

Artikel 5c

Støtte til patentomkostninger

1. Støtte til omkostningerne ved opnåelse og validering af patenter og andre industrielle ejendomsrettigheder er forenelig med fællesmarkedet i henhold til traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), og undtaget fra anmeldelsespligten i traktatens artikel 88, stk. 3, op til det samme støtteniveau, hvormed der kunne have været ydet forsknings- og udviklingsstøtte til de forskningsaktiviteter, der oprindeligt førte til de pågældende industrielle ejendomsrettigheder.

2. Med henblik på denne artikel anses følgende omkostninger for at være støtteberettigede:

- a) alle omkostninger forud for tildelingen af rettigheden i den første retsinstans, herunder omkostningerne ved udarbejdelse, indgivelse og opfølgning af ansøgningen samt omkostningerne ved at indgive fornyet ansøgning, før rettigheden er tildelt
- b) oversættelse og andre omkostninger forbundet med at opnå eller validere rettigheden i andre retsinstanser
- c) omkostninger ved at hævde rettigheden under den officielle behandling af ansøgningen og eventuelle

indsigelser, også når sådanne omkostninger opstår, efter at rettigheden er tildelt.

(*) EFT L 232 af 29.8.2002, s. 1.«

5) Artikel 6 affattes således:

»Artikel 6

Store individuelle støtteforanstaltninger

1. Tildeling af individuel støtte omfattet af artikel 4 og 5 er ikke fritaget ved denne forordning, når en af følgende tærskler er nået:

- a) de samlede støtteberettigede omkostninger ved hele projektet andrager mindst 25 mio. EUR, og:
 - i) bruttostøtteintensiteten udgør mindst 50 % af de i artikel 4, stk. 2, fastsatte lofter, for så vidt angår områder eller sektorer, som ikke er regionalstøtteberettigede
 - ii) nettostøtteintensiteten udgør mindst 50 % af det nettostøtteloft, der fremgår af regionalstøttekortet for det pågældende område, for så vidt angår områder og sektorer, som er regionalstøtteberettigede, eller

b) det samlede bruttostøttebeløb andrager mindst 15 mio. EUR.

2. Tildeling af individuel støtte omfattet af artikel 5a, 5b og 5c er ikke fritaget ved denne forordning, når følgende tærskler er nået:

- a) de samlede støtteberettigede omkostninger ved hele projektet afholdt af alle de deltagende virksomheder, andrager mindst 25 mio. EUR, og
- b) det påtænkes at tildele en eller flere af de enkelte virksomheder støtte med en bruttosubventionsækvivalent på mindst 5 mio. EUR.

For støtte ydet til et Eureka-projekt erstattes tærsklerne i litra a) og b) med følgende:

- a) de samlede støtteberettigede omkostninger ved Eureka-projektet afholdt af alle de deltagende virksomheder andrager mindst 40 mio. EUR, og
- b) det påtænkes at tildele en eller flere af de enkelte virksomheder støtte med en bruttosubventionsækvivalent på mindst 10 mio. EUR.«

6) Som artikel 6a indsættes:

»Artikel 6a

Støtte, der fortsat skal forhåndsanmeldes til Kommissionen

1. Støtte, der være sig individuel støtte eller støtte ydet under en støtteordning, der ydes i form af et eller flere forskud, der kun skal tilbagebetales, hvis forskningsaktiviteterne bliver en succes, er ikke fritaget ved denne forordning, når forskuddenes samlede beløb målt i procent af de støtteberettigede omkostninger overstiger de støtteintensiteter, der er fastsat i artikel 5a, 5b eller 5c, eller den grænse, der er fastsat i artikel 6, stk. 2.

2. Denne forordning berører ikke medlemsstaternes eventuelle forpligtelse til at anmelde tildeling af individuel støtte inden for rammerne af andre statsstøttere, navnlig forpligtelsen til at anmelde eller oplyse Kommissionen om støtte tildelt en virksomhed, der modtager omstrukturingsstøtte som omhandlet i Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder (*), og forpligtelsen til at anmelde regionalstøtte til større investeringsprojekter i henhold til de gældende multisektorale rammebestemmelser.

(*) EFT C 288 af 9.10.1999, s. 2.

7) Artikel 8, stk. 1, affattes således:

»1. De i artikel 4 til 6 fastsatte støttelefter gælder, uanset om støtteprojektet finansieres udelukkende over statsmidler eller finansieres delvis af Fællesskabet.«

8) Artikel 9, stk. 3, affattes således:

»3. Medlemsstaterne udarbejder en årlig rapport om anvendelsen af denne forordning i overensstemmelse med gennemførelsesbestemmelserne angående årlige rapporters form og indhold, der fastsættes i henhold til artikel 27 i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 (*).

Indtil sådanne bestemmelser træder i kraft, udarbejder medlemsstaterne en årlig rapport om anvendelsen af denne forordning for hvert hele kalenderår eller den del af et kalenderår, hvor den anvendes, i den form, der er fastlagt i bilag III, også elektronisk. Medlemsstaterne forelægger Kommissionen denne rapport senest tre måneder efter udløbet af den periode, som rapporten vedrører.

(*) EFT L 83 af 27.3.1999, s. 1.

9) Som artikel 9a indsættes:

»Artikel 9a

Overgangsbestemmelser

1. Anmeldelser af forsknings- og udviklingsstøtte, der er under behandling 19. marts 2004 vurderes fortsat i henhold til rammebestemmelserne for statsstøtte til forskning og udvikling, mens alle andre anmeldelser, der skal behandles, vurderes efter denne forordnings bestemmelser.

2. Støtteordninger, der uden Kommissionens godkendelse og under overtrædelse af forpligtelsen til anmeldelse i traktatens artikel 88, stk. 3, er iværksat før denne forordnings ikrafttrædelse, og støtte tildelt under sådanne ordninger anses for forenelige med fællesmarkedet i henhold til traktatens artikel 87, stk. 3, og fritages, såfremt betingelserne i denne forordnings artikel 3, stk. 2, litra a), og artikel 3, stk. 3, er opfyldt.

Individuel støtte, der ikke er ydet inden for rammerne af en støtteordning, og som uden Kommissionens godkendelse og under overtrædelse af forpligtelsen til anmeldelse i traktatens artikel 88, stk. 3, er ydet før denne forordnings ikrafttrædelse, anses for forenelig med fællesmarkedet i henhold til traktatens artikel 87, stk. 3, og fritages, såfremt alle betingelserne i denne forordning er opfyldt, med undtagelse af kravet i artikel 3, stk. 1, om udtrykkelig henvisning til forordningen.

Støtte, der ikke opfylder nævnte betingelser, vurderes af Kommissionen i overensstemmelse med de gældende rammebestemmelser, retningslinjer og meddelelser.

10) Bilag I erstattes af bilaget til denne forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 1, nr. 10, anvendes fra den 1. januar 2005.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. februar 2004.

På Kommissionens vegne

Mario MONTI

Medlem af Kommissionen

Bilag I

»Bilag

Definition af små og mellemstore virksomheder

(Uddrag af Kommissionens henstilling 2003/361/EF af 6. maj 2003 vedrørende definitionen af små og mellemstore virksomheder (EUT L 124 af 20.5.2003, s. 36))

DEFINITION AF MIKROVIRKSOMHEDER, SMÅ OG MELLEMSTORE VIRKSOMHEDER VEDTAGET AF KOMMISSIONEN*Artikel 1***Virksomhed**

Som virksomhed betragtes enhver enhed, uanset dens retlige form, der udøver en økonomisk aktivitet. Som virksomheder betragtes således navnlig enheder, der i form af enkeltmandsvirksomheder eller familievirksomheder udøver en håndværksmæssig aktivitet eller andre aktiviteter, samt personselskaber eller foreninger, der regelmæssigt udøver en økonomisk aktivitet.

*Artikel 2***Antal beskæftigede og finansielle tærskler til afgrænsning af virksomhedskategorierne**

1. Kategorien mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder (SMV'er) omfatter virksomheder, som beskæftiger under 250 personer, og som har en årlig omsætning på ikke over 50 mio. EUR eller en årlig samlet balance på ikke over 43 mio. EUR.
2. I kategorien SMV'er forstås ved små virksomheder virksomheder, som beskæftiger under 50 personer, og som har en årlig omsætning eller en samlet årlig balance på ikke over 10 mio. EUR.
3. I kategorien SMV'er forstås ved mikrovirksomheder virksomheder, som beskæftiger under 10 personer, og som har en årlig omsætning eller en samlet årlig balance på ikke over 2 mio. EUR.

*Artikel 3***Typer af virksomheder, som tages i betragtning ved beregningen af antal beskæftigede og beløbsstørrelser**

1. Ved »uafhængig virksomhed« forstås enhver virksomhed, der ikke betegnes som partnervirksomhed, jf. stk. 2, eller som tilknyttet virksomhed, jf. stk. 3.
2. Ved »partnervirksomhed« forstås alle virksomheder, der ikke betegnes som tilknyttede virksomheder, jf. stk. 3, og mellem hvilke der består følgende forbindelse: en virksomhed (den overordnede virksomhed) besidder alene eller i fællesskab med en eller flere tilknyttede virksomheder, jf. stk. 3, 25 % eller derover af kapitalen eller stemmerettighederne i en anden virksomhed (den underordnede virksomhed).

En virksomhed kan dog stadig betegnes som uafhængig, dvs. uden partnervirksomheder, selv om 25 %-tærsklen er nået eller overskrides, hvis der er tale om følgende investorkategorier, forudsat at disse hverken enkeltvis eller i fællesskab er tilknyttet den pågældende virksomhed som defineret i stk. 3:

- a) offentlige investeringsselskaber, venturekapitalselskaber, fysiske personer eller grupper af fysiske personer, der regelmæssigt udøver virksomhed som venturekapitalinvestorer (»business angels«), der investerer egne midler i ikke-børsnoterede virksomheder, forudsat at de samlede investeringer fra disse »business angels« i en enkelt virksomhed ikke overstiger 1 250 000 EUR
- b) universiteter eller nonprofit-forskningscentre

- c) institutionelle investorer, herunder regionaludviklingsfonde
 - d) selvstyrende lokale myndigheder med et årligt budget på mindre end 10 millioner EUR og mindre end 5 000 indbyggere.
3. Ved »tilknyttede virksomheder« forstår virksomheder, mellem hvilke der består en af følgende former for forbindelse:
- a) en virksomhed besidder flertallet af de stemmerettigheder, der er tillagt aktionærerne eller deltagerne i en anden virksomhed
 - b) en virksomhed har ret til at udnævne eller afsætte et flertal af medlemmerne af administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet i en anden virksomhed
 - c) en virksomhed har ret til at udøve en bestemmende indflydelse over en anden virksomhed i medfør af en med denne indgået aftale eller i medfør af en bestemmelse i dennes vedtægter
 - d) en virksomhed, som er selskabsdeltager i en anden virksomhed, råder i medfør af en aftale med andre selskabsdeltagere i denne anden virksomhed, over flertallet af selskabsdeltagernes stemmerettigheder.

Der består en formodning om, at der ikke foreligger bestemmende indflydelse, hvis de i stk. 2, andet afsnit, nævnte investorer hverken direkte eller indirekte blander sig i forvaltningen af den pågældende virksomhed, når der ses bort fra de rettigheder, som de har i deres egenskab af selskabsdeltagere.

Virksomheder mellem hvilke der, via en eller flere andre virksomheder, eller med de i stk. 2 nævnte investorer, består en eller flere forbindelser som nævnt i første afsnit, betragtes også som tilknyttede virksomheder.

Virksomheder, mellem hvilke der via en fysisk person eller en gruppe af fysiske personer, som handler i fællesskab, består en eller flere af disse forbindelser, betragtes også som tilknyttede virksomheder, hvis disse virksomheder udøver deres aktiviteter eller en del af deres aktiviteter på samme marked eller på tilgrænsende markeder.

Som tilgrænsende marked betragtes markedet for et produkt eller en tjenesteydelse i et tidligere eller senere markedsled.

4. Bortset fra de tilfælde, der er omhandlet i stk. 2, andet afsnit, betragtes en virksomhed ikke som en SMV, hvis 25 % eller derover af dens kapital eller dens stemmerettigheder kontrolleres direkte eller indirekte af et eller flere offentlige organer enkeltvis eller i fællesskab.

5. Virksomhederne kan afgive en erklæring om deres status som uafhængig virksomhed, partnervirksomhed eller tilknyttet virksomhed samt om dataene vedrørende de i artikel 2 nævnte tærskler. Selv om kapitalen er spredt på en sådan måde, at det ikke er muligt præcist at afgøre, hvem der ejer den, kan en sådan erklæring afgives, ved at virksomheden i god tro erklærer, at den med rimelighed kan antage, at en enkelt virksomhed eller flere indbyrdes tilknyttede virksomheder i fællesskab eller fysiske personer eller en gruppe af fysiske personer ikke ejer 25 % eller derover af den. Sådanne erklæringer bevirker ingen indskrænkning af den kontrol, som er fastlagt i nationale eller fællesskabsretlige regler.

Artikel 4

Data, der skal anvendes ved beregningen af antal beskæftigede og beløbsstørrelser og referenceperiode

1. De data, der anvendes ved beregningen af antal beskæftigede og beløbsstørrelser, er dataene fra det seneste afsluttede regnskabsår, og de beregnes på årsbasis. De anvendes fra datoen for regnskabsafslutningen. Det pågældende omsætningsbeløb beregnes eksklusive moms og andre indirekte skatter og afgifter.

2. Hvis en virksomhed på datoen for regnskabsafslutningen konstaterer en under- eller overskridelse på årsbasis af tærsklerne for antal beskæftigede eller de finansielle tærskler, som anført i artikel 2, medfører dette kun, at virksomheden får eller mister status som mellemstor virksomhed, lille virksomhed eller mikro-virksomhed, hvis under- eller overskridelsen finder sted i to på hinanden følgende regnskabsår.

3. Hvis der er tale om nyetablerede virksomheder, hvis regnskaber endnu ikke er afsluttet, beregnes de pågældende data på grundlag af et skøn foretaget i god tro i løbet af regnskabsåret.

Artikel 5

Antal beskæftigede

Antal beskæftigede er lig med antallet af årsarbejdsenheder (ÅAE), dvs. det antal personer, der på fuldtid har arbejdet i den pågældende virksomhed eller for denne virksomheds regning i løbet af hele det pågældende år. Arbejde præsteret af personer, der ikke har arbejdet hele året, eller som har arbejdet på deltid, uanset dennes varighed, eller sæsonarbejdende indgår som brøkdele af ÅAE. Til beskæftigede medregnes:

- a) lønmodtagere
- b) personer, der arbejder for virksomheden, har et underordningsforhold til denne og sidestilles med lønmodtagere i national ret
- c) aktive virksomhedsejere
- d) partnere, der regelmæssigt arbejder i virksomheden og nyder godt af økonomiske fordele fra virksomhedens side.

Lærlinge og elever under erhvervsuddannelse, som har indgået en lærlingekontrakt eller en erhvervsuddannelseskontrakt, medregnes ikke i antal beskæftigede. Barselsorlov og forældreorlov medregnes ikke.

Artikel 6

Fastlæggelse af oplysninger om virksomheden

1. Er der tale om en uafhængig virksomhed, fastsættes dataene, herunder antal beskæftigede, udelukkende på grundlag af denne virksomheds regnskaber.

2. Er der tale om en virksomhed, der har partnervirksomheder eller tilknyttede virksomheder, fastsættes dataene, herunder antal beskæftigede, på grundlag af virksomhedens regnskaber og andre data eller — såfremt sådanne foreligger — virksomhedens konsoliderede regnskab eller de konsoliderede regnskaber, hvori virksomheden indgår ved konsolidering.

De i første afsnit nævnte data forenes med dataene for den pågældende virksomheds eventuelle partnervirksomheder, der er umiddelbart over- eller underordnet denne. Foreningen sker proportionelt med den procentvise andel af kapitalen eller stemmerettighederne (den højeste af disse to procentsatser). Er der tale om gensidig deltagelse, anvendes den højeste af disse procentsatser.

Til de i første og andet afsnit nævnte data lægges 100 % af dataene for eventuelle virksomheder, der er direkte eller indirekte tilknyttet den pågældende virksomhed, og som ikke allerede indgår i regnskaberne ved konsolidering.

3. Ved anvendelsen af stk. 2 er dataene for virksomheder, der er tilknyttet den pågældende virksomhed, de data, der fremgår af deres regnskaber og andre data, i påkommende tilfælde i konsolideret form, hvortil lægges 100 % af dataene for virksomheder, der er tilknyttet disse partnervirksomheder, undtagen hvis deres data allerede indgår ved konsolidering.

Ved anvendelsen af stk. 2 er dataene for virksomheder, der er tilknyttet den pågældende virksomhed, de data, der fremgår af deres regnskaber og andre data, i påkommende tilfælde i konsolideret form. Til disse føjes proportionelt dataene for eventuelle partnervirksomheder til disse tilknyttede virksomheder, der er umiddelbart over- eller underordnet disse, hvis de ikke allerede indgår i det konsoliderede regnskab i et forhold, der mindst svarer til den procentsats, der er fastsat i henhold til stk. 2, andet afsnit.

4. Hvis en given virksomheds antal beskæftigede ikke fremgår af det konsoliderede regnskab, beregnes antallet ved proportionel forening af dataene for de virksomheder, som denne virksomhed er partnervirksomhed med, og med tillæg af dataene vedrørende de virksomheder, som den er tilknyttet.»

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 365/2004**af 27. februar 2004****om ændring af forordning (EF) nr. 2233/2003 om åbning af EF-toldkontingenter for 2004 for får, geder, fårekød og gedekød**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2529/2001 af 19. december 2001 om den fælles markedsordning for fåre- og gedekød ⁽¹⁾, særlig artikel 16, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I artikel 11, stk. 1, i Kommissionens forordning (EF) nr. 1439/95 af 26. juni 1995 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 3013/89 for så vidt angår indførsel og udførsel af fåre- og gedekød ⁽²⁾ angives gyldighedsperioden for oprindelsesdokumenter, der udstedes af tredjelandsmyndigheder med henblik på indførsel i Fællesskabet af får, geder, fårekød og gedekød i henhold til toldkontingenter.
- (2) Kommissionens forordning (EF) nr. 2233/2003 ⁽³⁾ indførte fra 1. januar 2004 først til mølle-princippet for forvaltningen af sådanne kontingenter. For visse tredjelands vedkommende fastsætter denne forordning imidlertid, at importlicenssystemet skal fortsætte til den 30. april 2004. I disse tilfælde bør der gælde bestemmelser, som muliggør en glidende overgang fra importlicenssystemet til først til mølle-princippet.
- (3) Derfor bør der være mulighed for en større grad af fleksibilitet med hensyn til oprindelsesdokumentets gyldighedsperiode, jf. artikel 11, stk. 1, i forordning (EF) nr.

1439/95, således at de pågældende tredjelandsmyndigheder kan udstede sådanne dokumenter med en gyldighedsperiode på under tre måneder fra udstedelsesdatoen.

- (4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Fåre- og Gedekød —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I artikel 5, stk. 1, i forordning (EF) nr. 2233/2003 indsættes følgende som sidste afsnit:

»Som undtagelse fra artikel 11, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1439/95 kan de udstedende myndigheder i Australien og New Zealand indtil den 30. april 2004 udstede oprindelsesdokumenter med en gyldighedsperiode på under tre måneder fra udstedelsesdatoen.«

*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2004.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. februar 2004.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen⁽¹⁾ EFT L 341 af 22.12.2001, s. 3.⁽²⁾ EFT L 143 af 27.6.1995, s. 7. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 272/2001 (EFT L 41 af 10.2.2001, s. 3).⁽³⁾ EUT L 339 af 24.12.2003, s. 22.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 366/2004

af 27. februar 2004

om ændring af forordning (EF) nr. 2259/2003 for så vidt angår den disponible mængde, som der kan indgives ansøgninger om importlicenser for visse svinekødsprodukter fori perioden fra den 1. april til den 30. april 2004

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2759/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for svinekød ⁽¹⁾,

under henvisning til Rådets afgørelse 2003/18/EF af 19. december 2002 om indgåelse af en protokol om tilpasning af handelsaspekterne i Europaaftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Rumænien på den anden side for at tage hensyn til resultatet af parternes forhandlinger om yderligere gensidige indrømmelser på landbrugsområdet ⁽²⁾.

under henvisning til Rådets afgørelse 2003/286/EF af 8. april 2003 om indgåelse af en protokol om tilpasning af handelsaspekterne i Europaaftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Bulgarien på den anden side for at tage hensyn til resultatet af parternes forhandlinger om yderligere gensidige indrømmelser på landbrugsområdet ⁽³⁾.

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1898/97 af 29. september 1997 om gennemførelsesbestemmelser for anvendelse i svinekødssektoren af den ordning, der er fastsat inden for rammerne af Europaftalerne med Bulgarien, Tjekkiet, Slovakiet, Rumænien, Polen og Ungarn ⁽⁴⁾, særlig artikel 4, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Tjekkiets, Estlands, Cyperns, Letlands, Litauens, Ungarns, Maltas, Polens, Sloveniens og Slovakiets tiltrædelse af EU den 1. maj 2004 skal disse lande have adgang til toldkontingenterne for svinekød i forbindelse med den ordning, der er fastsat i afgørelse 2003/18/EF og 2003/286/EF på lige fod med de nuværende

medlemsstater. Der skal således gives disse medlemsstater erhvervsdrivende mulighed for fuldt ud at deltage i disse kontingenter fra disse landes tiltrædelse.

- (2) For ikke at skabe markedsforvridninger før og efter den 1. maj 2004 blev trancherne for produkter med oprindelse i Bulgarien og Rumænien for 2004 ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 333/2004 af 26. februar 2004 ⁽⁵⁾ med hensyn til deres tidsplan og justeret med hensyn til mængdernes fordeling. Kommissionens forordning (EF) nr. 2259/2003 af 22. december 2003 om fastsættelse af, i hvilket omfang der kan accepteres ansøgninger, der blev indgivet i december 2003 om importlicenser for visse svinekødsprodukter i forbindelse med den ordning, der er fastsat i de aftaler, som Fællesskabet har indgået med Republikken Polen, Republikken Ungarn, Den Tjekkiske Republik, Den Slovakiske Republik, Republikken Bulgarien og Rumænien ⁽⁶⁾, bør ændres i overensstemmelse hermed —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 2259/2003 foretages følgende ændringer:

- a) Artikel 1, stk. 2, affattes således:

»2. For perioden fra 1. april til 30. april 2004 kan der indgives ansøgninger om importlicenser for produkter med oprindelse i Bulgarien og Rumænien for den samlede mængde som omhandlet i bilag II efter forordning (EF) nr. 1898/97.«

- b) Bilag II affattes som angivet i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. marts 2004.

⁽¹⁾ EFT L 282 af 1.11.1975, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1365/2000 (EFT L 156 af 29.6.2000, s. 5).

⁽²⁾ EFT L 8 af 14.1.2003, s. 18.

⁽³⁾ EUT L 102 af 24.4.2003, s. 60.

⁽⁴⁾ EUT L 267 af 30.9.1997, s. 58. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1467/2003 (EUT L 210 af 20.8.2003, s. 11).

⁽⁵⁾ EUT L 60 af 27.2.2004, s. 12.

⁽⁶⁾ EUT L 336 af 21.12.2003, s. 10.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. februar 2004.

På Kommissionens vegne
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektør for landbrug

BILAG

»BILAG II

Gruppe	Samlet disponibel mængde af produkter med oprindelse i Bulgarien og Rumænien for perioden fra 1. april til 30. april 2004 (tons)
B1	2 490
15	918,8
16	1 763,8
17	12 968,8«

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 367/2004

af 27. februar 2004

om ændring af forordning (EF) nr. 2261/2003 for så vidt angår den disponible mængde, som der kan indgives ansøgninger om importlicenser for visse svinekødsprodukter for i perioden fra den 1. april til den 30. april 2004

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2759/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for svinekød ⁽¹⁾,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 774/94 af 29. marts 1994 om åbning og forvaltning af en række EF-toldkontingenter for oksekød af høj kvalitet, svinekød, fjerkrækød, hvide og blandsæd af hvide og rug samt klid og andre restprodukter ⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1432/94 af 22. juni 1994 om gennemførelsesbestemmelser for svinekød til den importordning, der er fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 774/94 om åbning og forvaltning af en række EF-toldkontingenter for svinekød og visse andre landbrugsprodukter ⁽³⁾, særlig artikel 4, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Tjekkiets, Estlands, Cyperns, Letlands, Litauens, Ungarns, Maltas, Polens, Sloveniens og Slovakiets tiltrædelse af EU den 1. maj 2004 skal disse lande have adgang til toldkontingenterne for svinekød i forordning (EF) nr. 774/94 på lige fod med de nuværende medlemsstater. Der skal således gives disse medlemsstaters erhvervsdrivende mulighed for fuldt ud at deltage i disse kontingenter fra disse landes tiltrædelse.

- (2) For ikke at skabe markedsforvridninger før og efter den 1. maj 2004 blev trancherne i forordning (EF) nr. 1432/94 for 2004 ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 332/2004 af 26. februar 2004 ⁽⁴⁾ med hensyn til deres tidsplan og justeret med hensyn til mængdernes fordeling. Kommissionens forordning (EF) nr. 2261/2003 af 22. december 2003 om fastsættelse af, i hvilket omfang der kan accepteres ansøgninger, der blev indgivet i december 2003 om importlicenser for visse produkter inden for svinekødssektoren i forbindelse med Rådets forordning (EF) nr. 774/94 om åbning og forvaltning af en række EF-toldkontingenter for svinekød og visse andre landbrugsprodukter bør derfor ændres i overensstemmelse hermed ⁽⁵⁾ —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 2261/2003 foretages følgende ændringer:

- a) Artikel 1, stk. 2, affattes således:
- »2. For perioden fra 1. april til 30. april 2004 kan der indgives ansøgninger om importlicenser for den samlede mængde som omhandlet i bilag II efter forordning (EF) nr. 1432/94.«
- b) Bilag II affattes som angivet i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. marts 2004.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. februar 2004.

På Kommissionens vegne
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektør for landbrug

⁽¹⁾ EFT L 282 af 1.11.1975, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1365/2000 (EFT L 156 af 29.6.2000, s. 5).

⁽²⁾ EFT L 91 af 8.4.1994, s. 1. Ændret ved forordning (EF) nr. 2198/95 (EFT L 221 af 19.9.1995, s. 3).

⁽³⁾ EFT L 156 af 23.6.1994, s. 14. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1006/2001 (EFT L 140 af 24.5.2001, s. 13).

⁽⁴⁾ EUT L 60 af 27.2.2004, s. 10.

⁽⁵⁾ EUT L 336 af 21.12.2003, s. 14.

BILAG

»BILAG II

Gruppe	Samlet disponibel mængde for perioden fra 1. til 30. april 2004 (tons)
1	2 286«

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 368/2004

af 27. februar 2004

om ændring af forordning (EF) nr. 2262/2003 for så vidt angår den disponible mængde, som der kan indgives ansøgninger om importlicenser for visse svinekødsprodukter for i perioden fra den 1. april til den 30. april 2004

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2759/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for svinekød ⁽¹⁾,under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1095/96 af 18. juni 1996 om iværksættelse af indrømmelserne i liste CXL, der blev udarbejdet efter afslutningen af forhandlingerne i forbindelse med artikel XXIV, stk. 6, i GATT ⁽²⁾,under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1458/2003 af 18. august 2003 om åbning og forvaltning af toldkontingenter for svinekødsprodukter ⁽³⁾, særlig artikel 5, stk. 6, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Tjekkiets, Estlands, Cyperns, Letlands, Litauens, Ungarns, Maltas, Polens, Sloveniens og Slovakiets tiltrædelse af EU den 1. maj 2004 skal disse lande have adgang til toldkontingenterne for svinekød i forordning (EF) nr. 1458/2003 på lige fod med de nuværende medlemsstater. Der skal således gives disse medlemsstaters erhvervsdrivende mulighed for fuldt ud at deltage i disse kontingenter fra disse landes tiltrædelse.

- (2) For ikke at skabe markedsforvridninger før og efter den 1. maj 2004 blev trancherne for 2004 ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 334/2004 af 26. februar 2004 ⁽⁴⁾ med hensyn til deres tidsplan og justeret med hensyn til mængdernes fordeling. Kommissionens forordning (EF) nr. 2262/2003 af 22. december 2003 om fastsættelse af, i hvilket omfang der kan accepteres ansøgninger, der blev indgivet i december 2003 om importlicenser for toldkontingenter for indførsel af bestemte svinekødsprodukter for perioden 1. januar til 31. marts 2004 ⁽⁵⁾, bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 2262/2003 foretages følgende ændringer:

- a) Artikel 1, stk. 2, affattes således:
- »2. For perioden fra 1. april til 30. april 2004 kan der indgives ansøgninger om importlicenser for den samlede mængde som omhandlet i bilag II efter forordning (EF) nr. 1458/2003.«
- b) Bilag II affattes som angivet i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. marts 2004.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. februar 2004.

På Kommissionens vegne
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektør for landbrug

⁽¹⁾ EFT L 282 af 1.11.1975, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1365/2000 (EFT L 156 af 29.6.2000, s. 5).

⁽²⁾ EFT L 146 af 20.6.1996, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 208 af 19.8.2003, s. 3.

⁽⁴⁾ EUT L 60 af 27.2.2004, s. 14.

⁽⁵⁾ EUT L 336 af 21.12.2003, s. 16.

BILAG

»BILAG II

Gruppe	Samlet disponibel mængde for perioden fra 1. april til 30. april 2004 (tons)
G2	24 751,7
G3	2 728
G4	2 347
G5	5 063
G6	12 450
G7	4 564«

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 369/2004**af 27. februar 2004****om fastsættelse af restitutioner for de produkter fra korn- og rissektoren, der leveres i forbindelse med Fællesskabets og medlemsstaternes nationale fødevarehjælpsforanstaltninger**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn ⁽¹⁾, særlig artikel 13, stk. 2, tredje afsnit,under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 af 22. december 1995 om den fælles markedsordning for ris ⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I artikel 2 i Rådets forordning (EØF) nr. 2681/74 af 21. oktober 1974 om fællesskabsfinansiering af udgifter i forbindelse med levering af landbrugsvarer som fødevarehjælp ⁽³⁾ er det fastsat, at den del af udgifterne, der svarer til eksportrestitutionerne fastsat på dette område i overensstemmelse med fællesskabsbestemmelserne, henhører under Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, Garantisektionen.
- (2) Med henblik på at lette udarbejdelsen og forvaltningen af budgettet for Fællesskabets foranstaltninger i forbindelse med fødevarehjælp og for at medlemsstaterne kan få kendskab til omfanget af Fællesskabets medfinansiering af den nationale fødevarehjælp, bør størrelsen af restitutionerne for denne hjælp fastsættes.

- (3) De almindelige regler og gennemførelsesbestemmelser, der er fastsat i artikel 13 i forordning (EØF) nr. 1766/92 og i artikel 13 i forordning (EF) nr. 3072/95 for eksportrestitutioner, anvendes for ovennævnte transaktioner med de fornødne ændringer.
- (4) I artikel 13 i forordning (EF) nr. 3072/95 fastsættes de særlige kriterier, der skal tages i betragtning ved beregningen af eksportrestitutionen for ris.
- (5) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For foranstaltninger i forbindelse med Fællesskabets og medlemsstaternes nationale fødevarehjælp som led i internationale konventioner eller andre supplerende programmer, samt i forbindelse med andre EF-aktioner vedrørende gratis leverancer, fastsættes de restitutioner, der gælder for produkter fra korn- og rissektoren, som anført i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. marts 2004.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. februar 2004.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1.7.1992, s. 21. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1104/2003 (EFT L 158 af 27.6.2003, s. 1).

⁽²⁾ EFT L 329 af 30.12.1995, s. 18. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 411/2002 (EFT L 62 af 5.3.2002, s. 27).

⁽³⁾ EFT L 288 af 25.10.1974, s. 1.

BILAG

til Kommissionens forordning af 27. februar 2004 om fastsættelse af restitutioner for de produkter fra korn- og rissektoren, der leveres i forbindelse med Fællesskabets og medlemsstaternes nationale fødevarehjælpsforanstaltninger

(EUR/t)	
Produktkode	Restitutionsbeløb
1001 10 00 9400	0,00
1001 90 99 9000	0,00
1002 00 00 9000	0,00
1003 00 90 9000	0,00
1005 90 00 9000	0,00
1006 30 92 9100	111,00
1006 30 92 9900	111,00
1006 30 94 9100	111,00
1006 30 94 9900	111,00
1006 30 96 9100	111,00
1006 30 96 9900	111,00
1006 30 98 9100	111,00
1006 30 98 9900	111,00
1006 30 65 9900	111,00
1007 00 90 9000	0,00
1101 00 15 9100	0,00
1101 00 15 9130	0,00
1102 10 00 9500	0,00
1102 20 10 9200	35,70
1102 20 10 9400	30,60
1103 11 10 9200	0,00
1103 13 10 9100	45,90
1104 12 90 9100	0,00

NB: Produktkoderne er fastsat i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3846/87 (EFT L 366 af 24.12.1987, s. 1), ændret.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 370/2004**af 27. februar 2004****om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af skoldet sleben langkornet ris B til visse tredjelande inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 1877/2003 omhandlede licitation**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 af 22. december 1995 om den fælles markedsordning for ris ⁽¹⁾, særlig artikel 13, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1877/2003 ⁽²⁾ blev der åbnet en licitation over restitutionen ved udførsel af ris.
- (2) I overensstemmelse med artikel 5 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 584/75 ⁽³⁾, kan Kommissionen på grundlag af de indgivne bud efter fremgangsmåden i artikel 22 i forordning (EF) nr. 3072/95 vedtage at fastsætte en maksimumseksportrestitution. Ved fastsættelse af denne skal der bl.a. tages hensyn til kriterierne i artikel 13 i forordning (EF) nr. 3072/95. Tilslagsmodtager bliver enhver bydende, hvis bud er lig med eller ligger under maksimumseksportrestitutionen.

(3) Anvendelsen af ovennævnte kriterier på den nuværende markedssituation for den pågældende ris medfører, at maksimumseksportrestitutionen fastsættes til det i artikel 1 nævnte beløb.

(4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Maksimumsrestitutionen ved udførsel af skoldet sleben langkornet ris B til visse tredjelande fastsættes på grundlag af bud, der er indgivet fra den 23. til den 26. februar 2004, til 252,00 EUR/t inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 1877/2003 omhandlede licitation.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 28. februar 2004.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. februar 2004.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 329 af 30.12.1995, s. 18. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 411/2002 (EFT L 62 af 5.3.2002, s. 27).

⁽²⁾ EUT L 275 af 25.10.2003, s. 20.

⁽³⁾ EFT L 61 af 7.3.1975, s. 25. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1948/2002 (EFT L 299 af 1.11.2002, s. 18).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 371/2004**af 27. februar 2004****om fastsættelse af et maksimumstilskud ved forsendelse af afskallet langkornet ris B til Réunion i henhold til den i forordning (EF) nr. 1878/2003 omhandlede licitation**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 af 22. december 1995 om den fælles markedsordning for ris ⁽¹⁾, særlig artikel 10, stk. 1,under henvisning til Kommissionens forordning (EØF) nr. 2692/89 af 6. september 1989 om gennemførelsesbestemmelser for forsendelse af ris til Réunion ⁽²⁾, særlig artikel 9, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1878/2003 ⁽³⁾ blev der åbnet en licitation over tilskud ved forsendelse af ris til Réunion.
- (2) På grundlag af de indgivne bud kan Kommissionen efter fremgangsmåden i artikel 22 i forordning (EF) nr. 3072/95 beslutte at fastsætte et maksimumstilskud, jf. artikel 9 i forordning (EØF) nr. 2692/89.

(3) Ved fastsættelsen af dette maksimumstilskud skal der navnlig tages hensyn til de kriterier, der er fastsat i artikel 2 og 3 i forordning (EØF) nr. 2692/89. Tilslaget gives til alle bydende, hvis bud svarer til maksimumstilskuddet eller en lavere sats.

(4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 1878/2003 omhandlede licitation fastsættes på grundlag af de bud, der er indgivet fra den 23. til den 26. februar 2004, et maksimumstilskud på 285,00 EUR/t afskallet, langkornet ris B henhørende under KN-kode 1006 20 98, der sendes til Réunion.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 28. februar 2004.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. februar 2004.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 329 af 30.12.1995, s. 18. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 411/2002 (EFT L 62 af 5.3.2002, s. 27).

⁽²⁾ EFT L 261 af 7.9.1989, s. 8. Ændret ved forordning (EF) nr. 1453/1999 (EFT L 167 af 2.9.1999, s. 19).

⁽³⁾ EUT L 275 af 25.10.2003, s. 23.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 372/2004**af 27. februar 2004****om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben rundkornet ris til visse tredjelande inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 1875/2003 omhandlede licitation**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 af 22. december 1995 om den fælles markedsordning for ris ⁽¹⁾, særlig artikel 13, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1875/2003 ⁽²⁾ blev der åbnet en licitation over restitutionen ved udførsel af ris.

(2) I overensstemmelse med artikel 5 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 584/75 ⁽³⁾, kan Kommissionen på grundlag af de indgivne bud efter fremgangsmåden i artikel 22 i forordning (EF) nr. 3072/95 vedtage at fastsætte en maksimumseksportrestitution. Ved fastsættelse af denne skal der bl.a. tages hensyn til kriterierne i artikel 13 i forordning (EF) nr. 3072/95. Tilslagsmodtager bliver enhver bydende, hvis bud er lig med eller ligger under maksimumseksportrestitutionen.

(3) Anvendelsen af ovennævnte kriterier på den nuværende markedssituation for den pågældende ris medfører, at maksimumseksportrestitutionen fastsættes til det i artikel 1 nævnte beløb.

(4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben rundkornet ris til visse tredjelande fastsættes på grundlag af bud, der er indgivet fra den 23. til den 26. februar 2004, til 111,00 EUR/t inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 1875/2003 omhandlede licitation.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 28. februar 2004.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. februar 2004.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 329 af 30.12.1995, s. 18. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 411/2002 (EFT L 62 af 5.3.2002, s. 27).

⁽²⁾ EUT L 275 af 25.10.2003, s. 14.

⁽³⁾ EFT L 61 af 7.3.1975, s. 25. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1948/2002 (EFT L 299 af 1.11.2002, s. 27).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 373/2004**af 27. februar 2004****om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben middelskornet ris og sleben langskornet ris A til visse tredjelande inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 1876/2003 omhandlede licitation**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 af 22. december 1995 om den fælles markedsordning for ris ⁽¹⁾, særlig artikel 13, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1876/2003 ⁽²⁾ blev der åbnet en licitation over restitutionen ved udførsel af ris.
- (2) I overensstemmelse med artikel 5 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 584/75 ⁽³⁾, kan Kommissionen på grundlag af de indgivne bud efter fremgangsmåden i artikel 22 i forordning (EF) nr. 3072/95 vedtage at fastsætte en maksimumseksportrestitution. Ved fastsættelse af denne skal der bl.a. tages hensyn til kriterierne i artikel 13 i forordning (EF) nr. 3072/95. Tilslagsmodtager bliver enhver bydende, hvis bud er lig med eller ligger under maksimumseksportrestitutionen.

(3) Anvendelsen af ovennævnte kriterier på den nuværende markedssituation for den pågældende ris medfører, at maksimumseksportrestitutionen fastsættes til det i artikel 1 nævnte beløb.

(4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben middelskornet ris og sleben langskornet ris A til visse tredjelande fastsættes på grundlag af bud, der er indgivet fra den 23. til den 26. februar 2004, til 111,00 EUR/t inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 1876/2003 omhandlede licitation.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 28. februar 2004.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. februar 2004.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 329 af 30.12.1995, s. 18. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 411/2002 (EFT L 62 af 5.3.2002, s. 27).

⁽²⁾ EUT L 275 af 25.10.2003, s. 17.

⁽³⁾ EFT L 61 af 7.3.1975, s. 25. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1948/2002 (EFT L 299 af 1.11.2002, s. 18).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 374/2004**af 27. februar 2004****om fastsættelse af verdensmarkedsprisen for ikke-egreneret bomuld**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til protokol 4 om bomuld knyttet til akten vedrørende Grækenlands tiltrædelse, senest ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 1050/2001 ⁽¹⁾,under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1051/2001 af 22. maj 2001 om støtte til bomuldsproduktioner ⁽²⁾, særlig artikel 4, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ifølge artikel 4 i forordning (EF) nr. 1051/2001 fastsættes der regelmæssigt en verdensmarkedspris for ikke-egreneret bomuld på grundlag af den konstaterede verdensmarkedspris for egreneret bomuld under hensyntagen til det historiske forhold mellem den fastlagte verdensmarkedspris for egreneret bomuld og den beregnede pris for ikke-egreneret bomuld. Dette historiske forhold er fastlagt i artikel 2, stk. 2, i Kommissionens forordning (EF) nr. 1591/2001 af 2. august 2001 om gennemførelsesbestemmelser for støtteordningen for bomuld ⁽³⁾. Hvis verdensmarkedsprisen ikke kan fastsættes således, beregnes den på grundlag af den seneste fastsatte pris.
- (2) I henhold til artikel 5 i forordning (EF) nr. 1051/2001 fastsættes verdensmarkedsprisen for ikke-egreneret bomuld for et produkt med visse egenskaber under hensyntagen til de højeste af de udbud og noteringer på

verdensmarkedet, der anses for at være repræsentative for markedets faktiske tendens. Ved denne fastsættelse tages der hensyn til et gennemsnit af udbuddene og noteringerne konstateret på en eller flere repræsentative europæiske børser for et produkt leveret cif en havn i Fællesskabet fra de forskellige leverandørlande, der anses for at være mest repræsentative for den internationale handel. Der er dog fastsat justeringer af disse kriterier ved fastsættelsen af verdensmarkedsprisen for egreneret bomuld af hensyn til forskelle, der er begrundet i det leverede produkts kvalitet eller udbuddenes og noteringernes art. Disse justeringer er fastsat i artikel 3, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1591/2001.

- (3) Anvendelsen af ovennævnte kriterier fører til fastsættelsen af verdensmarkedsprisen for ikke-egreneret bomuld på nedennævnte niveau —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Verdensmarkedsprisen for ikke-egreneret bomuld som omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 1051/2001 fastsættes til 32,378 EUR/100 kg.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 28. februar 2004.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. februar 2004.

På Kommissionens vegne

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Generaldirektør for landbrug

⁽¹⁾ EFT L 148 af 1.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 148 af 1.6.2001, s. 3.

⁽³⁾ EFT L 210 af 3.8.2001, s. 10. Ændret ved forordning (EF) nr. 1486/2002 (EFT L 223 af 20.8.2002, s. 3).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 375/2004**af 27. februar 2004****om fastsættelse af importtold for korn**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn ⁽¹⁾,under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1249/96 af 28. juni 1996 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår importtold for korn ⁽²⁾, særlig artikel 2, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I artikel 10 i forordning (EØF) nr. 1766/92 er det fastsat, at ved indførsel af de i nævnte forordnings artikel 1 omhandlede produkter opkræves toldsatsen i den fælles toldtarif for de produkter, der er omhandlet i artikel 10, stk. 2. I nævnte forordning er importtolden dog lig med interventionsprisen for disse produkter, forhøjet med 55 % og med fradrag af cif-importprisen for den pågældende sending. Dog kan tolden ikke overstige toldsatsen i den fælles toldtarif.
- (2) I henhold til artikel 10, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 1766/92 beregnes cif-importpriserne på grundlag af de repræsentative priser for det pågældende produkt på verdensmarkedet.

- (3) I Kommissionens forordning (EF) nr. 1249/96 er der fastsat gennemførelsesbestemmelser til forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår importtold for korn.
- (4) Importtolden gælder, indtil en ny fastsættelse træder i kraft.
- (5) For at sikre en korrekt gennemførelse af ordningen for importtold bør de repræsentative markedscurser, der konstateres i en referenceperiode, anvendes ved beregningen af importtolden, for så vidt angår de flydende valutaer.
- (6) Anvendelsen af forordning (EF) nr. 1249/96 fører til fastsættelsen af importtolden efter bilag I til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Importtolden for korn som omhandlet i artikel 10, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1766/92 er fastsat i bilag I til nærværende forordning på grundlag af de elementer, der er fastsat i bilag II.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. marts 2004.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. februar 2004.

På Kommissionens vegne
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektør for landbrug

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1.7.1992, s. 21. Ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1104/2003 (EFT L 158 af 27.6.2003, s. 1).

⁽²⁾ EFT L 161 af 29.6.1996, s. 3. Ændret ved forordning (EF) nr. 1110/2003 (EFT L 158 af 27.6.2003, s. 12).

BILAG I

Importtold for produkterne som omhandlet i artikel 10, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1766/92

KN-kode	Varebeskrivelse	Told ved indførsel ⁽¹⁾ (EUR/ton)
1001 10 00	Hård hvede af god kvalitet	0,00
	af middelgod kvalitet	0,00
	af ringe kvalitet	0,00
1001 90 91	Blød hvede, til udsæd	0,00
ex 1001 90 99	Blød hvede af god kvalitet, undtagen blød hvede til udsæd	0,00
1002 00 00	Rug	29,65
1005 10 90	Majs til udsæd, undtagen hybridmajs	32,69
1005 90 00	Majs, undtagen til udsæd ⁽²⁾	32,69
1007 00 90	Sorghum i hele kerner, undtagen hybridsorghum til udsæd	29,65

⁽¹⁾ For varer, der ankommer til Fællesskabet via Atlanterhavet eller Suezkanalen (artikel 2, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1249/96), kan importøren opnå en nedsættelse af tolden på:

— 3 EUR/ton, hvis lossehavnen befinder sig ved Middelhavet, eller

— 2 EUR/ton, hvis lossehavnen befinder sig i Irland, Det Forenede Kongerige, Danmark, Sverige, Finland eller på Den Iberiske Halvø Atlanterhavskyst.

⁽²⁾ Importøren kan opnå en fast nedsættelse på 24 EUR/ton, når betingelserne i artikel 2, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1249/96 opfyldes.

BILAG II

Elementer til beregning af tolden

(perioden 13.2.2004 til 26.2.2004)

1. Gennemsnit for den referenceperiode, der er nævnt i artikel 2, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1249/96:

Børsnoteringer	Minneapolis	Chicago	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis
Produkt (% proteiner, 12 % vandindhold)	HRS2 (14 %)	YC3	HAD2	middelgod kvalitet (*)	ringe kvalitet (**)	US barley 2
Notering (EUR/t)	137,48 (***)	88,90	167,04	157,04	137,04	102,40
Præmie for Golfen (EUR/t)	28,12	10,46	—	—	—	—
Præmie for The Great Lakes (EUR/t)	—	—	—	—	—	—

(*) Negativ præmie på 10 EUR/t (artikel 4, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1249/96).

(**) Negativ præmie på 30 EUR/t (artikel 4, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1249/96).

(***) Positiv præmie på 14 EUR/t indbefattet (artikel 4, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1249/96).

2. Gennemsnit for den referenceperiode, der er nævnt i artikel 2, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1249/96:

Fragt/omkostninger: Mexicanske Golf-Rotterdam: 32,19 EUR/t; The Great Lakes-Rotterdam: 0,00 EUR/t.

3. Subsidier i henhold til artikel 4, stk. 2, tredje afsnit, i forordning (EF) nr. 1249/96: 0,00 EUR/t (HRW2)
-
- 0,00 EUR/t (SRW2).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 376/2004**af 27. februar 2004****om fastsættelse af produktionsrestitutionen for de olivenolier, der benyttes til fremstilling af visse former for konserver**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning nr. 136/66/EØF af 22. september 1966 om oprettelse af en fælles markedsordning for fedtstoffer ⁽¹⁾, særlig artikel 20a, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ifølge artikel 20a i forordning nr. 136/66/EØF ydes der en produktionsrestitution for olivenolie, der anvendes til fremstilling af visse former for konserver. I henhold til nævnte artikels stk. 6 fastsætter Kommissionen hver anden måned restitutionsbeløbet, jf. dog nævnte artikels stk. 3.
- (2) Ifølge ovennævnte forordnings artikel 20a, stk. 2, fastsættes produktionsrestitutionens størrelse på grundlag af forskellen mellem priserne på verdensmarkedet og EU-markedet, idet der tages hensyn til importbelastningen for olivenolie henhørende under underposition KN-kode 1509 90 00 i løbet af en referenceperiode samt til de

elementer, der anvendes ved fastsættelsen af eksportrestitutionerne for denne olivenolie i løbet af en referenceperiode. Det er hensigtsmæssigt at anse perioden på to måneder forud for begyndelsen af produktionsrestitutionens gyldighedsperiode for referenceperiode.

- (3) Anvendelsen af de ovenfor omhandlede kriterier fører til fastsættelse af restitutionen som anført nedenfor —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For marts og april 2004 er den i artikel 20a, stk. 2, i forordning nr. 136/66/EØF omhandlede produktionsrestitution lig med 44,00 EUR/100 kg.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. marts 2004.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. februar 2004.

På Kommissionens vegne
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektør for landbrug

⁽¹⁾ EFT 172 af 30.9.1966, s. 3025/66. Ændret ved forordning (EF) nr. 1513/2001 (EFT L 201 af 26.7.2001, s. 4).

II

(Retsakter, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS AFGØRELSE

af 10. februar 2004

om ændring af afgørelse 2001/264/EF om vedtagelse af Rådets sikkerhedsforskrifter

(2004/194/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 207, stk. 3,

under henvisning til Rådets afgørelse 2000/682/EF, Euratom af 22. juli 2002 om vedtagelse af Rådets forretningsorden⁽¹⁾, særlig artikel 24, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Tillæg 1 og 2 til Rådets sikkerhedsforskrifter, der er knyttet til afgørelse 2001/264/EF⁽²⁾, indeholder henholdsvis en fortegnelse over de nationale sikkerhedsmyndigheder (NSA) og en sammenlignende oversigt over nationale klassifikationsgrader.
- (2) Den 16. april 2003 undertegnede Den Tjekkiske Republik, Republiken Estland, Republiken Cypern, Republiken Letland, Republiken Litauen, Republiken Ungarn, Republiken Malta, Republiken Polen, Republiken Slovenien og Den Slovakiske Republik traktaten om deres tiltrædelse af Den Europæiske Union⁽³⁾.
- (3) I henhold til artikel 2, stk. 2, i afgørelse 2001/264/EF skal disse stater træffe passende foranstaltninger til at sikre, at Rådets sikkerhedsforskrifter overholdes i forbindelse med behandling af EU-klassificerede oplysninger.
- (4) For at tage hensyn til disse stater i ovennævnte tillæg er det derfor nødvendigt at ændre afgørelse 2001/264/EF rent teknisk.
- (5) Det hedder i tillæg 2 til afgørelse 2001/264/EF, at sammenhængen med NATO's klassifikationsgrader vil blive fastlagt i forbindelse med forhandlingen om sikkerhedsaftalen mellem Den Europæiske Union og NATO.

- (6) Der blev den 14. marts 2003 undertegnet en aftale mellem Den Europæiske Union og NATO om informationssikkerhed⁽⁴⁾.

- (7) Det er derfor også nødvendigt at skabe sammenhæng med NATO's klassifikationsgrader i tillæg 2 til ovennævnte afgørelse —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Der foretages følgende ændringer i afgørelse 2001/264/EF:

- a) Tillæg 1 erstattes af dokumentet i bilag 1 til nærværende afgørelse
- b) Tillæg 2 erstattes af dokumentet i bilag 2 til nærværende afgørelse.

Artikel 2

1. Denne afgørelse træder i kraft på dagen for offentliggørelsen.
2. Den finder kun anvendelse under forudsætning af og på datoen for ikrafttrædelsen af tiltrædelsestraktaten af 2003, undertegnet den 16. april 2003 i Athen.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. februar 2004.

På Rådets vegne
C. MCCREEVY
Formand

⁽¹⁾ EFT L 230 af 28.8.2002, s. 7.

⁽²⁾ EFT L 101 af 11.4.2001, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 236 af 23.9.2003, s. 17.

⁽⁴⁾ EUT L 80 af 27.3.2003, s. 36.

BILAG I

BELGIEN

Service public fédéral des affaires étrangères, du commerce extérieur et de la coopération au développement
Autorité nationale de sécurité (ANS)
Direction du protocole et de la sécurité
Service de la sécurité P & S 6
Rue des Petits Carmes 15
B-1000 Bruxelles

Federale Overheidsdienst Buitenlandse Zaken, Buitenlandse Handel en Ontwikkelingssamenwerking
Nationale Veiligheidsoverheid (NVO)
Directie Protocol en Veiligheid P&S 6
Karmelietenstraat 15
B-1000 Brussel
Téléphone du secrétariat: (32-2) 519 05 74
Téléphone de la présidence: (32-2) 501 82 20; (32-2) 501 87 10
Télécopieur: (32-2) 519 05 96

TJEKKIET

National Security Authority
Na Popelce 2/16
CZ-150 06 Praha 56
Telefon: (420) 257 28 33 35
Fax: (420) 257 28 31 10

DANMARK

Politiets Efterretningstjeneste
Klausdalsbrovej 1
DK-2860 Søborg
Telefon (45) 33 14 88 88
Fax (45) 33 43 01 90

TYSKLAND

Bundesministerium des Innern
Referat IS 2
Alt-Moabit 101 D
D-11014 Berlin
Telefon: 49-18 88-681-15 26
Fax: 49-18 88-681-558 06

ESTLAND

Ministry of Defence, Republic of Estonia, Department of Security
Sakala 1
EE-15094 Tallinn
Telefon: (372) 717 00 30
Fax: (372) 717 00 01

GRÆKENLAND

Γενικό Επιτελείο Εθνικής Άμυνας (ΓΕΕΘΑ)
Υπηρεσία Στρατιωτικών Πληροφοριών (ΥΣΠ — Β Κλάδος)
Τμήμα Ασφαλείας και Αντιπληροφοριών
ΣΤΓ 1020-Χολαργός (Αθήνα)
Ελλάδα
Τηλέφωνα: (30) 210 657 20 09 (ώρες γραφείου), (30) 210 657 20 10 (ώρες γραφείου)
Φαξ: (30) 210 642 64 32, (30) 210 657 21 81

Hellenic National Defence General Staff (HNDGS)
Military Intelligence Service (MIS-Bi Branch)
Security Counterintelligence Section
GR-STG 1020 Hologargos — Athens
Telephone: (30) 210 657 20 09, (30) 210 657 20 10
Fax: (30) 210 642 64 32, (30) 210 657 21 81

SPANIEN

Autoridad Nacional de Seguridad
Oficina Nacional de Seguridad
Avenida Padre Huidobro s/n
Carretera Nacional Radial VI, km 8,5
E-28023 Madrid
Teléfono: (34-91) 372 57 07, (34-91) 372 50 27
Fax: (34-91) 372 58 08

FRANKRIG

Secrétariat général de la défense nationale
Service de sécurité et de défense (SGDN/SSD)
51 boulevard de la Tour-Maubourg
F-75700 Paris 07 SP
Téléphone: (33-1) 71 75 81 77
Télécopieur: (33-1) 71 75 82 00

IRLAND

National Security Authority
Department of Foreign Affairs
80 St. Stephens Green
Dublin 2
Ireland
Telephone: (353-1) 478 08 22
Fax: (353-1) 478 14 84

ITALIEN

Presidenza del Consiglio dei Ministri
Autorità Nazionale per la Sicurezza
Ufficio Centrale per la Sicurezza
Via della Pineta Sacchetti, 216
I-00168 Roma
Tel.: (39) 066 27 47 75
Fax: (39) 066 14 33 97

CYPERN

Υπουργείο Άμυνας
Στρατιωτικό επιτελείο του υπουργού
Εθνική Αρχή Ασφάλειας (ΕΑΑ)
Υπουργείο Άμυνας
Λεωφόρος Εμμανουήλ Ροΐδη 4
1432 Λευκωσία, Κύπρος
Τηλέφωνα: (357) 22 80 75 69, (357) 22 80 75 19, (357) 22 80 77 64
Φαξ: (357) 22 30 23 51

Ministry of Defence
Minister's Military Staff
National Security Authority (NSA)
4 Emanuel Roidi street
CY-1432 Nicosia
Telephone: (357) 22 80 75 69; (357) 22 80 75 19; (357) 22 80 77 64
Fax: (357) 22 30 23 51

LETLAND

Constitution Protection Bureau of the Republic of Latvia
Miera Iela 85/A
LV-1001 Riga
Telefon: (371) 702 54 18
Fax: (371) 702 54 06

LITAUEN

National Security Authority of the Republic of Lithuania
Gedimino 40/2
LT-2600 Vilnius
Telefon: (370-5) 266 32 05
Fax: (370-5) 266 32 00

LUXEMBOURG

Autorité nationale de sécurité
Ministère d'État
Boîte Postale 23 79
L-1023 Luxembourg
Téléphone: (352) 478 22 10 (central), (352) 478 22 35 (ligne directe)
Télécopieur: (352) 478 22 43; (352) 478 22 71

UNGARN

National Security Authority Republic of Hungary
Pf. 2
HU-1352 Budapest
Telefon: (361) 346 96 52
Fax: (361) 346 96 58

MALTA

Ministry of Justice and Home Affairs
P.O. Box 146
MT-Valletta
Telefon: (356) 21 24 98 44
Fax: (356) 21 23 53 00

NEDERLANDENE

Ministerie van Binnenlandse Zaken
Postbus 20010
2500 EA Den Haag
Nederland
Tel.: (31-70) 320 44 00
Fax: (31-70) 320 07 33

Ministerie van Defensie
Militaire Inlichtingendienst (MID)
Postbus 20701
2500 ES Den Haag
Nederland
Tel.: (31-70) 318 70 60
Fax: (31-70) 318 79 51

ØSTRIG

Informationssicherheitskommission
Bundeskanzleramt
Ballhausplatz 2
A-1014 Wien
Telefon: 431-531 15 23 96
Fax: 431-531 15 25 08

POLEN

Military Information Services
National Security Authority — Military Sphere
PL-00-909 Warszawa 60
Telefon: (48-22) 684 61 19
Fax: (48-22) 684 61 72

Internal Security Agency
Department for the Protection of Classified Information
2A Rakowiecka St.
PL-00-993 Warszawa
Telefon: (48-22) 585 73 60
Fax: (48-22) 585 85 09

PORTUGAL

Presidência do Conselho de Ministros
Autoridade Nacional de Segurança
Avenida Ilha da Madeira
P-1400-204 Lisboa
Tel.: (351-21) 301 17 10
Fax: (351-21) 303 17 11

SLOVENIEN

Office of the Government of the Republic of Slovenia
For the Protection of Classified Information — NSA
Slovenska cesta 5
SVN-1000 Ljubljana
Telefon: (386-1) 426 91 20
Fax: (386-1) 426 91 91

SLOVAKIET

National Security Authority
Budatínska 30
SK-851 05 Bratislava
Telefon: (421-2) 68 69 95 09
Fax: (421-2) 63 82 40 05

FINLAND

Ulkoasiainministeriö/Utrikesministeriet
Alivaltiosihteeri (Hallinto)/Understatssekreteraren (Administration)
Laivastokatu/Maringatan 22
PL/PB 176
FI-00161 Helsinki/Helsingfors
P. (358-9) 16 05 53 38
F. (358-9) 16 05 53 03

SVERIGE

Utrikesdepartementet
SSSB
S-103 39 Stockholm
Telefon (46-8) 405 54 44
Fax (46-8) 723 11 76

DET FORENEDE KONGERIGE

National Security Authority
The Secretary for T3P/1
PO Box 56 56
London EC1A 1AH
United Kingdom
Telephone: (44) 20 72 70 87 51
Fax: (44) 20 76 30 14 28

BILAG II

Sammenlignende oversigt over klassifikationsgrader

Klassifikationsgrad i EU	Très Secret UE/EU Top Secret	Secret UE	Confidentiel UE	Restreint UE
Belgien	Très Secret Zeer Geheim	Secret Geheim	Confidentiel Vertrouwelijk	Diffusion restreinte Beperkte verspreiding
Den Tjekkiske Republik	Přísně tajné	Tajné	Důvěrné	Vyhrazené
Danmark	Yderst hemmeligt	Hemmeligt	Fortroligt	Til tjenestebrug
Tyskland	Streng geheim	Geheim	VS (?) — Vertraulich	VS — Nur für den Dienstgebrauch
Estland	Täiesti salajane	Salajane	Konfidentsiaalne	Piiratud
Grækenland	Άκρως απόρρητο Abk: ΑΑΠ	Απόρρητο Abk: (ΑΠ)	Εμπιστευτικό ΕΕ Abk: (ΕΜ)	Περιορισμένης χρήσης Abk: (ΠΧ)
Spanien	Secreto	Reservado	Confidencial	Difusión limitada
Frankrig	Très Secret Défense ⁽¹⁾	Secret Défense	Confidentiel Défense	Diffusion restreinte
Irland	Top Secret	Secret	Confidential	Restricted
Italien	Segretissimo	Segreto	Riservatissimo	Riservato
Cypern	Άκρως απόρρητο	Απόρρητο	Εμπιστευτικό ΕΕ	Περιορισμένης χρήσης
Letland	Sevišķi slepeni	Slepeni	Konfidenciāli	Dienesta vajadzībām
Litauen	Visiškai slaptai	Slaptai	Konfidencialiai	Riboto naudojimo
Luxembourg	Très Secret	Secret	Confidentiel	Diffusion restreinte
Ungarn	Szigorúan titkos!	Titkos!	Bizalmas!	Korlátozott terjesztésű!
Malta	L-Oghla Segretezza	Sigriet	Kunfidenzjali	Ristrett
Nederlandene	STG Zeer Geheim	STG Geheim	STG Confidentieel	—
Østrig	Streng geheim	Geheim	Vertraulich	Eingeschränkt
Polen	Ścisłe tajne	Tajne	Poufne	Zastrzeżone

Klassifikationsgrad i EU	Très Secret UE/EU Top Secret	Secret UE	Confidentiel UE	Restreint UE
Portugal	Muito Secreto	Secreto	Confidencial	Reservado
Slovenien	Strogo tajno	Tajno	Zaupno	SVN Interno
Slovakiet	Prísne tajné	Tajné	Dôverné	Vyhradené
Finland	Erittäin salainen	Erittäin salainen	Salainen	Luottamuksellinen
Sverige	Kvalificerat hemlig	Hemlig	Hemlig	Hemlig
Det Forenede Kongerige	Top Secret	Secret	Confidential	Restricted
Klassifikationsgrad i NATO	Cosmic Top Secret	NATO Secret	NATO Confidential	NATO Restricted
Klassifikationsgrad i WEU	Focal Top Secret	WEU Secret	WEU Confidential	WEU Restricted

⁽¹⁾ Frankrig: Klassifikationsgraden Très Secret Défense anvendes i forbindelse med statshemmeligheder; ændring kræver bemyndigelse fra premierministeren.

⁽²⁾ Tyskland: VS = Verschlussache.

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 29. september 2000

om en fusions forenelighed med fællesmarkedet og EØS-aftalen

(Sag COMP/M.1879 — Boeing/Hughes)

(meddelt under nummer K(2000) 2740)

(Kun den engelske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

(2004/195/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Område, særlig artikel 57, stk. 2, litra a),

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89 af 21. december 1989 om kontrol med fusioner og virksomheds-overtagelser⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1310/97⁽²⁾, særlig artikel 8, stk. 2,

under henvisning til Kommissionens beslutning af 26. maj 2000 om at indlede procedure i denne sag,

under henvisning til udtalelse fra Det Rådgivende Udvalg om Fusioner og Virksomhedsovertagelser⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(2) Den 26. maj 2000 fastslog Kommissionen i en beslutning, at der var alvorlig tvivl om, hvorvidt den anmeldte transaktion var forenelig med fællesmarkedet, og indledte proceduren efter fusionsforordningens artikel 6, stk. 1, litra c), og EØS-aftalens artikel 57, stk. 2, litra a).

I. PARTERNE

(3) Boeing er en virksomhed fra Delaware, der er aktiv inden for produktion af trafikfly og i militær- og rumfartsindustrien, herunder produktion og opsendelse af satellitter. Boeings satellitdivision fremstiller hovedsagelig navigations-satellitter (GPS, global positioning systems) for det amerikanske forsvarsministerium. Boeing tilbyder opsendelse af satellitter for kommercielle kunder i hele verden samt for de amerikanske myndigheder gennem sit helejede Delta-program. Boeing er desuden minoritetsaktionær med en post på 40 % af aktierne i en anden udbyder af opsendelsestjenester, der hedder Sea Launch. Joint venture-selskabet Sea Launch blev startet i 1999.

(1) Den 18. april 2000 modtog Kommissionen en anmeldelse i henhold til artikel 4 i Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89 (fusionsforordningen) af en transaktion, hvorved The Boeing Company (Boeing eller anmelderen) erhverver kontrol, som defineret i fusionsforordningens artikel 3, stk. 1, litra b), med Hughes Electronics Corporations (Hughes) division for satellitleverancer og -udstyr.

(4) Hughes er et amerikansk datterselskab af General Motors, der beskæftiger sig med udbud af satellitbaserede tjenester (herunder kommunikationstjenester og betalings-tv) samt fremstilling af satellitter. Hughes' division for satellitleverancer og -udstyr består af Hughes Space og Communications Company (HSC), Spectrolab Inc. (Spectrolab) og Hughes Electron Dynamics (HED). HSC udvikler og fremstiller satellitter til kommercielle kunder i hele verden samt for det amerikanske forsvarsministerium og NASA, mens Spectrolab og HED fremstiller komponenter, der hovedsagelig bruges i satellitter (f.eks. solceller, solpaneler, vandrebølgerør og batterier).

⁽¹⁾ EFT L 395 af 30.12.1989, s. 1. Berigtigelse i EFT L 257 af 21.9.1990, s. 13.

⁽²⁾ EFT L 180 af 9.7.1997, s. 1.

⁽³⁾ EUT C 53 af 28.2.2004.

II. TRANSAKTIONEN

- (5) Den 13. januar 2000 indgik Boeing, Hughes og HSC en aktiekøbsaftale, hvorefter Boeing skal overtage: a) alle cirkulerende aktier i HSC, b) alle cirkulerende aktier i Spectrolab, c) HED's aktiver, d) 2,69 % af de udstedte og cirkulerende stamaktier i ICO Global Communications (Holdings) Ltd, som i øjeblikket ejes af Hughes, og e) 2 % af de udstedte og cirkulerende stamaktier i Thuraya Satellite Telecommunications Private Joint Stock Co., som i øjeblikket ejes af Hughes.
- (6) Endvidere vil Hughes-koncernens aktier i et forsknings-joint venture med Raytheon (HRL) blive overført til Boeing, hvis Raytheon accepterer det. I modsat fald vil Hughes og Boeing oprette et joint venture for at give Boeing mulighed for at udnytte HRL's forsknings- og udviklingsaktiviteter.
- (7) Hughes-koncernen bevarer sine interesser i alle sine øvrige foretagender, især Hughes Network Systems, PanAmSat og DirecTV.
- (8) Ovenstående viser, at den påtænkte transaktion udgør en fusion som defineret i fusionsforordningens artikel 3, stk. 1, litra b).
- (11) Eftersom ICO er registreret på Cayman Islands, men i realiteten drives fra London, er spørgsmålet om, hvorvidt ICO kan betragtes som en fællesskabsvirksomhed, afgørende for, om den påtænkte transaktion er af fællesskabsdimension. Hvis HSC's salg til ICO medregnes under EØS, er transaktionen omfattet af fusionsforordningen. Anmelderen fastholder imidlertid, at HSC's salg til ICO skal tilskrives Cayman Islands.
- (12) Kommissionen anmodede derfor ICO om supplerende oplysninger, som den modtog den 29. februar 2000. ICO blev tilsyneladende oprettet efter et projekt iværksat af Inmarsat (en international organisation med hovedkontor i London, som nu er blevet registreret som selskab i Det Forenede Kongerige), for at tilbyde verdensomspændende data- og talekommunikationstjenester gennem udnyttelse af et satellitbaseret telenet. Med henblik herpå blev ICO i 1994 registreret som aktieselskab i England og Wales. Dette selskab blev senere likvideret, og aktiverne blev overført til et selskab på Cayman Island, der så blev overført til Bermuda. Disse omlægninger, der i første række synes at være foretaget af skattehensyn, har dog ikke ændret selskabets ledelsesstruktur. Som ICO tidligere har udtalt, er London selskabets vigtigste forretningssted, hvor al den daglige forvaltning foregår, og hvor 73 % af ICO's personale er ansat, mens resten er spredt over en række arbejdssteder i den øvrige del af verden. På baggrund heraf ser det ud til, at parterne rent formelt har ret, når de hævder, at ICO er registreret som selskab på Cayman Islands (eller mere præcist Bermuda), men at ICO rent økonomisk tydeligvis er baseret i Det Forenede Kongerige.

III. FÆLLESSKABSDIMENSION

- (9) Anmelderen mener, at transaktionen ikke er af fællesskabsdimension og derfor falder uden for Kommissionens jurisdiktion, fordi HSC's omsætning ikke overstiger de tærskelværdier, der er fastsat i fusionsforordningen. Ifølge anmelderen var HSC's globale omsætning i 1999 på [...] (*) mio. EUR i 1999 og [...] (*) mio. EUR i 1998.
- (10) Imidlertid havde HSC en betydelig omsætning (omkring [...] (*) mio. EUR i 1999) i form af salg til ICO Global Communications (Holdings) Ltd (ICO). ICO blev oprettet for at tilbyde globale personkommunikationstjenester via satellit. ICO anmodede i august 1999 om beskyttelse under kapitel 11 (amerikansk procedure for konkurs-truede virksomheder) og er for nylig blev omorganiseret. Boeing fremfører, at den eneste måde, hvorpå HSC kan betragtes som havende overskredet EØS-loftet for omsætning, er at medregne salget til ICO i virksomhedens EØS-omsætning.
- (13) Ved beregningen af omsætningen i henhold til fusionsforordningen skal der tages hensyn til de økonomiske realiteter i en situation. I punkt 7 i Kommissionens meddelelse om beregning af omsætning⁽¹⁾ hedder det, at reglerne (for beregning af omsætning) »skal sikre, at omsætningstallene er en korrekt gengivelse af de faktiske økonomiske forhold«. I den foreliggende sag skal HSC's omsætning derfor medregnes under Det Forenede Kongerige.
- (14) Endvidere tyder det på, at selv om satellitkontrakten mellem HSC og ICO formelt er indgået med selskabet på Cayman Islands, blev den forhandlet endeligt på plads af ICO's ansatte i London, og vigtige ændringer skal drøftes i London. Tager man desuden hensyn til, hvor transaktionen i realiteten foregik, og derfor hvor konkurrencen mellem HSC og andre leverandører i satellitsektoren fandt sted, peger alt på Det Forenede Kongerige.

(*) Dele af denne tekst er redigeret for at sikre, at der ikke offentliggøres fortrolige oplysninger. Disse dele er omgivet af skarpe parenteser og markeret med en asterisk.

⁽¹⁾ EFT C 66 af 2.3.1998, s. 25.

- (15) Efter retningslinjerne i punkt 7 i meddelelsen om beregning af omsætning skal HSC's salg til ICO derfor tilskrives Det Forenede Kongerige og medregnes i EØS-omsætningen.
- (16) Boeing og HSC har tilsammen en samlet omsætning på verdensplan på over 5 mia. EUR ⁽¹⁾ (53 403 mio. EUR for Boeing i 1999 og 2 136 mio. EUR for Hughes i 1999). De har begge en samlet fællesskabsomsætning på over 250 mio. EUR ([...]* mio. for Boeing i 1999 og [...]* mio. EUR for Hughes i 1999), og ingen af de to selskaber har opnået mere end to tredjedele af deres samlede fællesskabsomsætning i en og samme medlemsstat. Den anmeldte transaktion er derfor af fællesskabsdimension, som defineret i fusionsforordningen artikel 1, stk. 2.
- (20) Anmelderen fremfører, at produktmarkederne for satellitter adskiller sig ved to kendetegn: i) kundetyper og ii) satellitkredsløbet.
- (21) Boeing mener, at civile satellitter, der sælges til kommercielle kunder, civile satellitter, der sælges til det offentlige, og militære satellitter hver udgør særskilte produktmarkeder. For det første tilhører offentlige satellitter et andet produktmarked end kommercielle, fordi de typisk er specialiserede produkter i modsætning til kommercielle satellitter, der ofte er afledte udgaver af tidligere satellitter. Disse forskelle skaber forskellige konkurrencevilkår for kommercielle og offentlige satellitter, da konkurrence på det kommercielle marked er koncentreret om »masseproduktionsteknikker«, mens den på markedet for offentlige satellitter er baseret på en højere grad af specialisering og kundeengagement. For det andet udgør militære satellitter et specifikt produktmarked, fordi kravene til udstyr er ekstraordinært høje, hvilket er ensbetydende med mere præcise produktspecifikationer, skrappe testprogrammer og specialiserede komponenter, der ikke bruges i andre satellitter.

IV. FORENELIGHED MED FÆLLESMARKEDET

- (17) Det fusionerede selskab vil beskæftige sig med fremstilling af satellitter og udstyr samt udbud af satellitopsendestjenester. I sin beslutning af 26. maj 2000 gav Kommissionen udtryk for alvorlig bekymring for, at transaktionen ville skabe eller styrke en dominerende stilling for HSC på markedet for kommercielle GEO-kommunikationssatellitter, og at selskabet kunne få en dominerende stilling på markedet for opsendelse af kommercielle satellitter.
- (18) Imidlertid viser resultaterne af den detaljerede undersøgelse, Kommissionen har foretaget, at der af de årsager, der er anført i afsnit A og B nedenfor, ikke er grund til at nære konkurrencemæssige betænkeligheder ved disse markeder.
- (22) Boeing fremfører også, at satellitter i geosynkront kredsløb (GEO-satellitter) og satellitter, der ikke er i geosynkront kredsløb (NGSO-satellitter, dvs. satellitter i lavt kredsløb om jorden (LEO) eller mellemhøjt kredsløb (MEO)), tilhører forskellige produktmarkeder, fordi de enkelte typer set fra efterspørgselssiden har bestemte fordele og ulemper, som gør dem bedre egnet til forskellig anvendelse (f.eks. er LEO-satellitter mere velegnede til applikationer, der kræver høj opløsning, fordi de er tættere på jorden). På efterspørgselssiden skal det desuden bemærkes, at den tid, det kræver at udvikle den tekniske kapacitet til at bygge en satellit til et andet kredsløb, kan være på 3-5 år. GEO-satellitter er langt dyrere (100 mio. USD, sammenlignet med 10 mio. USD for LEO-satellitter), mere komplekse, tungere og mere holdbare end NGSO-satellitter.

A. Satellitter

Relevante produktmarkeder

- (19) Satellitter er komplekse luftfartøjer, der er i kredsløb eller roterer omkring et himmellegeme. Satellitter kan bruges til en lang række formål (kommunikation, navigation, observation og videnskabelige formål) af såvel civile som militære kunder.
- (23) I tidligere beslutninger ⁽²⁾ har Kommissionen hovedsagelig opdelt satellitsektoren efter anvendelse og skelnet mellem kommunikationssatellitter (samt muligvis navigationssatellitter) på den ene side, og observationssatellitter og videnskabelige satellitter på den anden, fordi disse forskellige applikationer kræver forskellige teknologiske færdigheder og former for knowhow. Kommissionen har også fremført, at der kunne være særskilte produktmarkeder for militære og civile satellitter (især fordi konkurrencevilkårene er forskellige for militære og civile applikationer), og at man kunne overveje en yderligere segmentering efter kredsløbstype. Endvidere har man benyttet en yderligere skelnen efter kundetype (kommerciel operatør eller offentlig myndighed), dog kun i forbindelse med afgrænsningen af det geografiske marked.

⁽¹⁾ Omsætning beregnet i overensstemmelse med fusionsforordningens artikel 5, stk. 1, og Kommissionens meddelelse om beregning af omsætning (EFT C 66 af 2.3.1998, s. 25). Når disse tal omfatter omsætning i perioden før den 1. januar 1999, er de beregnet på grundlag af den gennemsnitlige ECU-kurs og omregnet til euro til pari.

⁽²⁾ Se f.eks. sag COMP/M.1636-MMS/DASA/Astrium, Kommissionens beslutning af 21.3.2000 — endnu ikke offentliggjort.

- (24) Resultaterne af Kommissionens undersøgelse bekræfter generelt, a) at satellitter, der benyttes til kommunikation, navigation samt observation og videnskabelige formål, tilhører forskellige produktmarkeder, b) at konkurrencevilkårene for kommercielle satellitter, civile offentlige og militære satellitter er forskellige, og c) at der skal skelnes mellem GEO- og NGSO-satellitter, selv om denne skelnen kan være mere relevant for kommunikationssatellitter end for satellitter til observation og videnskabelige formål (fordi de fleste satellitter til observation og videnskabelige formål er NGSO'er, og da de desuden er langt mere specifikke, kan det være af langt mindre betydning, at man råder over gamle tegninger og erfaringer inden for en bestemt kredsløbstype, end når der er tale om »masseproducerede« kommunikationsprodukter).

- (25) Det fremgår imidlertid af parternes oversigt, at alle kommercielle GEO-satellitter er kommunikationssatellitter, ligesom næsten alle kommercielle NGSO'er. Derfor har det ingen betydning for den konkurrencemæssige vurdering af den påtænkte fusion, om kommercielle satellitter kan segmenteres yderligere efter anvendelse (i f.eks. kommunikationssatellitter, navigationssatellitter og satellitter til observation og videnskabelige formål).
- (26) Af hensyn til denne sag er det endvidere ikke nødvendigt at afgrænse de relevante produktmarkeder for satellitter, fordi den effektive konkurrence ikke vil blive hæmmet betydeligt i EØS eller en væsentlig del heraf med nogen af de alternative markedsafgrænsninger.

De relevante geografiske markeder

- (27) Anmelderen fremfører, at markederne for kommercielle satellitter er globale. Det stemmer overens med Kommissionens tidligere beslutninger ⁽¹⁾ og er stort set blevet bekræftet af Kommissionens undersøgelse.
- (28) Boeing fremfører også, at de geografiske markeder for offentlige (civile og militære) satellitter er nationale eller højest regionale. I Astrium-beslutningen ⁽²⁾ konkluderede Kommissionen, at der findes et vesteuropæisk marked ⁽³⁾ for satellitter til rumagenturer, fordi det især er ESA (Den Europæiske Rumorganisation), der køber institutionelle satellitter på dette område, hvilket foregår efter et geografisk princip om »rimelig modydelse«. Endvidere har Kommissionen udtalt, at der også kunne være nationale markeder for institutionelle satellitter i de medlemsstater, hvis nationale rumagenturer anvender lignende indkøbsprocedurer. Endelig har Kommissionen fremført,

at der kunne være tale om et verdensomspændende marked for militære satellitter, der indkøbes efter konkurrencebetonede processer med deltagelse af leverandører fra EU og USA, men at der stadig synes at være nationale markeder i de medlemsstater, hvor satellitter kun købes af indenlandske leverandører. I den foreliggende sag er det imidlertid ikke nødvendigt at afgrænse de geografiske markeder for offentlige (civile og militære) satellitter yderligere, fordi den effektive konkurrence i EØS eller en væsentlig del heraf ikke vil blive hæmmet betydeligt med nogen af de geografiske markedsafgrænsninger.

Konkurrencevurdering

- (29) HSC og Boeing er begge leverandører i satellitsektoren. Transaktionen vil imidlertid ikke medføre direkte overlappning mellem parterne, fordi kun HSC er aktiv i det kommercielle segment, og fordi hverken HSC eller Boeing har leveret GEO- eller NGSO-satellitter til offentlige myndigheder i Europa. Det skal desuden bemærkes, at Boeings og HSC's satellitter bruges til forskellige formål (HSC's til kommunikation og Boeings til navigation), og at deres størrelse og kredsløbstype er forskellige (HSC's er GEO- og MEO-satellitter, mens Boeings er LEO'er).
- (30) I den forbindelse fastholder anmelderen, at der ikke findes horisontalt berørte markeder. På grund af HSC's andel af markedet for kommercielle kommunikationssatellitter er det imidlertid påkrævet at undersøge, om tilføjjelsen af Boeings satellitdivision vil styrke HSC's nuværende stærke stilling, især på markedet for kommercielle GEO-satellitter.

Markedsbeskrivelse

- (31) Kommercielle GEO-kommunikationssatellitter er store satellitter (over halvdelen af alle GEO'er vejer over 9 000 pund), der anbringes i geosynkront kredsløb, hvorfra de bruges til forskellige former for tjenester som telefoni, datatransmission, tv- og radiospredning, kabel-tv samt direkte tv- og radiospredningstjenester (DBS).
- (32) Efterspørgselen kommer fra kommercielle satellitoperatører, der kan være store internationale institutioner som Intelsat eller Inmarsat eller private foretagender, og som enten udbyder sluttjenesterne selv eller udleaser satellitkapacitet til serviceoperatører som tv-selskaber og teleselskaber osv.

⁽¹⁾ Se sag IV/M.437-Matra Marconi Space/British Aerospace Systems, betragtning 22 i Kommissionens beslutning af 22.8.1994 og sag COMP/M.1636-MMS/DASA/Astrium, Kommissionens beslutning af 21.3.2000 — endnu ikke offentliggjort.

⁽²⁾ Se sag COMP/M.1636-MMS/DASA/Astrium.

⁽³⁾ I denne sag forstås ved Vesteuropa EØS og Schweiz (hvilket således omfatter alle medlemmer af ESA).

- (33) Det fremgår af Kommissionens undersøgelse, at satellitter næsten altid indkøbes gennem internationale udbudsprocedurer med deltagelse af en række leverandører fra satellitsektoren, som HSC, Space Systems/Loral (SS/Loral), Lockheed Martin, Alcatel Space Industries (Alcatel) eller Astrium. På grund af de store indtægtstab i forbindelse med en satellit, der bryder ned (op til 1 mio. USD om dagen), ser udvælgelsen af satellitleverandøren endvidere ud til at være baseret på vedkommendes påviste pålidelighed og prisen, mens satellittens holdbarhed og produktionstiden også spiller en vigtig rolle.
- (34) Da der kommer mindre konstellationer af NGSO-satellitter, der også vil tilbyde kommunikationstjenester (f.eks. mobiltelefoni, personsøgning, datatransmission og meddelelsestjenester), og de kredsløbspositioner, der bruges af GEO-satellitter efterhånden bliver udfyldt, forventes markedet for GEO-satellitter at udvikle sig i tre forskellige retninger: i) stagnation, eller måske endog fald i antallet af satellitbestillinger, ii) en forøgelse af den gennemsnitlige satellits vægt og effekt, og iii) større vægt på bredbåndstjenester (ikke økonomisk rentabelt via mindre satellitter).

Markedsaktører

- (35) GEO-kommunikationssatellitter udbydes hovedsagelig af fem satellitleverandører i USA og Europa, nemlig HSC, SS/Loral, Lockheed Martin, Alcatel og Astrium. Alle fem producenter synes at fremstille både GEO- og NGSO-kommunikationssatellitter til såvel offentlige som kommercielle kunder.
- (36) I henhold til det gennemsnitlige antal bestillinger af kommercielle GEO-kommunikationssatellitter siden 1997 har HSC en markedsandel på [mellem 35 % og 45 %]* efterfulgt af Lockheed Martin [mellem 25 % og 35 %]*, Alcatel [mellem 10 % og 20 %]*, SS/Loral [mellem 10 % og 20 %]* og Astrium [mellem 0 % og 10 %]*.

Transaktionens virkning

- (37) I sin beslutning af 26. maj 2000 fastslog Kommissionen, at der var tegn på, at HSC's faktiske markedsposition var stærkere, end selskabets markedsandel viser. For det første havde udenforstående oplyst, at HSC havde en række konkurrencefordele i forhold til andre satellitleverandører, især et ry for kvalitet og pålidelighed, der overgår konkurrenternes, og lavere omkostninger på grund af store afsætningsmængder (i både den kommercielle og militære sektor). For det andet viste det sig, at HSC's succes kunne blive begrænset af, at virksomheden tilhører Hughes-koncernen, som er vertikalt integreret i et senere afsætningsled, nemlig i sektoren for drift af

satellitter (gennem PanAmSat, DirecTV og Hughes Network Systems). HSC kunne derfor betragtes som både en vigtig leverandør og en vigtig konkurrent til sine kunder. Interne dokumenter fra parterne antydede, at dette medførte, at en betydelig del af satellitoperatørerne ikke købte satellitter af HSC.

- (38) HSC's konkurrencemæssige position blev derfor vurderet til at være bedre, end det fremgik af, hvor stor en procentsats af de kontrakter, virksomheden bød på, den faktisk fik tildelt, nemlig [mellem 40 og 60 %]*. Udenforstående har udtalt, at HSC har en dominerende stilling på det kommercielle marked for GEO-kommunikations-satellitter.
- (39) Selv om der ikke er tale om overlapninger mellem Boeing og HSC på satellitmarkederne, fandt Kommissionen også tegn på, at transaktionen kunne styrke HSC's markedsposition. For det første konkluderede man, at HSC ville få mulighed for at henvende sig til hele markedet og dermed erobre større markedsandele (muligvis op til den procentsats af de kontrakter, virksomheden bød på, som den faktisk fik tildelt [mellem 40 % og 60 %]*), hvis man fjernede forbindelsen mellem HSC og Hughes-koncernen.
- (40) For det andet blev det anført, at satellitleverandører i øjeblikket køber visse former for satellitudstyr (nemlig solceller, battericeller og vandrebølgerørsforstærkere) af Hughes (især Spectrolab og HED). I denne forbindelse gav udenforstående udtryk for bekymring for, at det pågældende udstyr efter transaktionen ville blive købt af Boeing til virksomhedens egne satellitter, hvilket kunne mindske udbuddet af kapacitet til rådighed for udenforstående så meget, at de ville blive svækket i forhold til HSC.
- (41) På baggrund heraf fandt Kommissionen, at transaktionen kunne øge afstanden mellem HSC og konkurrenterne. Da der tilsyneladende er stordriftsfordele ved satellitproduktion (eftersom engangsomkostninger udgør en betydelig del af omkostninger til fremstilling af en satellit), frygtede man, at HSC ville få en dominerende stilling på markedet for GEO-satellitter, eller at virksomhedens dominerende stilling ville blive styrket.
- (42) Kommissionens detaljerede undersøgelse viser imidlertid, at transaktionen ikke vil skabe eller styrke en dominerende stilling. For det første skal det bemærkes, at der benyttes udbud på satellitmarkederne, og konkurrencevilkårene derfor afhænger af, om der findes troværdige alternativer til HSC's produkter. I den forbindelse synes HSC stadig at få konkurrence fra andre store og pålidelige leverandører, idet Lockheed Martin har en markedsandel på [mellem 20 % og 40 %]*, SS/Loral [mellem 10 % og 20 %]* og Alcatel [mellem 10 % og 20 %]*.

(43) For det andet fremgår det af Kommissionens undersøgelse, at HSC's påståede konkurrencefordele antagelig er overvurderet. F.eks. oplyste de fleste kunder, at de ikke anså HSC's satellitter for at være mere pålidelige end andre satellitter fra hovedleverandørerne, og en række udenforstående udtalte, at selv om HSC's satellitter traditionelt har haft et bedre ry for kvalitet og pålidelighed, har også de haft en række driftsstop i de senere år. Endvidere oplyste de fleste kunder, at de ikke mente, at HSC havde nogen væsentlig omkostningsfordel i forhold til konkurrenterne. Endelig synes HSC ikke at blive betragtet som det bedste tilbud i et flertal af alle tilfælde, når man tager hensyn til de vigtigste evalueringskriterier, kunderne benytter. At der findes pålidelige alternativer til HSC's satellitter, bekræftes yderligere af, at HSC kun har vundet kontrakten på [...] af de 29 satellitter, der er blevet bestilt siden begyndelsen af 2000. På baggrund heraf kan man derfor konkludere, at HSC ikke har en dominerende stilling på det kommercielle marked for GEO-satellitter.

(44) Endvidere er der ingen tegn på, at Boeings indkøb hos Spectrolab og HED efter den påtænkte fusion vil mindske disse leverandørers incitamenter til at levere solceller, battericeller og vandrebølgerørsforstærkere til andre leverandører. Det er åbenbart for vandrebølgerørsforstærkeres vedkommende, fordi Boeing ikke aftager dette produkt. Det gælder desuden sol- og battericeller, da HSC synes at have en betydelig overkapacitet for det meste af det pågældende udstyr, som ikke kan udtømmes selv med hele Boeings potentielle behov, især ikke fordi Boeing allerede køber de fleste af sine solceller af Spectrolab og ikke køber vandrebølgerørsforstærkere. Endvidere er sol- og battericeller i vid udstrækning standardiserede produkter, som kan købes på konkurrencedygtige vilkår af andre leverandører. Endelig køber de fleste (herunder de største) leverandører ikke i øjeblikket udstyr af HSC. Selv en nedgang i HSC's leverancer til udenforstående vil derfor ikke give anledning til konkurrencemæssige betænkeligheder.

(45) Kommissionens undersøgelse viser også, at på trods af at Hughes ejer satellitoperatører (nemlig PanAmSat, DirecTV og Hughes Network Systems), fik den kendsgerning, at HSC kunne betragtes som både konkurrent og leverandør til udenforstående satellitoperatører, ikke de fleste kunder til at afvise at købe satellitter af HSC. Heraf følger, at transaktionen ikke skulle give HSC væsentligt større omsætning og dermed ikke skabe væsentlige nye muligheder for virksomheden.

(46) Derimod ser det ud til, at transaktionen ved at bryde forbindelsen mellem HSC og Hughes' satellitoperatører (PanAmSat, DirecTV og Hughes Network Systems) vil gøre disse satellitoperatører mere åbne over for andre

leverandører. Da Hughes' satellitoperatører har tegnet sig for ca. [35 %-45 %]* af HSC's satellitordrer mellem 1997 og 1999, kunne den påtænkte transaktion svække HSC's konkurrenceposition betydeligt frem for at styrke den.

(47) På baggrund heraf kan man konkludere, at transaktionen ikke vil skabe eller styrke en dominerende stilling på satellitmarkederne, der vil hæmme den effektive konkurrence betydeligt i EØS eller en væsentlig del heraf.

B. Opsendelsestjenester

Relevante produktmarkeder

(48) Det kræver en løfteraket at anbringe satellitter i kredsløb. De tjenester, der er forbundet med at opsende satellitter, kaldes satellitopsendelsestjenester. Der skelnes normalt mellem to typer løfteraketter, nemlig forbrugsløfteraketter, der brænder op under opsendelsen, og delvis eller fuldstændig genanvendelige løfteraketter. I praksis foregår opsendelser dog næsten udelukkende med forbrugsløfteraketter.

(49) Forbrugsløfteraketter kan opdeles i forskellige produktkategorier efter vægten af den nyttelast, raketten kan sende i kredsløb. Boeing fremfører, at LEO- og MEO-satellitter kan opsendes og bliver opsendt med en lang række forskellige løfteraketter (herunder større og mindre raketter), men at halvtunge/tunge GEO-satellitter (dvs. med en vægt på over 4 000 pund, eller ca. 1 800 kg) kun kan løftes af bestemte større raketter (herefter kaldt store løfteraketter). Derfor mener Boeing, at der er tale om to produktmarkeder: et overordnet marked for opsendelsestjenester, der omfatter alle opsendelser af satellitter, og et »indlejret« marked for opsendelse af halvtunge/tunge GEO-satellitter (som kun kan foretages af store løfteraketter).

(50) Kommissionens undersøgelse peger generelt på, at store løfteraketter tilhører et specifikt produktmarked, fordi den type raket er den eneste, der kan opsende større satellitter i geosynkront kredsløb. Det stemmer overens med Kommissionens konklusioner i tidligere beslutninger⁽¹⁾, hvor man udtalte, at en segmentering af sektoren for opsendelse efter størrelsen af den opsendte satellit eller løfteraketens effekt kunne være passende for afgrænsningen af produktmarkedet.

⁽¹⁾ Se sag IV/M.1564 — Astrolink, Kommissionens beslutning af 25.6.1999 og sag COMP/M.1636-MMS/DASA/Astrium.

(51) Der synes dog at være en selvmodsigelse i Boeings forslag til markedsafgrænsning. Hvis man accepterer, at halvtunge/tunge GEO-satellitter kun kan opsendes af store løfteraketter, er opsendelse af sådanne halvtunge/tunge GEO-satellitter ikke substituerbar med nogen anden form for opsendelsestjeneste og kan derfor ikke indgå i et bredere produktmarked. Der kan således ikke være tale om et samlet produktmarked for alle satellitopsendelser. Det ville være mere konsekvent at regne med følgende to produktmarkeder: et marked for opsendelse af alle satellitter undtagen halvtunge/tunge GEO'er og et marked for opsendelse af halvtunge/tunge GEO-satellitter.

(52) Endvidere har udenforstående kritiseret anmelderens forslag til afgrænsning af markedet for opsendelse af halvtunge/tunge GEO-satellitter. De hævder, at segmenteringen af produktmarkedet i modsætning til Boeings forslag ikke bør tage udgangspunkt i satellitstørrelse og kredsløbstype, men i løfterakettens type. De finder, at de tjenester, der kan leveres ved hjælp af store løfteraketter, ikke er substituerbare med dem, der kan klares af andre løfteraketter, uanset hvilken satellitstørrelse og kredsløbstype der er tale om. F.eks. synes visse NSGO-satellitter kun at kunne blive opsendt af store løfteraketter.

(53) Det »indlejrede« marked vil i så fald være de opsendelsestjenester, der kan tilbydes ved hjælp af store/mellemstore løfteraketter. Dette alternative marked omfatter alle satellitopsendelser med tunge løfteraketter og vil derfor være bredere end tjenester i forbindelse med opsendelser af store/mellemstore GEO-satellitter, som Boeing foreslår (som ikke omfatter opsendelse af NGSO-satellitter eller mindre GEO-satellitter med store løfteraketter). Denne alternative markedsdefinition har den fordel, at den giver et mere nøjagtigt billede af den konkurrencemæssige situation for de forskellige løfteraketter, fordi den omfatter alle opsendelser med sådanne raketter. På den anden side vil den betyde, at de store løfteraketter ikke konkurrerer med mindre raketter, selv ikke i forbindelse med mindre satellitopsendelser, hvilket ikke er påvist.

(54) Andre udenforstående har accepteret Boeings forslag om et specifikt produktmarked for opsendelse af GEO-satellitter, men kritiserer grænseværdien for halvtunge/tunge GEO-satellitter (4 000 pund). Det er især blevet fremført, at der ikke findes nogen præcis skillelinje mellem »små« og »store« satellitter, og at skillelinjen kunne have været fastlagt specifikt for at udelukke Boeings Delta II-løfteraket fra det indlejrede produktmarked. Det er dog tvivlsomt, om en anden skillelinje vil få nogen væsentlig effekt for konkurrencevurderingen, da den gennemsnitlige vægt for GEO-satellitter er på 6 000 pund (og stiger), og 75 %-90 % af alle GEO-satellitter hører til den halvtunge/tunge kategori.

(55) Af hensyn til denne beslutning er det imidlertid ikke nødvendigt at afgrænse de relevante produktmarkeder for opsendelsestjenester yderligere, fordi den effektive konkurrence i EØS eller en væsentlig del heraf ikke vil blive hæmmet betydeligt med nogen af de alternative markedsdefinitioner.

De relevante geografiske markeder

(56) Boeing fremfører, at offentlige og kommercielle opsendelser tilhører forskellige geografiske markeder. De geografiske markeder for opsendelsestjenester er globale for kommercielle applikationers vedkommende, men nationale eller regionale når der er tale om offentlige opsendelser (civile eller militære). Den forskel skyldes ligesom for satellitternes vedkommende, at myndighederne har en markant tendens til at foretrække nationale eller i det mindste regionale udbydere af opsendelsestjenester, når det er muligt.

(57) Dette stemmer overens med Astrolink-beslutningen, hvor Kommissionen konkluderede, at man måtte skelne mellem kommercielle opsendelser på den ene side og kontrollerede militære eller andre offentlige opsendelser på den anden (som i reglen ikke er åbne for konkurrence, selv om der bruges tilsvarende løfteraketter). Disse definitioner er også i det store og hele blevet bekræftet af Kommissionens undersøgelse.

Konkurrencevurdering

(58) Boeing er aktiv inden for opsendelsestjenester, hvor virksomheden udbyder sine Delta-løfteraketter (Delta II, Delta III og, fra og med 2001, Delta IV). Delta II er kendt som den kommercielle løfteraket, der har været i brug længst, og som er brugt ved det største antal opsendelser. Den har et glimrende ry for pålidelighed, men dens begrænsede startkapacitet (4 000 pund) er utilstrækkelig for de fleste kommercielle GEO-satellitmissioner. Den nye Delta III og den kommende Delta IV kan løfte en langt større nyttelast, men Delta III er i øjeblikket handicappet, fordi kun en af de første tre opsendelser var vellykkede, mens Delta IV stadig er på udviklingsstadiet og derfor endnu ikke har fløjet.

(59) Boeing har desuden en andel på 40 % i Sea Launch, et multinationalt partnerskab med den russiske virksomhed RSC-Energia (25 %) og med norske Kvaerner Maritime (20 %) og den ukrainske virksomhed Yuzhnoye/PO Yuzhmash (15 %). Sea Launch benytter en ukrainskbygget Zenit 2-raket (hvis øvre trin er Energias Block

DM), som den opsender fra en platform i havet, der sejler frem og tilbage fra Californien til ækvator. Sea Launch havde sin første opsendelse i marts 1999. Der er også stillet spørgsmålstegn ved pålideligheden, da dens tredje opsendelse mislykkedes.

(60) Boeing fremfører, at virksomhedens andel på 40 % i Sea Launch ikke giver den kontrol, da der ikke er tale om fælles markedsføring eller forvaltning af Delta- og Sea Launch-programmerne. Det ser dog ud til, at Boeing har vetoret over for en række af Sea Launchs strategiske beslutninger, herunder ændringer af forretningsplanerne (hvilket kræver enstemmighed blandt partnerne), udnævnelse af ledelse og indgåelse af kontrakter med udenforstående kunder og større leverandører (hvilket kræver et flertal på 67 %). Desuden har Boeing udpeget tre af de fem personer i Sea Launchs ledelse (nemlig President og General Manager, Vice-President for Corporate Affairs og Secretary for Corporate Affairs, samt Vice-President for the Launch Segment). Man må derfor konkludere, at Boeing har fælles kontrol med Sea Launch.

(61) HSC beskæftiger sig ikke med opsendelsestjenester, men er, som det fremgår af betragtning 36, den største leverandør af de kommercielle GEO-satellitter, der skal bringes i kredsløb af løfteraketterne. Det er derfor nødvendigt at undersøge, om kombinationen af HSC's og Boeings position på disse beslægtede markeder kunne skabe eller styrke en dominerende stilling inden for opsendelsestjenester.

(62) Kommissionens undersøgelse bekræfter, at næsten alle kunder lægger stor vægt på udvælgelsen af den løfteraket, der i sidste ende skal sende deres satellit ud i rummet. Pålidelighed og faktiske resultater er de vigtigste kriterier i kundernes øjne, når de skal bedømme og prioritere potentielle opsendelsesoperatører. I henhold til kundeundersøgelsen spiller prisen altid en rolle for kunderne, når de skal træffe deres endelige valg. Kunderne påpeger dog også tydeligt, at det er af afgørende betydning for dem at sikre deres opsendelse, og at de derfor er villige til at betale mere for at undgå uheld, der kunne skade deres virksomheder både økonomisk og forretningsmæssigt. Endelig synes størrelsen af udbyderen af opsendelsestjenester ikke at være afgørende for satellitkundernes endelige valg.

to kontrakter, nemlig en (med satellitleverandøren) om levering af satellitten, og en anden (med opsendelsesoperatøren) om den tilhørende opsendelsestjeneste.

(64) I de senere år har satellitleverandører imidlertid i stigende grad tilbudt (og kunderne har i stigende grad accepteret eller bedt om) en ny type kontrakt, der kaldes Delivery In Orbit (DIO). I denne type situation bestiller kunder en samlet pakke hos satellitproducenten, der i henhold til en enkelt kontrakt både skal levere satellitten og forestå opsendelsen. DIO-udbyderen har altså ansvaret for opsendelsen af satellitten.

(65) Fordelen ved DIO-indkøb er, at det forenkler forholdet til hovedkontrahenten. Da ansvaret for levering af satellitten og opsendelsen i en DIO-kontrakt pålægges satellitleverandøren, undgår kunder ved DIO-indkøb at skulle påtage sig en række risici i form af forsinkelser, integration af satellit og løfteraket, problemer med kompatibilitet osv., da kontrakterne om henholdsvis satellitten og opsendelsestjenesten har betydning for hinanden. Derimod synes DIO-kontrakter at give kunden dårligere indsigt i gennemførelsen af kontrakten og i de valg, satellitleverandøren foretager (blandt andet i forbindelse med opsendelsen). Kunderne har udtalt, at DIO-indkøb kan være dyrere end DOG. Derfor synes det især at være mindre kunder, som ikke har de interne ressourcer til at styre DOG-processen, der vælger DIO.

(66) Ved begge former for indkøb foretages udvælgelsen af opsendelsesoperatøren gennem en international udbudsprocedure med deltagelse af de største opsendelsesoperatører i verden. Da enhver forsinkelse eller ethvert alvorligt uheld vil føre til et betydeligt indtægtstab (op til 1 mio. USD om dagen) for satellitoperatøren, og da der ikke synes at findes nogen forsikring mod den form for risiko, tyder Kommissionens undersøgelse på, at udvælgelsen af løfteraketten i første række baseres på pålideligheden og prisen, mens en fleksibel tidsplan også spiller en vigtig rolle.

Markedsbeskrivelse

Integration af satellitten og løfteraketten

Indkøbsproces

(63) Opsendelsestjenester købes normalt uafhængigt af den tilhørende satellit. I den type situation (der kaldes Delivery on the Ground eller DOG) indgår satellitoperatøren

(67) Af hensyn til en vellykket opsendelse skal man sikre, at satellitten er kompatibel med den valgte løfteraket. Det kan gøres fra sag til sag, men også sikres ved at se på udfaldet af tidligere opsendelser eller gennem kompatibilitetsaftaler.

(68) I forbindelse med DOG-indkøb anmoder kunderne gerne både satellitleverandører og opsendelsesoperatører om forslag. Disse anmodninger kan udsendes parallelt eller efter hinanden, afhængigt af kunden. På dette tidspunkt vælger kunderne generelt satellitproducenten og foretager en foreløbig udvælgelse af en række mulige løfteraketter. Oftest foretages udvælgelsen af satellitten 24 til 36 måneder inden opsendelsen, og satellitkontrakten undertegnes inden den endelige udvælgelse af opsendelsesoperatøren. På denne baggrund og for at holde alle muligheder åbne for den endelige udvælgelse af løfteraketten, kræver kunderne i reglen, at satellitproducenten skal garantere kompatibilitet med en række løfteraketter (som muligvis navngives).

(69) Selv om det i princippet er satellitten, der skal gøres kompatibel med løfteraketten og ikke omvendt, må opsendelsesoperatøren samarbejde med satellitproducenten efter tildelingen af kontrakten for at få satellitten integreret i den valgte løfteraket. I forbindelse hermed skal der foretages en lang række tests og analyser af både satellitproducenten og opsendelsesoperatøren, blandt andet for at sikre, at satellitten og opsendelsesudstyret er kompatible med hensyn til mekaniske, termiske og elektriske specifikationer samt med hensyn til radiofrekvenser og elektromagnetiske forhold.

(70) Sådanne opgaver løses fra sag til sag for hver enkelt satellit. Da satellitproducenterne imidlertid normalt designer deres kommercielle kommunikationssatellitter omkring et begrænset antal standardplatforme, er det også muligt at sikre generel kompatibilitet for familier af satellitter. Det gøres gennem bredere »kompatibilitetsaftaler« mellem satellitproducenten og opsendelsesoperatøren for en hel familie af satellitter ad gangen. I praksis enes producenterne og opsendelsesoperatørerne om generiske standardplatforme, såkaldte envelope platforme, som er kompatible med den pågældende løfteraket. Satellitter, der tilhører denne platform, betragtes generelt som kompatible med den pågældende løfteraket. Kompatibilitetsaftaler mindsker derfor de risici, den arbejdsbyrde og den tid, der er nødvendig for at integrere specifikke satellitter fra en bredere familie med en bestemt løfteraket.

(71) Jo tættere man er på den planlagte opsendelse, jo dyrere kan det være at foretage de påkrævede tekniske ændringer af hensyn til en anden løfteraket. Afhængigt af kontraktforholdene kan kunderne være forpligtede til at betale stigende modifikationsafgifter, efterhånden som opsendelsesdatoen nærmer sig. Selv om nogle af de kunder, der deltog i Kommissionen undersøgelse, oplyser, at de har fuld frihed til at ændre et af elementerne i den kombination, de har valgt, bekræfter kunderne generelt, at jo tidligere modifikationerne foretages, jo bedre er det for alle parter.

Overkapacitet

(72) Det er den generelle opfattelse, at den kommercielle opsendelsesindustri i øjeblikket lider under overkapacitet. Denne situation synes at være et resultat af overinvesteringer i affyringskapacitet i anden halvdel af 1990'erne på baggrund af optimistiske skøn over markedet for opsendelser. Der var især en udbredt opfattelse af, at udviklingen af konstellationer af NGSO-satellitter ville føre til en kraftigt stigende efterspørgsel på opsendelsestjenester. Boeing mente f.eks. i 1997, at der ville blive opsendt ca. [...] satellitter i 2002. Da en sådan efterspørgsel dårligt kunne dækkes med den eksisterende kapacitet, investerede serviceoperatørerne aktivt i nye faciliteter og ofte i nye løfteraketter. Nu hvor de første systemer, der er blevet opsendt (f.eks. Iridium og ICO), er løbet ind i finansielle vanskeligheder, er projekterne om satellitkonstellationer skåret kraftigt ned eller er blevet forsinket, og prognoserne om opsendelser er derfor blevet langt mere forsigtige. I efteråret 1999 blev den reviderede prognose for opsendelser i 2002 således justeret ned til blot [...] satellitter.

(73) Den betydelige forskel mellem de oprindelige prognoser og den faktiske situation har sammen med de omfattende investeringer i nye faciliteter og løfteraketter skabt en situation med en betydelig overkapacitet i opsendelsesindustrien. F.eks. anslås den samlede kapacitet for de tre største løfteraketter (Delta, Atlas og Ariane) til over 50 enheder om året. Det vil sige potentielt op til det dobbelte af den nuværende omsætningsmængde på det kommercielle marked. Da der også findes andre løfteraketter (f.eks. Proton, Sea Launch, Great Wall (Kina) og Starsem), tyder disse tal på, at kapaciteten er op til dobbelt så stor som efterspørgselen, selv om der også sendes satellitter op for det offentlige.

(74) Industriens overkapacitet påvirker de fleste serviceoperatørers omkostningsstruktur, da de skuffende faktiske salgstal nærmer sig nulpunktet for deres aktiviteter. De høje faste omkostninger, der er typiske for industrien, kan kun dækkes ind gennem et betydeligt antal opsendelser. Derfor er opsendelsesoperatører meget afhængige af at sikre sig kommercielle opsendelseskontrakter, da hver enkelt kontrakt er vigtig for priskonkurrencen. Tab af to kontrakter kan være ensbetydende med et tab på 20-25 % af den årlige omsætning for nogle udbydere af opsendelsestjenester og kan derfor udgøre en alvorlig trussel mod deres rentabilitet.

Markedsaktører

(75) De førende på markedet for kommercielle opsendelser har traditionelt været Arianespace og International Launch Services (ILS), der i de sidste tre år har tegnet sig for henholdsvis [mellem 30 % og 50 %]* og [mellem 30 % og 50 %]* af opsendelserne af kommercielle

halvtunge/tunge GEO-satellitter. Boeings Delta III-opsendelser, hvoraf de første to var mislykkede, udgør sammen med Great Wall og Sea Launch de få resterende opsendelser.

(76) ILS er et joint venture mellem Lockheed Martin og Krunichev, der har ansvaret for markedsføring af Atlas- og Proton-serier af løfteraketter til andre kunder end de amerikanske myndigheder. Atlas-løfteraketterne designs og bygges af Lockheed Martin. Atlas-serien består i øjeblikket af to familier, nemlig Atlas II og den nye Atlas III-løfteraket (der for første gang blev benyttet til en kommerciel opsendelse i maj 2000). En nyere løfteraket (Atlas V) er desuden under udvikling. Proton-raketterne designs, udvikles og fremstilles af de russiske virksomheder Khrunichev og Energia.

(77) Ariespace blev oprettet i 1980 som det første kommercielle rumfartsselskab. Det er ansvarligt for produktion, markedsføring og opsendelse af Ariane-løfteraketterne, som designs og udvikles som led i programmer under ESA. Ariespace ejes af 53 aktionærer fra 12 europæiske lande. Den nuværende serie af raketter består af Ariane IV og den nyere Ariane V, mens nye, tungere versioner af Ariane V er under udvikling.

(78) Boeing og Sea Launch har i øjeblikket ret begrænsede interesser i markedet for opsendelse af satellitter. Det skyldes en række forhold, først og fremmest at Boeings vigtigste løfteraket, Delta II, ikke kan sende store satellitter ud i rummet, og at der er tvivl om pålideligheden af Boeings og Sea Launchs nye og større raketter efter den senere tids mislykkede opsendelser. Kunderne bekræfter dette billede i deres svar på Kommissionens spørgsmål som led i undersøgelsen. Selv om Delta II generelt betragtes som en af de mest pålidelige løfteraketter, har de fleste kunder ikke megen tillid til pålideligheden af Boeings øvrige løfteraketter. I 1999 stod Boeing og Sea Launch tilsammen for 17 % af de kommercielle opsendelser, mens Lockheed Martin havde 25 % og Ariespace 22 %. På markedet for opsendelse af halvtunge/tunge GEO-satellitter lå Boeing dårligere med sine 12 % efter Ariespace (44 %) og Lockheed Martin (44 %).

(79) På trods af de negative forhold, der præger Boeings nuværende markedsposition, synes det klart, at Boeing vil blive en vigtig aktør på markedet for udbud af opsendelsestjenester i løbet af få år. Dette indtryk bekræftes yderligere af succesen med Delta III og Sea Launchs seneste opsendelser. Desuden vil Boeings næste løfteraket, Delta IV, som man forventer at tage i brug i 2001, antagelig blive verdens største løfteraket og få mulighed for at slå sit navn fast som en velrenommeret og omkostningseffektiv løfteraket gennem en kontrakt, der allerede er indgået med de amerikanske myndigheder om ca. 20 garanterede opsendelser. Boeings kapacitet

som udbyder af kommercielle opsendelsestjenester afspejles desuden af, at Delta III og Sea Launch tilsammen allerede tegner sig for [mellem 25 % og 40 %]* af de kommercielle opsendelser med tunge løfteraketter, der er bestilt siden 1997, sammenlignet med [mellem 25 % og 40 %]* til Ariespace og [mellem 15 % og 25 %]* til ILS.

(80) Andre løfteraketter, som Japans H2 eller Kinas Long March-program, kan også anbringe store GEO-satellitter i kredsløb. Disse raketter synes dog ikke at være troværdige alternativer for de øvrige markedsaktører. H2-raketten står meget svagt på grund af sine mislykkede opsendelser, mens Long March lider under både teknologiske og eksportmæssige vanskeligheder (den synes ikke at kunne anvendes til at opsende amerikanske satellitter på grund af restriktioner i den amerikanske satelliteksportordning). Det ser således ud til, at de eneste betydelige producenter af løfteraketter, der kan påvirke markedet for opsendelse af kommercielle halvtunge/tunge GEO-satellitter, er Boeing, Sea Launch, ILS og Ariespace.

Transaktionens virkninger

(81) Selv om der ikke er tale om overlapning mellem Boeing og HSC med hensyn til opsendelsestjenester, pegede Kommissionen i sin beslutning om at indlede procedure i denne sag på en række potentielt skadelige virkninger af den påtænkte transaktion. Da fremstilling af satellitter og udbud af opsendelsestjenester komplementerer hinanden og begge er nødvendige for at få satellitoperatørernes satellitter i kredsløb, og da HSC har en stærk position på markedet for kommercielle GEO-satellitter, frygtede man, at det fusionerede selskab ville tilskynde satellitoperatørerne til at benytte Boeings løfteraketter til deres opsendelser, hvorved Boeing ville få en dominerende stilling på markedet for opsendelse af større satellitter.

(82) Der blev især peget på seks potentielt skadelige virkninger af transaktionen:

a) Satellitproducenterne opdeler tilsyneladende deres tilbud til kunderne efter maksimalvægt. Efter transaktionen kunne HSC sørge for bedst mulig overensstemmelse mellem denne maksimalvægt og Boeings løfteraketers lastevne. Derved ville andre opsendelsesoperatørers tilbud blive mindre konkurrencedygtige end Boeings.

b) Nogle DIO-kontrakter giver satellitleverandøren en vis fleksibilitet med hensyn til, hvilken løfteraket der skal bruges. Efter fusionen vil HSC måske forsøge at få alle disse satellitter opsendt med Boeing- eller Sea Launch-raketter.

- c) Opsendelse af en satellit kræver forudgående integration af satellitten og den pågældende løfteraket. Denne integration kan foretages fra sag til sag, men det synes også at være muligt at udvikle generelle kompatibilitetsaftaler mellem opsendelsesoperatøren og satellitfamilien. Efter gennemførelsen af den påtænkte transaktion kunne HSC afvise at indgå sådanne kompatibilitetsaftaler, hvilket ville øge omkostningerne og kræve længere tid til at integrere HSC's satellitter med udenforståendes løfteraketter.
- d) HSC kunne afvise at give udenforstående opsendelsesoperatører oplysninger om virksomhedens kommende satellitter eller om opdatering af satellitter, hvorefter disse opsendelsesoperatører ville få svært ved at gøre deres løfteraketter kompatible med satellitterne.
- e) Som satellitproducent modtager HSC konkurrencefølsomme oplysninger om de løfteraketter, virksomhedens satellitter vil blive integreret med. Selv om disse oplysninger normalt er beskyttet af fortrolighedsklausuler, kunne HSC bruge dem til skade for udenforstående opsendelsesoperatører.
- f) På længere sigt kunne HSC designe sin næste generation af satellitter, så de passer bedre sammen med Boeings løfteraketter end med andres. F.eks. kunne HSC indføre sine egne unikke grænseflader til sine satellitter for at favorisere Boeings løfteraketter. HSC kunne også designe sine satellitter til at blive opsendt på en måde, der betyder, at de vil holde længere end satellitter normalt gør.

Virkninger af den beskrevne adfærd

- (83) Selv om den adfærd, der er beskrevet i betragtning 82, teoretisk kunne få HSC's kunder til at foretrække Boeings løfteraketter, kunne den tilsyneladende også udhule HSC's konkurrenceevne på satellitmarkedet. At gøre HSC's satellitter mindre kompatible med andre løfteraketter eller at forøge omkostningerne ved eller udsætte integrationen mellem en HSC-satellit og udenforståendes løfteraket, kunne f.eks. være skadeligt for HSC's forhold til de kunder, der kræver, at deres satellitter integreres med andre løfteraketter. I den forbindelse er det nødvendigt at undersøge, om det fusionerede selskab ville vinde mere gennem yderligere kontrakter om opsendelsestjenester, end det ville tabe gennem mistede satellitkontrakter, hvis det udviste en sådan adfærd.
- (84) Kommissionen foretog derfor en omfattende kundeundersøgelse for at afklare, om de forskellige betænkkeligheder, udenforstående gav udtryk for, kunne bekræftes og i fremtiden ville blive en realitet. Man kontaktede både større og små satellitkunder og bad dem om at beskrive den konkurrencemæssige situation på markedet. Virkningerne af den påtænkte transaktion, ikke bare på markedet som sådan, men også for kundernes virksomheder, blev desuden undersøgt for at fastslå, hvilken virkning de aktive markedsaktørers konkurrencemæssige adfærd kunne forventes at få.
- (85) Som det fremgår af betragtning 62 viser Kommissionens undersøgelse, at kunderne udvælger løfteraketter med stor omhyggelighed og omhu, og at de normalt betragter pålidelighed som en altafgørende faktor, når de vælger opsendelsesoperatør. Det skyldes de risici, kunderne udsætter sig for, hvis opsendelsen slår fejl. I så fald mister kunderne ikke blot deres satellit (som de kan forsikre), men også alle indtægter fra driften af satellitten, indtil en ny satellit er produceret og opsendt (hvilket intet forsikringsselskab vil dække). Nogle kunder oplyste f.eks., at en mislykket eller forsinket opsendelse ville koste dem over 1 mio. USD om dagen i tabte indtægter.
- (86) Derfor vil kunderne i reglen ikke acceptere en løfteraket, som de ikke betragter som tilstrækkelig pålidelig. Det bekræftes af, at Boeing efter sine første to mislykkede opsendelser af Delta III-raketter ikke kunne finde en kommerciel kunde til den tredje opsendelse og måtte opsende en attrap som nyttelast. Mere generelt forsøger kunderne oftest at mindske risiciene ved opsendelsen mest muligt ved at kræve, at deres satellit skal være kompatibel med en række løfteraketter for at have mulighed for at skifte løfteraket, hvis der opstår tvivl om pålideligheden af den valgte raket, eller ved at indføre specifikke klausuler i deres kontrakter, f.eks. om at deres satellit ikke skal være den første last, der opsendes efter en mislykket opsendelse med en bestemt løfteraket, eller at løfteraketterne skal opnå en vis grad af succes inden for en bestemt periode, inden den kan benyttes til opsendelse af den pågældende satellit. Kunder med en lang række satellitter spreder desuden ofte deres opsendelser over en række løfteraketter og kræver ofte at få mulighed for at skifte mellem forskellige løfteraketter eller at tilføje nye efter eget valg.
- (87) Kommissionens undersøgelse bekræfter således, at kunderne ikke vil acceptere, at valget af løfteraket er truffet for dem, og at ethvert forsøg fra HSC's side på at designe satellitter, der kun er kompatible med Delta eller Sea Launch, ville møde modstand fra kunderne. Den bekræfter også, at det ikke ville være rentabelt for HSC at forsøge at overtale kunderne til at gå over til Boeings løfteraketter gennem højere integrationsomkostninger for andre løfteraketter. Det skyldes, at de fleste kunder oplyser, at hvis kombinationen af en HSC-satellit og deres foretrukne løfteraket er dyrere end andre kombinationer, vil de enten vælge både deres foretrukne løfteraket og satellit og betale en rimelig pris for den valgte kombination, eller vælge den billigste kombination af en pålidelig løfteraket og satellit. På den baggrund vil det enten ikke få nogen virkning for kundernes valg at gøre integrationen mellem HSC's satellitter og andre løfteraketter end Boeings vanskeligere, eller også vil det gøre kombinationer af løfteraketter med HSC's satellitter relativt dyrere end kombinationer med andre satellitter, hvorved HSC's konkurrencestilling på markedet for satellitter svækkes.

- (88) Det skal endvidere bemærkes, at de fleste af de kunder, der deltog i Kommissionens undersøgelse, oplyste, at de bevarer muligheden for at skifte løfteraket, hvis de ønsker det. Udgifterne til et sådant skifte vil naturligvis stige, når opsendelsesdatoen nærmer sig, men i lyset af de tab, kunderne får, hvis opsendelsen mislykkes, kan man konkludere, at kunderne antagelig ville bruge denne bestemmelse, hvis de blev utilfredse med pålideligheden af den oprindeligt valgte løfteraket eller den tilhørende service. De fleste kunder hævdede, at de kunne bestemme på alle trin i udvælgelsesprocessen, og at satellitproducenten under alle omstændigheder havde meget ringe eller slet ingen indflydelse på det endelige valg. Dermed er parternes muligheder for at lokke kunderne til at opgive deres oprindelige valg alvorligt begrænsede.
- (89) Desuden har DIO-kunder ikke mere begrænsede muligheder for uafhængigt at vælge deres opsendelsesoperatør end DOG-kunder. For det første er der ikke noget, der tyder på, at DIO-kunder ikke i øjeblikket kunne vælge en DIO-kombination med en anden satellit end HSC's. For det andet viser erfaringen, at selv DIO-kunder kræver bestemmelser i kontrakten, der giver dem mulighed for at skifte løfteraket, hvis de vil.
- (90) Tidligere fik de fleste kunder, der købte DIO-tjenester af HSC, opsendt deres satellitter med løfteraketter, som HSC havde storkøbsaftaler med. Det ser imidlertid ud til, at de pågældende kontrakter blev indgået på et tidspunkt, hvor man på grund af forventningerne om meget stor omsætningsmængde på markedet frygtede, at den daværende opsendelseskapacitet ikke ville være tilstrækkelig til at dække efterspørgslen, og at der således ville blive mangel på disponible opsendelsestjenester. Dette fik HSC til at indgå storkøbsaftaler med opsendelsesoperatørerne for at sikre den disponible kapacitet. Derved blev DIO-tilbuddene på grundlag af disse aftaler både billigere og sikrere end andre kontrakter. Det er formentlig årsagen til, at så mange DIO-kontrakter med HSC har været baseret på løfteraketter fra producenter, som HSC havde storkøbsaftaler med. Der er ingen tegn på, at den samme situation kunne gentage sig nu. For det første synes den senere tids mislykkede opsendelser at have kølnet kundernes interesse for at indgå kontrakt med de berørte opsendelsesoperatører. For det andet lider opsendelsesindustrien, som nævnt i betragtning 72, 73 og 74, nu af en betydelig overkapacitet, hvilket betyder, at priserne på spotmarkedet nu er lavere end de priser, HSC tidligere opnåede gennem sine storkøbsaftaler, og adgangen til opsendelsestjenester synes ikke længere at være et reelt problem.
- (91) Endelig skal det også bemærkes, at risiciene for en mislykket opsendelse er forholdsvis større for de mindre satellitoperatører, der normalt kun har en eller to satellitter, og derfor løber en risiko for konkurs, hvis en opsendelse mislykkes, end for store satellitoperatører med en række satellitter i kredsløb. Det tyder på, at mens større kunder kan have større markedsstyrke end mindre, har de mindre kunder større incitament til at vælge deres opsendelsesoperatør omhyggeligt, og de vil derfor være endnu mere påpasselige ved udvælgelsen af løfteraketter, og når de indgår kontrakt om opsendelsestjenester.
- (92) Ovenstående tyder på, at HSC på kort sigt har meget begrænsede muligheder for at overtale kunderne til at lade deres satellitter blive opsendt med uprøvede løfteraketter som Delta III og Sea Launch. På længere sigt er der stor sandsynlighed for, at Boeings nuværende problemer med at tilbyde pålidelige opsendelsestjenester vil blive løst, og dermed for, at satellitoperatørerne vil betragte Boeing og Sea Launch som passende leverandører af løfteraketter. Succesen med de seneste opsendelser af Sea Launch og Delta III peger i samme retning. Selv i dette tilfælde vil det fusionerede selskab imidlertid tilsyneladende ikke være i stand til at overtale et tilstrækkeligt stort antal kunder til at skifte til Boeings eller Sea Launchs løfteraketter, hvis det ikke var deres oprindelige intention.
- (93) Dette indtryk forstærkes yderligere af, at selv konkurrenter om opsendelsestjenester, som gav udtryk for betænkelighed, indrømmer, at uden betydelig markedsstyrke på satellitmarkederne vil de virkninger, der er nævnt i betragtning 82, ikke kunne udnyttes rentabelt. Desuden er det Kommissionens vurdering, at HSC ikke har en dominerende stilling på satellitmarkedet. Det bekræftes også af erfaringen. Selv om Lockheed Martin både beskæftiger sig med hovedleverancer i satellitsektoren og tilbyder opsendelsestjenester, er der ingen tegn på, at virksomheden til egen fordel har kunnet udvise en adfærd som den, der er beskrevet i betragtning 82.
- (94) Man kan således konkludere, at hvis parterne udviser en sådan adfærd, risikerer de at miste deres satellitsalg, og eventuelle virkninger vil være utilstrækkelige til at vende den nuværende markedssituation, der er præget af såvel ILS' som Arianespaces meget stærke stilling. Det bekræftes yderligere af, at ILS også er integreret i satellitter og opsendelser og derfor kunne kopiere parternes eventuelle adfærd. Heraf følger at virkningerne ikke i sig selv vil være tilstrækkelige til at skabe eller styrke en dominerende stilling.
- Mulige sneboldeffekter
- (95) Udenforstående har fremført, at deres markedsposition kunne ændre sig dramatisk, hvis de mistede eller sikrede sig blot et mindre antal opsendelser, fordi faste omkostninger og den nuværende overkapacitet i sektoren for opsendelsestjenester er af så stor betydning. Disse udenforstående har især påpeget, at de allerede befandt sig

tæt på deres nulpunkt, og at selv mindre tab derfor ville gøre dem urentable. I den forbindelse har de fremført, at da der ikke forventes nogen særlig vækst på markedet, hvad angår omsætningsmængde, kunne den påtænkte transaktion betyde, at de mistede en række kontrakter, hvilket ville svække deres konkurrencesituation væsentligt og forøge deres omkostninger. Derimod ville den samme virkning styrke Boeings position og dermed give Boeing en dominerende stilling på markedet for opsendelsestjenester.

- (96) Kort sagt er disse udenforståendes argument, at tabet af selv et begrænset antal opsendelser vil være tilstrækkeligt til at starte en lavine med katastrofale følger for deres omkostningsstruktur (og omvendt yderst gunstige følger for Boeing), hvilket vil underminere deres konkurrencemæssige position og styrke Boeings i en sådan grad, at der skabes en dominerende stilling. Til støtte for denne teori insisterer de udenforstående på den forholdsmæssige betydning af afskrivning af de faste omkostninger (hele 30 mio. USD i forhold til en gennemsnitlig opsendelsespris på omkring 100 mio. USD ifølge nogle udenforstående) og på, at det er et begrænset antal satellitter, der bliver opsendt hvert år.
- (97) Denne teori synes dog at være baseret på en række tvivlsomme antagelser. For det første er konkurrencen i sektoren for opsendelsestjenester tilsyneladende ikke i første række prisrelateret, men afhænger snarere af pålideligheden. Priserne på opsendelsestjenester varierer antagelig allerede betydeligt fra den ene opsendelsesoperatør til den anden. I den forbindelse synes en mindre omkostningsforøgelse ikke at ville få de ødelæggende følger, som de udenforstående hævder.
- (98) For det andet afhænger muligheden for en sneboldeffekt, som udenforstående peger på, i høj grad af, at disse udenforstående opsendelsesoperatørers omkostningsstruktur forbliver på sit nuværende niveau. Imidlertid har konkurrenterne (hovedsagelig ILS og Arianespace) tilsyneladende iværksat omkostningsbegrænsende programmer, som enten vil føre til en begrænsning af kapaciteten eller gøre deres løfteraketter mere konkurrencedygtige.
- (99) For det tredje er de nævnte virkninger begrænset til den kommercielle omsætning hos de virksomheder, der deltager i den påtænkte transaktion. Der foretages dog også opsendelser, som ikke er kommercielle. Tabet af konkurrenceevne på det kommercielle marked kan blive mere end udlignet af nye kontrakter med de offentlige myndigheder. Det er især tilfældet i USA, hvor offentlige opsendelser udgør en betydelig del af Lockheed Martins

og Boeings opsendelsesaktiviteter. Da de pågældende myndigheder normalt betragter opsendelsesindustrien som en yderst vigtig sektor, hvilket bidrager væsentligt til udvikling af løfteraketter⁽¹⁾, forekommer det i denne forbindelse yderst sandsynligt, at de pågældende myndigheder ville iværksætte foranstaltninger for at genetablere Lockheed Martins eller Arianespaces konkurrenceevne, hvis den skulle komme under pres.

- (100) For det fjerde er det yderst tvivlsomt, om sektoren for opsendelsestjenester ville blive monopoliseret, som udenforstående beskriver, selv hvis HSC udviste den adfærd, der er beskrevet i betragtning 82. Da prisforskellen mellem et vindende bud og et tabende er langt mindre end afskrivningen af de faste omkostninger, ville en leverandør af løfteraketter, der blev mindre konkurrencedygtig på grund af sine omkostninger, forsøge at sænke priserne for at redde omsætningsmængden og få dækket i hvert fald en del af sine faste omkostninger frem for at acceptere at miste en kontrakt og pådrage sig et større tab. Det mest sandsynlige udfald vil derfor være større priskonkurrence og ikke monopolisering af markedet. I lyset af de offentlige myndigheders engagement i deres respektive rumfartsindustrier (andelen af offentlige tilskud til udvikling af nye løfteraketter er kun ét af tegnene herpå) vil Boeings umiddelbare rivaler ikke blive elimineret som effektive konkurrenter, og Boeing vil dermed ikke få en dominerende stilling.
- (101) På baggrund af ovenstående ser det ud til, at den anmeldte transaktion ikke vil skabe eller styrke en dominerende stilling på markeder for opsendelsestjenester, der vil føre til en væsentlig begrænsning af den effektive konkurrence i EØS eller en betydelig del heraf.
- (102) Kommissionen bemærker, at parterne den 31. juli 2000 afgav en række tilsagn, som sikrer a) at ingen ikke-offentligt tilgængelige oplysninger om løfteraketter (eller satellitter), som HSC (eller Boeing eller Sea Launch) modtager, vil blive overdraget til eller afsløret for Boeing eller Sea Launch (eller HSC), b) at HSC afgiver oplysninger om sine satellitter til andre operatører af opsendelsestjenester samtidig med, at Boeing og Sea Launch modtager dem, c) at HSC vil samarbejde med andre operatører af opsendelsestjenester om integration af virksomhedens satellitter med løfteraketter uden at favorisere Boeing eller Sea Launch, og d) at det fusionerede selskab ikke bliver »foretrukken leverandør« for Hughes.

⁽¹⁾ Ariane-løfteraketter udvikles f.eks. normalt som led i ESA-programmer, og udviklingen af både Delta IV og Atlas V synes at være sket med betydelig støtte fra de amerikanske myndigheder gennem programmet Evolved Expendable Vehicle.

V. KONKLUSION

- (103) På baggrund af ovenstående kan man konkludere, at den påtænkte transaktion ikke skaber eller styrker en dominerende stilling, der vil hæmme den effektive konkurrence betydeligt i fællesmarkedet eller en væsentlig del heraf. Transaktionen erklæres derfor forenelig med fællesmarkedet og EØS-aftalen i medfør af fusionsforordningens artikel 8, stk. 2 —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Den anmeldte transaktion, hvorved The Boeing Company erhverver kontrol over Hughes Electronics Corporations division for satellitleverancer og -udstyr (bestående af alle cirkulerende aktier i Hughes Space and Communications Company (HSC), alle cirkulerende aktier i Spectrolab Inc., aktiverne i Hughes Electron Dynamics (HED) og Hughes' minoritetsaktie-

post i ICO Global Communications (Holdings) Ltd og i Thuraya Satellite Telecommunications Private Joint Stock Co.), erklæres hermed forenelig med fællesmarkedet og EØS-aftalen.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til:

The Boeing Company
7755 East Marginal Way South
Seattle, WE 98108
USA

Att.: Theodore J Collins
Senior Vice President, Law and Contracts

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. september 2000.

På Kommissionens vegne

Mario MONTI

Medlem af Kommissionen

AFGØRELSE Nr. 3/2004**af 10. februar 2004**

truffet af det udvalg, der er nedsat ved aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om gensidig anerkendelse af overensstemmelsesvurdering, om optagelse af et overensstemmelsesvurderingsorgan på listen i sektorkapitlet om materiel og sikkerhedssystemer til anvendelse i eksplosionsfarlig atmosfære

(2004/196/EF)

UDVALGET HAR —

under henvisning til aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om overensstemmelsesvurdering, undertegnet den 21. juni 1999, i det følgende benævnt »aftalen«, særlig artikel 10, stk. 4, litra a), og artikel 11, og

ud fra følgende betragtninger:

Aftalen trådte i kraft den 1. juni 2002.

Udvalget skal træffe en afgørelse om at optage et eller flere overensstemmelsesvurderingsorganer på listen i et sektorkapitel i bilag 1 til aftalen —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

1. Overensstemmelsesvurderingsorganet i bilag A føjes til listen over schweiziske overensstemmelsesvurderingsorganer i sektorkapitlet om materiel og sikkerhedssystemer til anvendelse i eksplosionsfarlig atmosfære i bilag 1 til aftalen.
2. Den specifikke kompetence med hensyn til produkter og overensstemmelsesvurderingsprocedurer, der er tillagt det overensstemmelsesvurderingsorgan, der er anført i bilag A, er aftalt mellem partnerne og vil blive opretholdt af dem.
3. Denne afgørelse, der er udfærdiget i to eksemplarer, underskrives af medformændene eller andre personer, der er beføjet til at handle på parternes vegne. Denne afgørelse får virkning fra datoen for den seneste af disse underskrifter.

Undertegnet i Bern, den 10. februar 2004.

Undertegnet i Bruxelles, den 2. februar 2004.

For Det Schweiziske Forbund

Heinz HERTIG

For Det Europæiske Fællesskab

Joanna KIOUSSI

BILAG A

Overensstemmelsesvurderingsorgan, der føjes til listen over schweiziske overensstemmelsesvurderingsorganer i sektorkapitel 8 om materiel og sikkerhedssystemer til anvendelse i eksplosionsfarlig atmosfære i bilag 1 til aftalen. Det konkrete omfang, med hensyn til produkter og procedurer for overensstemmelsesvurdering, af optagelsen af overensstemmelsesvurderingsorganet findes i det relevante dossier vedrørende udpegelsen.

QS Zürich AG Wehntalerstrasse Postfach 211 CH-8057 Zürich
--

(Retsakter vedtaget i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union)

RÅDETS AFGØRELSE 2004/197/FUSP

af 23. februar 2004

om oprettelse af en mekanisme til administration af finansieringen af de fælles udgifter til EU-operationer, der har indvirkning på militær- eller forsvarsområdet

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 13, stk. 3, og artikel 28, stk. 3, og

Europæiske Fællesskab, deltager Danmark ikke i udarbejdelsen og gennemførelsen af Den Europæiske Unions afgørelser og aktioner, som har indvirkning på forsvarsområdet, og Danmark deltager således ikke i finansieringen af mekanismen —

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Det Europæiske Råd vedtog på mødet den 10.-11. december 1999 i Helsingfors, at medlemsstaterne gennem frivilligt samarbejde i forbindelse med EU-ledede operationer senest i 2003 skal være i stand til inden for en frist på 60 dage at udsende og i mindst et år opretholde militære styrker på op til 50 000-60 000 mand, der kan påtage sig at løse enhver Petersberg-opgave.
- (2) Det Europæiske Råd gav på sit møde i Thessaloniki den 19.-20. juni 2003 udtryk for tilfredshed med konklusionerne fra samlingen i Rådet den 19. maj 2003, der bl.a. bekræftede behovet for Den Europæiske Unions hurtige reaktionskapacitet.
- (3) Rådet besluttede den 22. september 2003, at Den Europæiske Union skal skaffe sig fleksibel kapacitet til at håndtere finansieringen af fælles udgifter til militæroperationer uanset disses omfang, kompleksitet og hastende karakter ved senest den 1. marts 2004 at etablere en permanent finansieringsmekanisme, som skal administrere finansieringen af de fælles udgifter til eventuelle fremtidige EU-militæroperationer.
- (4) Den 17. juni 2002 godkendte Rådet dokument 10155/02 om finansiering af EU-ledede krisestyringsoperationer, der har indvirkning på militær- eller forsvarsområdet.
- (5) Artikel 28, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union fastslår, at medlemsstater, hvis repræsentant i Rådet har afgivet en formel erklæring i henhold til artikel 23, stk. 1, andet afsnit, ikke er forpligtet til at bidrage til finansieringen af en operation, der har indvirkning på militær- eller forsvarsområdet.
- (6) I overensstemmelse med artikel 6 i protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om oprettelse af Det

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Definitioner

I denne afgørelse forstås der ved:

- a) »deltagende medlemsstater«: Den Europæiske Unions medlemsstater bortset fra Danmark
- b) »bidragydende stater«: de medlemsstater, der bidrager til finansieringen af en militæroperation i overensstemmelse med artikel 28, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union, og de tredjelande, der bidrager til finansieringen af de fælles udgifter til en operation i henhold til aftaler mellem disse lande og Den Europæiske Union.

KAPITEL 1

MEKANISME

Artikel 2

Oprettelse af mekanismen

1. Der oprettes en mekanisme til administration af finansieringen af de fælles udgifter til EU-operationer, der har indvirkning på militær- eller forsvarsområdet.
2. Mekanismen benævnes Athena.
3. Athena handler på de deltagende medlemsstaters vegne eller i forbindelse med de specifikke operationer på vegne af de bidragydende stater som defineret i artikel 1.

*Artikel 3***Rets- og handleevne**

Athena har den nødvendige rets- og handleevne for at kunne administrere finansieringen af EU-operationer, der har indvirkning på militær- eller forsvarsområdet, herunder åbne bankkonti, erhverve, besidde eller afhænde aktiver, indgå kontrakter eller administrative aftaler og optræde som part i en retssag. Athena arbejder ikke med gevinst for øje.

*Artikel 4***Samordning med tredjeparter**

Athena samordner sine aktiviteter med medlemsstaterne, fællesskabsinstitutionerne og de internationale organisationer i det omfang, det er nødvendigt, for at den kan udføre sine opgaver, samt under hensyn til Den Europæiske Unions målsætninger og politikker.

KAPITEL 2

ORGANISATIONSSTRUKTUR*Artikel 5***Forvaltningsorganer og personale**

1. Athena forvaltes under specialkomitéens myndighed, af:
 - a) administratoren
 - b) den øverstbefalende for den enkelte operation for så vidt angår operationer, der hører under dennes ansvarsområde (i det følgende benævnt »den øverstbefalende for operationen«)
 - c) regnskabsføreren.
2. Athena udnytter så vidt muligt Den Europæiske Unions bestående administrative strukturer. Athenas personale stilles i nødvendigt omfang til rådighed af EU-institutionerne eller udstationeres af medlemsstaterne.
3. Rådets generalsekretær kan stille det nødvendige personale til rådighed for administratoren eller regnskabsføreren med henblik på varetagelsen af disses opgaver, eventuelt på forslag af en af de deltagende medlemsstater.
4. Athenas organer og personale gøres operationelle alt efter de operative behov.

*Artikel 6***Specialkomitéen**

1. Der nedsættes en specialkomité, som består af en repræsentant for hver deltagende medlemsstat, i det følgende benævnt »specialkomitéen«. Kommissionen deltager i specialkomitéens møder uden stemmeret.

2. Athena forvaltes under specialkomitéens myndighed.
3. Når specialkomitéen drøfter finansieringen af de fælles udgifter til en bestemt operation:
 - a) består den af en repræsentant for hver bidragydende medlemsstat
 - b) deltager repræsentanterne for de bidragydende tredjelande i arbejdet i specialkomitéen. De har dog ikke stemmeret, og de er ikke til stede under afstemninger
 - c) deltager den øverstbefalende for operationen eller dennes repræsentant i arbejdet i specialkomitéen, men har ikke stemmeret.
4. Formandskabet for Rådet for den Europæiske Union indkalder og leder møderne i specialkomitéen. Administratoren varetager komitéens sekretariatsopgaver. Den pågældende udarbejder en protokol over komitéens drøftelser, men har ikke stemmeret.
5. Regnskabsføreren deltager efter behov i arbejdet i specialkomitéen, men har ikke stemmeret.
6. Hvis en deltagende medlemsstat, administratoren eller den øverstbefalende for operationen anmoder om det, indkalder formandskabet specialkomitéen inden for højst femten dage.
7. Administratoren orienterer behørigt specialkomitéen om eventuelle krav eller tvivlsspørgsmål, der rettes til Athena.
8. Specialkomitéen træffer afgørelse med enstemmighed blandt sine medlemmer under hensyntagen til sammensætningen, jf. stk. 1 og 3. Dens afgørelser er bindende.
9. Specialkomitéen godkender alle budgetter under hensyntagen til de relevante referencebeløb og udøver generelt de beføjelser, der er fastlagt i artikel 18, 19, 20, 21, 22, 24, 25, 27, 29, 31, 32, 36, 37, 38, 39 og 41.
10. Specialkomitéen holdes orienteret af administratoren, den øverstbefalende for operationen og regnskabsføreren i henhold til denne afgørelse.
11. Teksten til de akter, som specialkomitéen godkender i henhold til artikel 18, 19, 20, 21, 22, 24, 27, 29, 31, 32, 37, 38, 39 og 41, underskrives af formanden for specialkomitéen, når de godkendes, samt af administratoren.

*Artikel 7***Administratoren**

1. Rådets generalsekretær udnævner administratoren og mindst en assisterende administrator for en periode på tre år.
2. Administratoren udøver sine beføjelser på vegne af Athena.

3. Administratoren:

- a) opstiller budgetforslag og forelægger dem for specialkomitéen. Ethvert budgetforslags udgiftsdel for en operation fastlægges på forslag af den øverstbefalende for operationen
- b) vedtager de budgetter, specialkomitéen har godkendt
- c) er den anvisningsberettigede for indtægtsdelen, den del, der vedrører fælles udgifter til forberedelse og opfølgning af operationer samt den del, der vedrører fælles aktionsudgifter uden for operationens aktive fase
- d) iværksætter for så vidt angår indtægterne de finansielle arrangementer, der indgås med tredjeparter om finansieringen af de fælles udgifter til EU's militæroperationer.

4. Administratoren sørger for, at de regler, der er fastsat i denne afgørelse, overholdes, og at de beslutninger, der træffes af specialkomitéen, gennemføres.

5. Administratoren har beføjelse til at træffe de foranstaltninger, der skønnes nødvendige til afholdelsen af de udgifter, der finansieres gennem Athena. Den pågældende underretter specialkomitéen herom.

6. Administratoren koordinerer arbejdet med de finansielle spørgsmål i forbindelse med EU's militæroperationer og fungerer som kontaktpunkt til de nationale myndigheder samt i relevant omfang til de internationale organisationer med hensyn til disse spørgsmål.

7. Administratoren har referat til specialkomitéen.

Artikel 8

Den øverstbefalende for operationen

1. Den øverstbefalende for operationen udøver på vegne af Athena sine beføjelser med hensyn til finansieringen af de fælles udgifter i forbindelse med operationer, der hører under dennes ansvarsområde.

2. Den øverstbefalende for operationen skal for operationer, der hører under dennes ansvarsområde:

- a) forelægge administratoren forslag til den del af budgettet, der vedrører de fælles aktionsudgifter
- b) i sin egenskab af anvisningsberettiget anvende bevillingerne til de fælles aktionsudgifter; den øverstbefalende er den foresatte for enhver, der deltager i anvendelsen af disse bevilinger, herunder også som præfinansiering; den øverstbefalende kan indgå aftaler og afslutte kontrakter på Athenas vegne; den øverstbefalende åbner på Athenas vegne en bankkonto for de operationer, der hører under dennes ansvarsområde.

3. Den øverstbefalende for operationen har beføjelse til at træffe de foranstaltninger, der skønnes nødvendige til at afholde de udgifter, der finansieres gennem Athena. Den øverstbefalende underretter administratoren og specialkomitéen herom.

Artikel 9

Regnskabsføreren

1. Rådets generalsekretær udnævner regnskabsføreren og mindst én assisterende regnskabsfører for en periode på to år.

2. Regnskabsføreren udøver sine beføjelser på vegne af Athena.

3. Regnskabsføreren

a) sørger for korrekt gennemførelse af betalinger, indkasserer indtægter og inddriver fastlagte fordringer

b) udarbejder hvert år regnskaberne for Athena samt efter afslutningen af en operation regnskaberne for den pågældende operation

c) bistår administratoren, når denne forelægger specialkomitéen årsregnskaberne eller regnskaberne for en operation til godkendelse

d) fører Athenas regnskaber

e) fastlægger regnskabsregler og -metoder samt regnskabskontoplanen

f) udformer og godkender regnskabssystemer for indtægterne og godkender systemer, som den anvisningsberettigede har udformet med henblik på at give eller dokumentere regnskabsmæssige oplysninger

g) opbevarer regnskabsbilagene

h) varetager sammen med administratoren likviditetsstyringen.

4. Administratoren og den øverstbefalende for operationen forsyner regnskabsføreren med alle oplysninger, der er nødvendige for opstillingen af regnskaber, der giver et retvisende billede af Athenas formue og afholdelsen af de udgifter, som Athena administrerer. De står inde for oplysningernes pålidelighed.

5. Regnskabsføreren har referat til specialkomitéen.

Artikel 10

Generelle bestemmelser for administratoren, regnskabsføreren og Athenas personale

1. Hvervet som administrator eller assisterende administrator og som regnskabsfører eller assisterende regnskabsfører er indbyrdes uforenelige.

2. Enhver assisterende administrator handler med referat til administratoren. Enhver assisterende regnskabsfører handler med referat til regnskabsføreren.

3. En assisterende administrator træder i stedet for administratoren i dennes fravær eller ved dennes forfald. En assisterende regnskabsfører træder i stedet for regnskabsføreren i dennes fravær eller ved dennes forfald.

4. Tjenestemænd og øvrige ansatte i De Europæiske Fællesskaber, der udfører opgaver for Athena, er dog fortsat omfattet af de forordninger og andre bestemmelser, der gælder for dem.

5. Personale, som medlemsstaterne har stillet til rådighed for Athena, er omfattet af de samme regler som dem, der er fastsat i Rådets afgørelse om ansættelsesvilkårene for udstationerede nationale eksperter, og af de bestemmelser, der er aftalt af deres nationale administration og EF-institutionen eller til Athena. Den udstationerede medlemsstat skal dog under alle omstændigheder dække udgifterne til eksperternes rettigheder som fastsat i ovennævnte rådsafgørelse om ansættelsesvilkårene for udstationerede nationale eksperter.

6. Inden medlemmerne af Athena kan udnævnes, skal de være blevet sikkerhedsgodkendt til at kunne få adgang til klassificerede oplysninger i Rådet mindst til og med klassifikationsgraden »secret UE«, eller have modtaget en tilsvarende sikkerhedsgodkendelse af en medlemsstat.

7. Administratoren kan forhandle og indgå arrangementer med medlemsstaterne eller EF-institutionerne om forhåndsudpegning af personale, der om nødvendigt omgående kan stilles til rådighed for Athena.

KAPITEL 3

BIDRAGYDENDE TREDJELANDE

Artikel 11

Faste administrative ordninger og ad hoc-ordninger for tredjelandes betaling af bidrag

1. Som led i de aftaler, der indgås mellem EU og tredjelande, som Rådet har udpeget som potentielle bidragydere til EU's operationer eller som bidragydere til en bestemt EU-operation, forhandler administratoren med de pågældende tredjelande om faste administrative ordninger eller ad hoc-ordninger. Disse ordninger skal have form af en brevveksling mellem Athena og vedkommende myndigheder i de pågældende tredjelande om de nærmere bestemmelser, der er nødvendige for at fremme hurtig betaling af bidrag til en kommende EU-militæroperation.

2. Indtil aftalerne i stk. 1 er indgået, kan administratoren selv træffe de nødvendige foranstaltninger til at fremme betalinger fra de bidragydende tredjelande.

3. Administratoren underretter i forvejen specialkomitéen om de planlagte ordninger før undertegnelsen på Athenas vegne.

4. Når EU har indledt en militæroperation, gennemfører administratoren ordningerne med de bidragydende tredjelande for så vidt angår de bidragsbeløb, Rådet har vedtaget.

KAPITEL 4

BANKKONTI

Artikel 12

Åbning og formål

1. Administratoren åbner en eller flere bankkonti på vegne af Athena.

2. Bankkonti åbnes hos et førsteklasses pengeinstitut i en af EU-medlemsstaterne.

3. Beløbene fra de bidragydende stater indsættes på disse konti. Disse konti benyttes til betaling af de udgifter, som Athena administrerer, samt til overførsel af de forskud til den øverstbefalende, der er nødvendige til afholdelse af de fælles udgifter til en militæroperation. Bankkontiene må ikke overtrækkes.

Artikel 13

Forvaltning af midlerne

1. Enhver betaling fra Athenas konto skal underskrives både af administratoren eller en assisterende administrator og af regnskabsføreren eller en assisterende regnskabsfører.

2. De midler, som Athena administrerer, herunder dem, der overdrages den øverstbefalende for operationen, må kun depones hos et førsteklasses pengeinstitut på en euro-konto på anfordring eller med kort opsigelse.

KAPITEL 5

FÆLLES UDGIFTER

Artikel 14

Definition af fælles udgifter og finansieringsperioder

1. Athena afholder de udgifter, der er opført i bilag I, efterhånden som de påløber. Opføres de under en budgetartikel, der omfatter den operation, som de har størst forbindelse med, betragtes de som »aktionsudgifter« til den pågældende operation. Ellers betragtes de som »fælles udgifter, der påløber under forberedelsen af eller efter operationer«.

2. Desuden afholder Athena de fælles aktionsudgifter, der er opført i bilag II, under operationens forberedende fase, der begynder på den dato, hvor Rådet beslutter, at EU skal indlede en militæroperation, medmindre Rådet fastsætter en tidligere dato; fasen slutter på den dato, hvor der udnævnes en øverstbefalende for operationen.

3. Under en operations aktive fase, der løber fra datoen for udnævnelsen af den øverstbefalende for operationen til den dag, hvor det operative hovedkvarter afslutter sit virke, afholder Athena som fælles aktionsudgifter

- a) de fælles udgifter, der er opført i bilag III-A
- b) de fælles udgifter, der er opført i bilag III-B, når Rådet træffer beslutning herom.

4. Til de fælles aktionsudgifter til en operation henregnes endvidere de nødvendige udgifter til dens afvikling, jf. bilag IV.

Operationen afvikles, når udstyr og infrastrukturer, der finansieres i fællesskab med henblik på operationen, har opfyldt deres endelige bestemmelse, og regnskaberne for operationen er opstillet.

5. Udgifter til dækning af omkostninger, der under alle omstændigheder ville være blevet afholdt af en eller flere bidragydende stater, en EF-institution eller en international organisation uafhængigt af tilrettelæggelsen af en operation, kan på intet tidspunkt komme i betragtning som fællesudgifter.

Artikel 15

Øvelser

1. De fælles udgifter til Den Europæiske Unions øvelser finansieres af Athena i henhold til regler og procedurer svarende til dem, der gælder for operationer, som alle de delta-gende medlemsstater bidrager til.

2. Disse fælles udgifter til øvelser består for det første af ekstraomkostninger til deployerbare eller faste hovedkvarterer, for det andet af ekstraomkostninger i forbindelse med EU's brug af fælles NATO-aktiver og -kapaciteter, der er stillet til rådighed for en øvelse.

3. Fælles udgifter til øvelser omfatter ikke omkostninger med relation til:

- a) kapitalinvesteringer herunder investeringer i bygninger, infrastruktur og udstyr
- b) øvelsernes planlægnings- og forberedelsesfase
- c) transport, kaserner og indkvartering til styrkerne.

Artikel 16

Referencebeløb

For enhver fælles aktion, hvormed Rådet beslutter, at EU skal iværksætte en militæroperation, og enhver fælles aktion eller afgørelse, hvormed Rådet beslutter at forlænge varigheden af en

EU-operation, fastsættes der et referencebeløb for de fælles udgifter til operationen. Administratoren vurderer med bistand fra bl.a. EU's Militærstab og den øverstbefalende, hvis denne har tiltrådt sin tjeneste, hvilket beløb der skønnes nødvendigt til dækning af de fælles udgifter til operationen for den pågældende periode. Administratoren forelægger via formandskabet beløbet for de rådsorganer, der har til opgave at gennemgå udkastet til fælles aktion eller afgørelse.

KAPITEL 6

BUDGET

Artikel 17

Budgetprincipper

1. Budgettet, der opstilles i euro, er det dokument, der for hvert regnskabsår forudgående angiver og godkender de samlede indtægter og udgifter, der administreres af Athena.
2. Alle udgifter skal være knyttet til en bestemt operation, medmindre de skal dække udgifterne i bilag I.
3. Bevillingerne på budgettet gælder for ét regnskabsår, der begynder den 1. januar i et kalenderår og slutter den 31. december samme år.
4. Der skal på budgettet være balance mellem indtægter og udgifter.
5. Enhver indtægt og udgift skal konteres en budgetpost og må ikke overstige beløbet for de dér opførte bevillinger.

Artikel 18

Opstilling og vedtagelse af årsbudgettet

1. Administratoren opstiller hvert år et budgetforslag for det følgende regnskabsår med bistand fra den øverstbefalende for den enkelte operation for så vidt angår den del, der vedrører »fælles aktionsudgifter«. Administratoren forelægger forslaget for specialkomitéen senest den 31. oktober.
2. Forslaget omfatter
 - a) de bevillinger, der skønnes nødvendige til dækning af de fælles udgifter, der påløber under forberedelsen af eller som følge af operationer
 - b) de bevillinger, der skønnes nødvendige til dækning af de fælles aktionsudgifter til igangværende eller planlagte operationer, herunder til eventuel refusion af fælles udgifter, som en stat eller tredjepart har præfinansieret
 - c) et overslag over de nødvendige indtægter til dækning af udgifterne.

3. Bevillingerne fordeles på afsnit og kapitler, der grupperer udgifterne efter deres art eller bestemmelse, og som efter behov underinddeles i artikler. Budgetforslaget indeholder detaljerede anmærkninger for hvert kapitel og for hver artikel. Der oprettes et specifikt afsnit for hver operation. Et specifikt afsnit skal udgøre budgettets »generelle del« og omfatte de »fælles udgifter, der påløber under forberedelsen af eller som følge af operationer«.

4. Hvert afsnit kan indeholde et kapitel med overskriften »formålsbestemte reserver«. Disse bevillinger opføres, når der af vægtige grunde hersker usikkerhed om størrelsen af de bevil­linger, der er behov for, eller om muligheden for at gennemføre de opførte bevillinger.

5. Indtægterne består af

- a) bidrag, der skal betales af de deltagende og bidragydende medlemsstater og eventuelt bidragydende tredjelande
- b) diverse indtægter, der underinddeles i afsnit og omfatter finansielle afkast, salgsprovenuer og budgetsalden for det foregående regnskabsår, når specialkomitéen har fastslået den.

6. Specialkomitéen godkender budgetforslaget senest den 31. december. Administratoren vedtager det godkende budget og sender det til de deltagende og bidragydende stater.

Artikel 19

Ændringsbudgetter

1. I tilfælde af uundgåelige, usædvanlige eller uforudsete omstændigheder og især, når der planlægges en operation i årets løb, fremsætter administratoren forslag til ændringsbudget. Hvis forslaget til ændringsbudget væsentligt overstiger referencebeløbet for den pågældende operation, kan specialkomitéen anmode Rådet om at godkende det.

2. Forslag til ændringsbudget opstilles, fremsættes, godkendes, vedtages og meddeles efter samme procedure som det årlige budget. Hvis et ændringsbudget vedrører iværksættelsen af en EU-militæroperation, skal det ledsages af en detaljeret finansieringsoversigt over de fælles udgifter, der forventes til hele operationen. Specialkomitéen behandler forslaget under hensyn til, hvor meget sagen haster.

Artikel 20

Overførsler

1. Administratoren kan foretage bevillingsoverførsler, eventuelt på forslag af den øverstbefalende for operationen. Administratoren underretter specialkomitéen om sine hensigter tre uger forinden, medmindre sagens hastende karakter tilskrives andet.

Forhåndsgodkendelse fra specialkomitéen er dog obligatorisk, hvis:

- a) den planlagte overførsel vil kunne ændre samtlige bevil­linger, der er afsat til en operation,

eller

- b) de overførsler fra et kapitel til et andet, der planlægges i løbet af regnskabsåret, overstiger 10 % af bevillingerne under det kapitel, hvorfra overførslen sker, som opført på regnskabsårets budget som vedtaget på den dato, hvor det pågældende overførselsforslag blev fremsat.

2. Den øverstbefalende for operationen kan, hvis vedkom­mende skønner det nødvendigt af hensyn til en god afvikling af operationen, inden tre måneder, efter at denne er blevet iværksat, foretage overførsler af bevillinger til operationen fra en artikel til en anden eller fra et kapitel til et andet i den del af budgettet, der vedrører »fælles aktionsudgifter«. Den øverstbefalende underretter administratoren og specialkomitéen herom.

Artikel 21

Bevillingsfremførsler

1. Ikke-forpligtede bevillinger til dækning af fælles udgifter, der påløber under forberedelsen af eller som følge af operati­oner, bortfalder normalt ved regnskabsårets udløb.

2. Bevillinger til dækning af udgifter til opbevaring af mate­riel og udstyr, der administreres af Athena, kan dog fremføres til det følgende regnskabsår, hvis der er indgået forpligtelse hertil inden den 31. december i det løbende regnskabsår. Bevil­linger til dækning af fælles aktionsudgifter kan fremføres, såfremt de er nødvendige for en operation, hvis afvikling ikke er fuldført.

3. Administratoren forelægger senest den 15. februar specialkomitéen forslag til bevillingsfremførsler fra det foregående regnskabsår til godkendelse.

Artikel 22

Forudgående gennemførelse

Så snart det årlige budget er vedtaget,

- a) kan der disponeres over de bevillinger, der er opført på dette budget, med virkning fra den 1. januar det efterfølgende år
- b) kan udgifter, der ifølge retlige bestemmelser eller kontraktbestemmelser skal afholdes forud, give anledning til betaling, der konteres bevillingerne for det følgende regnskabsår med forbehold af specialkomitéens godkendelse.

KAPITEL 7

BIDRAG OG REFUSION*Artikel 23***Fastsættelse af bidragene**

1. Bevillingerne til dækning af de fælles udgifter, der påløber under forberedelsen af eller som følge af operationer, men som ikke er dækket af de forskellige indtægter, finansieres ved bidrag fra de deltagende medlemsstater.
2. Bevillingerne til dækning af de fælles aktionsudgifter til en operation dækkes ved bidrag fra medlemsstaterne og de bidragydende tredjelande.
3. De bidrag, der skal betales af de bidragydende medlemsstater til en operation, svarer til de bevillinger, der er opført på budgettet til dækning af de fælles aktionsudgifter til den pågældende operation, efter fradrag af de bidragsbeløb, som de bidragydende tredjelande skal betale i forbindelse med samme operation i henhold til artikel 11.
4. Fordelingen af bidragene mellem de medlemsstater, fra hvilke der indkaldes bidrag, fastsættes efter den fordelingsnøgle, der er baseret på bruttonationalindkomsten, jf. artikel 28, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union og i overensstemmelse med Rådets afgørelse 2000/597/EF, Euratom af 29. september 2000 om De Europæiske Fællesskabers egne indtægter ⁽¹⁾ eller enhver anden rådsafgørelse, som måtte træde i stedet for denne.
5. Grundlaget for beregningen af bidragene skal være kolonnen »Egne indtægter på grundlag af BNI« i »Oversigt over det almindelige budgets finansiering efter type af egne indtægter og medlemsstat« i Den Europæiske Unions senest vedtagne budget. Bidraget for hver af de medlemsstater, fra hvilke der indkaldes bidrag, fastsættes i forhold til, hvor stor en del vedkommende medlemsstats bruttonationalindkomst (BNI) udgør af den samlede BNI i de medlemsstater, fra hvilke der indkaldes bidrag.

*Artikel 24***Tidsplan for indbetaling af bidragene**

1. Bidragene fra de bidragydende medlemsstater til dækning af de fælles udgifter, der påløber under forberedelsen af eller som følge af operationer, skal indbetales inden den 1. marts i det pågældende regnskabsår.
2. Når Rådet har fastsat et referencebeløb for en EU-militæroperation, indbetaler de bidragydende medlemsstater deres bidrag med indtil 30 % af referencebeløbet, medmindre Rådet træffer beslutning om en højere procentdel.

⁽¹⁾ EFT L 253 af 7.10.2000, s. 42.

3. Specialkomitéen kan på forslag af administratoren beslutte, at der allerede inden vedtagelsen af et ændringsbudget for operationen skal indkaldes supplerende bidrag. Specialkomitéen kan beslutte at henvise et sådant spørgsmål til Rådets kompetente forberedende organer.

4. Når bevillingerne til dækning af de fælles aktionsudgifter er blevet opført på budgettet, indbetaler medlemsstaterne den resterende del af det bidrag, som de skal betale i forbindelse med den pågældende operation i henhold til artikel 23, efter fradrag af de bidrag, som allerede er indkaldt fra dem for samme operation og samme regnskabsår.

5. Så snart der er vedtaget et referencebeløb eller et budget, indkalder administratoren skriftligt de tilsvarende bidrag hos de nationale myndigheder, hvis navn og adresse mv. er blevet meddelt.

6. Bidragene indbetales senest 30 dage efter fremsendelsen af indkaldelsen, jf. dog stk. 1.

7. Bankgebyrer i forbindelse med indbetalingen af bidragene betales af de enkelte bidragydende stater.

*Artikel 25***Midlertidig finansiering af udgifter**

1. Hvis de fælles udgifter til en EU-militæroperation skal dækkes, inden bidragene til Athena kan modtages, skal Rådet, når det vedtager en fælles aktion eller en afgørelse om gennemførelse af operationen,
 - a) udpege de medlemsstater, der skal have ansvaret for præfinansiering af sådanne udgifter
 - b) fastsætte en alternativ midlertidig finansiering af sådanne udgifter og de fornødne bestemmelser herfor, hvis den nødvendige præfinansiering ikke kan skaffes.
2. Specialkomitéen overvåger gennemførelsen af denne artikel og træffer foranstaltninger hurtigst muligt.
3. Midlertidig finansiering i henhold til stk. 1, litra b), tilbagebetales, så snart de indbetalte bidrag gør det muligt.

*Artikel 26***Refusion af præfinansieringerne**

1. En medlemsstat, et tredjeland eller en international organisation, der af Rådet er blevet bemyndiget til at præfinansiere en del af de fælles omkostninger ved en operation, kan få refusion fra Athena efter skriftlig anmodning ledsaget af de nødvendige bilag. Anmodningen stiles til administratoren senest to måneder efter datoen for afslutning af den pågældende operation.

2. En anmodning om refusion kan ikke efterkommes, medmindre den er godkendt både af den øverstbefalende for operationen og af administratoren.

3. Hvis en bidragydende medlemsstats anmodning om refusion er blevet godkendt, kan det pågældende beløb fratrækkes i den førstkomende indkaldelse af bidrag, som administratoren sender denne stat.

4. Hvis der ikke forventes nogen indkaldelse af bidrag, når anmodningen er blevet godkendt, eller hvis en godkendt anmodning om refusion overstiger det planlagte bidrag, refunderer administratoren beløbet inden 30 dage under hensyn til Athenas likvide midler og behovene for finansiering af de fælles udgifter til den pågældende operation.

5. Refusionen skal ske i henhold til denne afgørelse, uanset om operationen eventuelt aflyses.

Artikel 27

Athenas forvaltning af udgifter, der ikke er omfattet af de fælles udgifter

1. Specialkomitéen kan på forslag af administratoren eller en medlemsstat beslutte, at den administrative forvaltning af visse udgifter i forbindelse med en operation, især udgifter til opretholdelse af mandskabet, herunder forplejning og vask, skal overdrages til Athena, men at de fortsat skal afholdes af de enkelte medlemsstater.

2. Specialkomitéen kan i sin afgørelse bemyndige den øverstbefalende for operationen til på de deltagende medlemsstats vegne at indgå kontrakter om indkøb af udstyr. Specialkomitéen kan give bemyndigelse til, at medlemsstaternes udgifter præfinansieres over Athenas budget, eller beslutte, at Athena forinden skal indkalde de nødvendige midler hos medlemsstaterne til opfyldelse af de kontrakter, der er indgået.

3. Athena fører regnskab over de udgifter, der skal dækkes af den enkelte medlemsstat, men som mekanismen forvalter. Athena sender hver måned den enkelte medlemsstat en opgørelse over de udgifter, som denne eller dens personel har givet anledning til i den forløbne måned, og som medlemsstaten skal dække, og indkalder de nødvendige midler til betaling af disse udgifter. Medlemsstaterne indbetaler de indkaldte midler til Athena senest 30 dage efter fremsendelsen af indkaldelsen af midler.

Artikel 28

Morarenter

Hvis en stat ikke opfylder sine finansielle forpligtelser, finder fællesskabsreglerne om morarenter i artikel 71 i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen for De Europæiske Fællesskabers almindelige budget ⁽¹⁾ i forbindelse med indbetaling af bidrag til fællesskabsbudgettet tilsvarende anvendelse.

KAPITEL 8

AFHOLDELSE AF UDGIFTER

Artikel 29

Principper

1. Bevillingerne til Athena skal anvendes i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning, dvs. i overensstemmelse med principperne om sparsommelighed, produktivitet og effektivitet.

2. De anvisningsberettigede har til opgave at modtage Athenas indtægter og afholde Athenas udgifter i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning samt at sikre indtægternes og udgifternes lovlighed og formelle rigtighed. De anvisningsberettigede indgår budgetmæssige og retlige forpligtelser, fastsætter og anviser udgifter samt træffer de foranstaltninger, der er nødvendige forud for anvendelsen af bevillingerne. En anvisningsberettiget kan uddelegere sine beføjelser ved en afgørelse, hvori det fastslås,

a) til hvilke ansatte og på hvilket niveau beføjelserne skal uddelegeres

b) hvor stort omfanget af de uddelegerede beføjelser er, samt

c) de således befuldmægtigedes mulighed for at delegere disse beføjelser videre.

3. Anvendelsen af bevillingerne sker efter princippet om adskillelse mellem anvisning af udgifter og regnskabsføring. Funktionerne som anvisningsberettiget og som regnskabsfører er indbyrdes uforenelige. Enhver udbetaling, der foretages fra midler, der administreres af Athena, skal underskrives både af en anvisningsberettiget og af en regnskabsfører.

4. Medmindre andet er fastsat i denne afgørelse, anvender en medlemsstat, EF-institution eller i givet fald en international organisation, der har fået overdraget afholdelsen af fælles udgifter, de regler, der gælder for afholdelsen af dens egne udgifter. Når administratoren afholder udgifter direkte, overholder den de regler, der gælder for gennemførelsen af sektionen vedrørende Rådet i Den Europæiske Unions almindelige budget.

⁽¹⁾ EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1.

5. Administratoren kan dog forelægge formandskabet elementer til et forslag til Rådet eller specialkomitéen om regler for afholdelsen af de fælles udgifter.

Artikel 30

Fælles udgifter, der påløber under forberedelsen af eller som følge af operationer

Administratoren udøver hvervet som anvisningsberettiget for Athenas fælles udgifter, der påløber under forberedelsen af eller som følge af operationer.

Artikel 31

Fælles aktionsudgifter

1. Den øverstbefalende for operationen udøver hvervet som anvisningsberettiget for de fælles aktionsudgifter til den operation, denne har ansvaret for. Det er dog administratoren, der varetager hvervet som anvisningsberettiget for de fælles aktionsudgifter, der påløber under en operations forberedende fase, og som afholdes direkte af Athena, eller som er knyttet til operationen efter afslutningen af den aktive fase.

2. Efter anmodning fra den øverstbefalende for operationen overfører administratoren de nødvendige beløb til afholdelsen af udgifterne til en operation fra Athenas bankkonto til den bankkonto, der er åbnet på Athenas vegne, og som den øverstbefalende for operationen har meddelt.

3. Vedtagelsen af et referencebeløb givet administratoren og den øverstbefalende for operationen ret til hver især inden for deres ansvarsområde at indgå udgiftsforpligtelser og betale udgifter for den pågældende operation med indtil 30 % af referencebeløbet, medmindre andet er fastsat i artikel 17, stk. 5, eller Rådet fastsætter en højere procentsats. Specialkomitéen kan på forslag af administratoren beslutte, at der kan indgås yderligere udgiftsforpligtelser og afholdes supplerende udgifter. Specialkomitéen kan beslutte at henvise et sådant spørgsmål til Rådets kompetente forberedende organer via formandskabet. Dette er dog ikke længere muligt fra datoen for vedtagelsen af et budget for den pågældende operation.

4. I perioden forud for vedtagelsen af budgettet for en operation aflægger administratoren og den øverstbefalende eller dennes repræsentant hver fjortende dag hver især inden for deres ansvarsområde rapport til specialkomitéen om afholdelsen af de udgifter, der kan betragtes som fælles udgifter til operationen. Specialkomitéen kan på forslag af administratoren, den øverstbefalende for operationen eller en medlemsstat udstede retningslinjer for afholdelsen af udgifterne i denne periode.

5. Den øverstbefalende for en EU-militæroperation kan i tilfælde af overhængende fare for den styrke, der deltager i operationen, ud over de bevillinger, der er opført på budgettet, afholde de udgifter, der er nødvendige for at undgå tab af mandskab, jf. dog artikel 17, stk. 5. Den øverstbefalende underretter administratoren og specialkomitéen herom hurtigst muligt. I en sådan situation foreslår administratoren i samråd med den øverstbefalende de nødvendige overførsler til finansiering af de uforudsete udgifter. Hvis det ikke er muligt at sikre en tilstrækkelig dækning af disse udgifter ved overførsel, foreslår administratoren et ændringsbudget.

KAPITEL 9

ENDELIG BESTEMMELSE FOR UDSTYR OG INFRASTRUKTURER, DER FINANSIERES I FÆLLESSKAB

Artikel 32

1. Den øverstbefalende tager med henblik på at afvikle den operation, denne har haft ansvaret for, de nødvendige skridt til, at det udstyr og de infrastrukturer, der er erhvervet i fællesskab til operationen, kan få deres endelige bestemmelse. Den øverstbefalende foreslår specialkomitéen en passende sats for værdiforringelsen, hvis dette er relevant.

2. Administratoren forvalter det udstyr og de infrastrukturer, der er tilbage efter operationens aktive fase, således at de om nødvendigt kan få deres endelige bestemmelse. Han foreslår specialkomitéen en passende sats for værdiforringelsen, hvis dette er relevant.

3. Satsen for værdiforringelsen af udstyr, infrastrukturer og andre aktiver godkendes af specialkomitéen hurtigst muligt.

4. Den endelige bestemmelse for udstyr og infrastrukturer, der er erhvervet i fællesskab, godkendes af specialkomitéen under hensyn til operative behov og økonomiske kriterier. Den endelige bestemmelse kan være følgende:

a) infrastrukturer sælges eller afhændes via Athena til værtslandet, en medlemsstat eller en tredjepart

b) udstyr sælges via Athena til en medlemsstat, værtslandet eller en tredjepart eller opbevares eller vedligeholdes af Athena, en medlemsstat eller en tredjepart.

5. Udstyr og infrastrukturer sælges til en bidragydende stat, værtslandet eller en tredjepart til handelsværdien eller, hvis der ikke kan fastsættes en handelsværdi, under hensyn til en passende værdiforringelse.

6. Salg eller afhændelse til værtslandet eller en tredjepart sker i overensstemmelse med de gældende sikkerhedsforskrifter, især i Rådet, de bidragydende stater eller NATO alt efter, hvad der er relevant.

7. Såfremt det besluttes, at Athena ikke skal afhænde udstyr, der er erhvervet i forbindelse med en operation, kan de bidragydende medlemsstater anmode de øvrige deltagende stater om finansiell kompensation. Specialkomitéen, i dens sammensætning af repræsentanterne for samtlige deltagende medlemsstater, træffer de nødvendige afgørelser på forslag af administratoren.

KAPITEL 10

REGNSKABSFØRING OG FORTEGNELSE OVER LØSØRE

Artikel 33

Principper

Hvis en medlemsstat, en EF-institution eller en international organisation overdrages afholdelsen af fælles udgifter, anvendes de regler, der gælder for regnskabsføring af dens egne udgifter og for dens egne løsefortegnelser.

Artikel 34

Regnskab over de fælles aktionsudgifter

Den øverstbefalende for operationen fører regnskab over de overførsler, denne modtager fra Athena, de udgiftsforpligtelser, denne indgår, og de betalinger, denne foretager, samt udarbejder en fortegnelse over det løseøre, der finansieres over Athenas budget, og som anvendes til den operation, denne har ansvaret for.

Artikel 35

Konsolideret regnskabsføring

1. Regnskabsføreren fører regnskab over de indkaldte bidrag og foretagne overførsler. Endvidere opstiller den pågældende regnskabet over de fælles udgifter, der påløber under forberedelsen af eller efter operationer, samt de aktionsudgifter, der er afholdt under administratorens direkte myndighed.

2. Regnskabsføreren opstiller et konsolideret regnskab over Athenas indtægter og udgifter. Den øverstbefalende for den enkelte operation forelægger med henblik herpå et regnskab for regnskabsføreren over de udgiftsforpligtelser, den øverstbefalende har indgået, og de udbetalinger, denne har foretaget, samt de præfinansieringer, denne har godkendt til dækning af de fælles aktionsudgifter til den operation, denne har ansvaret for.

KAPITEL 11

REVISION OG REGNSKABSAFLÆGGELSE

Artikel 36

Regelmæssig underretning af specialkomitéen

Administratoren forelægger hver tredje måned specialkomitéen en oversigt over modtagelsen af indtægter og afholdelsen af udgifter i løbet af de seneste tre måneder og siden regnskabsårets begyndelse. Med henblik herpå sender den øverstbefalende for den enkelte operation i tilstrækkelig god tid administratoren en oversigt over de fælles aktionsudgifter, der er afholdt til den operation, den øverstbefalende har ansvaret for.

Artikel 37

Revision

1. Hvis en medlemsstat, en EF-institution eller en international organisation overdrages afholdelsen af Athenas udgifter, anvender den de regler, der gælder for revision af dens egne udgifter.

2. Administratoren eller de personer, der måtte blive udpeget hertil, kan dog til enhver tid foretage revision af Athenas fælles udgifter, der påløber under forberedelsen af eller efter operationer, eller de fælles aktionsudgifter i forbindelse med en operation. Endvidere kan specialkomitéen på forslag af administratoren eller en medlemsstat til enhver tid udpege eksterne revisorer, hvis mandat eller ansættelsesvilkår det fastlægger.

3. Inden to måneder efter afslutningen af hvert regnskabsår foretages der revision af de fælles udgifter, der påløber under forberedelsen af eller efter operationer, og aktionsudgifter, som endnu ikke er blevet revideret af eksterne revisorer, der handler på vegne af Athena.

4. Med henblik på de eksterne revisioner nedsættes der et kollegium bestående af seks revisorer. Specialkomitéen udpeger hvert år to medlemmer for en periode på tre år, som ikke kan forlænges, blandt de kandidater, medlemsstaterne indstiller. Kandidaterne skal være medlem af et nationalt revisionsorgan i en medlemsstat og frembyde tilstrækkelig garanti for pålidelighed og uvildighed. De skal være til rådighed, så de kan udføre opgaver på Athenas vegne, når det bliver nødvendigt. Ved udførelsen af disse opgaver:

a) aflønnes kollegiets medlemmer fortsat af det organ, de er udlånt fra, og får udelukkende deres rejseudgifter refunderet af Athena i henhold til de bestemmelser, der gælder for De Europæiske Fællesskabers tjenestemænd i den tilsvarende lønklasse

- b) kan de kun anmode om eller modtage instrukser fra specialkomitéen; inden for rammerne af revisionsmandatet er revisorkollegiet medlemmer helt uafhængige og eneansvarlige for gennemførelsen af den eksterne revision
- c) har de kun referat til specialkomitéen med hensyn til udførelsen af deres opgaver
- d) kontrollerer de, at de udgifter, der finansieres af Athena, afholdes i overensstemmelse med gældende lovgivning og principperne om forsvarlig økonomisk forvaltning, dvs. i overensstemmelse med principperne om sparsommelighed, produktivitet og effektivitet.

Revisorkollegiet vælger hvert år sin formand for det kommende regnskabsår. Det fastsætter selv de regler, der skal gælde for de revisioner, der udføres af dets medlemmer, i overensstemmelse med de højeste internationale standarder. Kollegiet godkender de revisionsrapporter, der udarbejdes af dets medlemmer, inden de fremsendes til administratoren og specialkomitéen.

5. Specialkomitéen kan i hvert enkelt tilfælde og med en specifik begrundelse beslutte at anvende andre eksterne organer.

6. De personer, der har til opgave at revidere Athenas udgifter, skal forinden være blevet sikkerhedsgodkendt til at kunne få adgang til klassificerede oplysninger i Rådet mindst til og med klassifikationsgraden »secret UE« eller være tilsvarende sikkerhedsgodkendt af en medlemsstat eller af NATO. Disse personer skal beskytte klassificerede oplysninger, som de måtte få kendskab til under deres revision, i overensstemmelse med de regler, der gælder for sådanne oplysninger.

7. Administratoren og de personer, der har til opgave at revidere Athenas udgifter, har omgående og uden varsel adgang til dokumenter og indholdet af enhver form for databærer vedrørende disse udgifter samt til de lokaler, hvor disse dokumenter og databærere opbevares. De kan tage kopi heraf. De personer, der deltager i afholdelsen af Athenas udgifter, yder administratoren og de personer, der har til opgave at revidere disse udgifter, den nødvendige bistand til gennemførelsen af deres opgave.

8. Udgifterne til revisioner, der foretages af revisorer, der handler på vegne af Athena, betragtes som fælles udgifter, der afholdes af Athena.

Artikel 38

Årlig regnskabsaflæggelse

1. Inden udgangen af april efter regnskabsårets afslutning udarbejder administratoren med bistand fra regnskabsføreren og den øverstbefalende for hver enkelt operation det årlige forvaltningsregnskab, Athenas årsbalance samt en årsberetning og forelægger dem for det særlige udvalg. I det årlige forvaltningsregnskab skal fælles udgifter til Athena, der påløber under forberedelsen eller som følge af operationer, der er blevet gennemført i det pågældende regnskabsår, opføres hver for sig, ligesom diverse indtægter og indtægter hidrørende fra medlemsstaterne og tredjelande. Balancen skal på aktivsiden angive samtlige tilgodehavender og øvrige aktiver, hvorved der skal være taget hensyn til værdiforringelse og eventuelle tab eller deklassering, og på passivsiden reserverne. Efter regnskabsårets afslutning forelægger administratoren senest i februar forvaltningsregnskabet for kollegiet til behandling og udtalelse.

2. Specialkomitéen godkender det årlige forvaltningsregnskab og årsbalancen. Det meddeler decharge til administratoren, regnskabsføreren og den øverstbefalende for de enkelte operationer for det pågældende regnskabsår.

3. Regnskabsføreren og den øverstbefalende for de enkelte operationer opbevarer hver på deres niveau samtlige regnskaber og løsofortegnelser i en periode på fem år fra datoen for meddelelsen af den pågældende decharge.

4. Specialkomitéen opfører budgetsaldoen for det regnskabsår, hvis regnskaber er blevet godkendt, på budgettet for det følgende regnskabsår under indtægter eller udgifter alt efter, hvad der er relevant, ved hjælp af et ændringsbudget.

5. Den del af budgetsaldoen for et regnskabsår, der hidrører fra anvendelsen af de bevillinger, der er afsat til at dække fælles udgifter, der påløber under forberedelsen eller som følge af operationer, modregnes i de førstkomende bidrag fra de deltagende medlemsstater.

6. Den del af budgetsaldoen, der er blevet tilovers efter anvendelsen af bevillingerne til dækning af de fælles aktionsudgifter i forbindelse med en bestemt operation, modregnes i de førstkomende bidrag fra de medlemsstater, der har bidraget til denne operation.

7. Hvis refusion ikke kan foretages ved at foretage fradrag i de bidrag, der skal indbetales til Athena, tilbagebetales budgetsaldoen til den pågældende medlemsstat.

Artikel 39

Regnskabsaflæggelse for en operation

1. Når en operation er afsluttet, kan specialkomitéen på forslag af administratoren eller en medlemsstat beslutte, at administratoren med bistand fra regnskabsføreren og den øverstbefalende for operationen under alle omstændigheder skal forelægge specialkomitéen forvaltningsregnskabet samt balancen for denne operation for perioden indtil operationens afslutning og om muligt indtil dens afvikling. Administratorens frist må ikke være på mindre end fire måneder fra datoen for afslutningen af operationen.

2. Hvis det inden for den tildelte frist ikke er muligt at medtage de indtægter og udgifter, der er forbundet med afviklingen af en operation, på forvaltningsregnskabet og balancen for denne operation, opføres disse på Athenas årlige forvaltningsregnskab og årsbalance og gennemgås af specialkomitéen som led i den årlige regnskabsaflæggelse.

3. Specialkomitéen godkender det forvaltningsregnskab og den balance for operationen, som den får forelagt. Den meddeler decharge til administratoren, regnskabsføreren og den øverstbefalende for operationen.

4. Hvis refusion ikke kan foretages ved at foretage fradrag i de bidrag, der skal indbetales til Athena, tilbagebetales budgetsaldoen til den pågældende medlemsstat.

KAPITEL 12

RETLIGT ANSVAR

Artikel 40

1. Forseelser eller forsømmelser i forbindelse med gennemførelsen af budgettet straffes med disciplinære eller strafferetlige foranstaltninger over for den øverstbefalende for operationen, administratoren eller andet personale, som er stillet til rådighed navnlig af fællesskabsinstitutionerne eller medlemsstaterne, i overensstemmelse med den vedtægt eller den ordning, som de hver især er omfattet af. Athena kan desuden på eget initiativ eller på anmodning af en bidragydende stat gøre de pågældende civilretligt ansvarlige.

2. En bidragydende stat kan under ingen omstændigheder gøre De Europæiske Fællesskaber eller Rådets generalsekretær ansvarlige for administratorens, regnskabsføreren eller det assisterende personales udførelse af deres opgaver.

3. De bidragydende stater påtager sig gennem Athena ethvert ansvar i henhold til kontraktforhold, der måtte opstå som følge af indgåelse af kontrakter i forbindelse med afholdelsen af dens udgifter. Ansvar i kontraktforhold bestemmes efter den for den pågældende kontrakt gældende lovgivning.

4. For så vidt angår ansvar uden for kontraktforhold erstatter de bidragydende stater gennem Athena og i overensstemmelse med de almindelige principper, der gælder for medlemsstaternes lovgivning og styrkernes vedtægter, skader, der er forvoldt af operationen, hovedkvarteret, styrkehovedkvarteret eller enhedshovedkvarteret i krisestrukturen, hvis

sammensætning fastsættes af den øverstbefalende for operationen, eller er forvoldt af vedkommende personel under udførelsen af tjenesten.

5. En bidragydende stat kan under ingen omstændigheder drage De Europæiske Fællesskaber eller medlemsstaterne til ansvar i forbindelse med kontrakter, der er indgået som led i gennemførelsen af budgettet, eller for skader forvoldt af enheder eller afdelinger i den krisestruktur, hvis sammensætning fastsættes af den øverstbefalende for operationen, eller af vedkommende personel under udførelsen af tjenesten.

Artikel 41

Overgangsbestemmelser

1. Første budget vedtages senest den 1. juni 2004. Første regnskabsår begynder på datoen for vedtagelsen af første budget og slutter den 31. december.

2. Senest den 1. juni 2004 udpeger specialkomitéen de seks første medlemmer af det revisorkollegium, der er omhandlet i artikel 37, stk. 4. Ved lodtrækning udpeges to medlemmer, hvis mandat skal være på et år, og to medlemmer, hvis mandat skal være på to år. De resterende to medlemmers mandat er på tre år.

Artikel 42

Revisionsklausul

Denne afgørelse og de tilhørende bilag tages op til revision efter hver operation og mindst hver 18. måned. Første revision foretages senest inden udgangen af 2004. Athenas forvaltningsorganer bidrager til disse revisioner.

Artikel 43

Afsluttende bestemmelser

Denne afgørelse træder i kraft den 1. marts 2004. Den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. februar 2004.

På Rådets vegne

B. COWEN

Formand

*BILAG I***Fælles udgifter, der måtte påløbe, og som afholdes af Athena**

I de tilfælde, hvor følgende fælles udgifter ikke direkte kan knyttes til en specifik operation, kan specialkomitéen beslutte at overføre de pågældende bevillinger til den almindelige del af det årlige budget. Disse bevillinger indsættes i videst muligt omfang i artikler vedrørende den operation, de mest vedrører.

1. Revisionsudgifter
2. Missionsudgifter for den øverstbefalende for operationen og dennes stab i forbindelse med forelæggelsen for specialkomitéen af operationens regnskaber
3. Skadeserstatninger og udgifter som følge af fordringer og foranstaltninger, der skal betales gennem Athena
4. Bankomkostninger (Fælles udgifter er dog altid omfattet af den almindelige del af det årlige budget)
5. Udgifter, der følger af en eventuel beslutning om oplagring af materiel erhvervet i fællesskab med henblik på en operation (hvis disse udgifter er omfattet af den almindelige del af budgettet, henvises der til en specifik operation).

*BILAG II***Fælles aktionsudgifter, der afholdes af Athena i forbindelse med den forberedende fase af en operation**

Ekstraomkostninger til den nødvendige transport og indkvartering for de militære styrkers undersøgelsesmissioner og forberedelser med henblik på en specifik EU-militæroperation.

Lægelige ydelser: udgifter til medicinsk nødevakuering (Medevac) af personer, der deltager i de militære styrkers undersøgelsesmissioner og forberedelser med henblik på en specifik EU-militæroperation, såfremt lægebehandling ikke kan foretages i operationsområdet.

BILAG III

III-A

Fælles aktionsudgifter i forbindelse med operationernes aktive fase afholdes altid af Athena

For enhver EU-militæraktion afholder Athena som fælles aktionsudgifter de nedenfor definerede ekstraomkostninger, der er nødvendige for operationen.

1. Ekstraomkostninger til (deployerbare eller faste) hovedkvarterer for EU-ledede operationer eller øvelser

a) Hovedkvarter (HQ):	Operativt hovedkvarter, styrkehovedkvarter eller enhedshovedkvarter.
b) Operativt hovedkvarter (OHQ):	Den øverstbefalende for operationens statiske hovedkvarter uden for indsatsområdet, som er ansvarligt for opbygningen, indsættelsen, opretholdelsen og hjemkaldelsen af en EU-styrke.
Definitionen af fælles udgifter til et OHQ for en operation anvendes også på Rådets Generalsekretariat og Athena, hvis disse bidrager direkte til den pågældende operation.
c) Styrkehovedkvarter (FHQ):	Hovedkvarteret for en EU-styrke, der er deployeret i indsatsområdet.
d) Enhedshovedkvarter (CCHQ):	Hovedkvarteret for den øverstbefalende for en EU-enhed, der er deployeret med henblik på operationen (dvs. øverstbefalende for luft-, land- eller søstyrker eller andre specifikke funktioner, som det kan anses for nødvendigt at udpege afhængig af operationens art).
e) Transportomkostninger:	Transport til og fra indsatsområdet med henblik på at deployere, opretholde og redeployere FHQ- og CCHQ-mandskab; de nødvendige transportomkostninger til en operation, som OHQ har lagt ud.
f) Administration:	Supplerende kontor- og indkvarteringsudstyr, ydelser i henhold til kontrakt samt offentlige forsyningsydelser, omkostninger til vedligeholdelse af bygninger.
g) Lokalt ansatte:	Civilt personel, internationale konsulenter samt lokalt ansatte (statsborgere eller udlændinge i det pågældende land), der er nødvendige for gennemførelsen af operationen ud over de normale operative behov (herunder eventuel overtidsbetaling).
h) Kommunikation:	Kapitaludgifter til indkøb og benyttelse af supplerende kommunikations- og it-udstyr og omkostninger i forbindelse med tjenesteydelser (leje og vedligeholdelse af modemer, telefonlinjer, satellittelefoner, kryptofax, sikre linjer, internetudbydere, datalinjer, lokale datanet).
i) Transport/rejser (bortset fra udgifter til dagpenge) inden for hovedkvarterets indsatsområde:	Udgifter i forbindelse med transport med køretøjer og andre former for rejsevirkomhed med andre transportmidler samt fragtomkostninger, herunder rejser foretaget af nationale reserver og besøgende; ekstraomkostninger til brændstof, ud over hvad normale operationer ville have kostet; leasing af ekstrakøretøjer; omkostninger til tjenesterejser mellem indsatsområdet og Bruxelles og/eller møder afholdt af EU; omkostninger til tredjepartsforsikring, som nogle lande kræver af internationale organisationer, der gennemfører operationer på deres område.
j) Kaserne og indkvartering/infrastruktur:	Eventuelle relevante udgifter til erhvervelse, leje eller istandsættelse af de faciliteter, der er nødvendige for HQ i indsatsområdet (leje af bygninger, beskyttelsesrum, telte).
k) Information til offentligheden:	Omkostninger i forbindelse med informationskampagner og information af medierne i OHQ og FHQ i overensstemmelse med den informationsstrategi, der er udformet af det operative hovedkvarter.
l) Repræsentation, underbringelse og bespisning:	Repræsentationsudgifter; udgifter på HQ-plan, der er nødvendige for gennemførelsen af en operation.

2. Ekstraomkostninger i forbindelse med støtte til styrken som helhed:

De nedenfor anførte omkostninger er omkostningerne efter styrkens deployering til dens bestemmelsessted:

a) Infrastruktur:	Udgifter, der er absolut nødvendige for, at styrken som helhed kan løse sine opgaver (lufthavne, jernbaner, havne, veje samt el- og vandforsyning, der anvendes i fællesskab).
b) Supplerende udstyr af afgørende betydning:	Leje eller erhvervelse under operationen af uforudset, specifikt udstyr, der er af afgørende betydning for gennemførelsen af operationen, som den øverstbefalende har truffet beslutning om, og som specialkomitéen har godkendt, i det omfang det erhvervede udstyr ikke hjemtages ved missionens afslutning.
c) Identifikationsmærkning:	Specifikke identifikationsmærker, EU-identitetskort, badges, medaljer, flag i EU's farver eller andre identifikationsmærker for styrken eller HQ (bortset fra beklædning, hovedbeklædning eller uniformer).
d) Lægelige ydelser:	Udgifter til medicinsk nødevakuering (Medevac), såfremt lægelig behandling ikke kan ydes i indsatsområdet.

3. Ekstraomkostninger i forbindelse med EU's brug af NATO-aktiver og -kapacitet, der er stillet til rådighed for en EU-ledet operation

Omkostninger for Den Europæiske Union som følge af anvendelsen med henblik på en af dens militæroperationer af arrangementerne mellem EU og NATO om tilrådighedsstillelse, observation og tilbagelevering eller tilbagekaldelse af NATO's fælles aktiver og kapaciteter, der er stillet til rådighed for en EU-ledet operation.

III-B

Fælles aktionsudgifter i forbindelse med den aktive fase af en specifik operation, der afholdes af Athena, såfremt Rådet træffer afgørelse herom

Transportomkostninger:	Transport til og fra indsatsområdet for operationerne med henblik på at deployere, opretholde og redeployere de nødvendige styrker til operationen.
Kaserner og indkvartering/infrastruktur:	Eventuelle relevante udgifter til erhvervelse, leje eller istandsættelse af faciliteterne i indsatsområdet (leje af bygninger, beskyttelsesrum, telte) i det omfang, det er nødvendigt for de styrker, der deployeres til operationen.

BILAG IV

Fælles aktionsudgifter, som afholdes af Athena i forbindelse med afviklingen af en operation

Udgifter med henblik på den endelige destination for udstyret og infrastruktur til operationen, der finansieres i fællesskab

Ekstraudgifter i forbindelse med opstillingen af operationens regnskaber. De fælles udgifter, der er finansieringsberettigede i denne forbindelse, bestemmes efter bilag III, idet der dog tages hensyn til, at det nødvendige regnskabspersonale hører under det operative hovedkvarter, også efter at dette har afsluttet sit virke

BERIGTIGELSER

Berigtigelse til Kommissionens henstilling 2004/2/Euratom af 18. december 2003 om standardiserede oplysninger vedrørende radioaktive luftbårne og flydende udslip til miljøet fra nukleare kraftværker og oparbejdningsanlæg ved normal drift

(Den Europæiske Unions Tidende L 2 af 6. januar 2004)

Side 39 i bilag I, tredje kolonne, ud for »Kr-85«:

i stedet for: »1E – 04«

læses: »1E + 04«.
